

ಮೂಲ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಡಿಪ್ಲೊಮಾ
(ಡಿ.ಎಲ್.ಇಡಿ)

ಕೋರ್ಸ್ - 503

ಪೂರ್ವಪ್ರಾಥಮಿಕ ಹಂತದ ಭಾಷೆಯ ಕಲಿಕೆ

ವಿಭಾಗ - 1

ಭಾಷೆಯನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು

ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮುಕ್ತ ವಿದ್ಯಾಲಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆ
ಎ-24/25, ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನಲ್ ಏರಿಯಾ, ಸೆಕ್ಟರ್-62 ನೋಯಿಡಾ,
ಗೌತಮ ಬುದ್ಧ ನಗರ, ಉತ್ತರ ಪ್ರದೇಶ -201309

ಜಾಲತಾಣ : www.nios.ac.in

ಪರಿಣಿತರ ಸಮಿತಿ		
<p>ಡಾ ಸಿತಾಂಶು ಎಸ್.ಜಿನಾ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು, ಎನ್.ಐ.ಓ.ಎಸ್. ನೊಯಿಡಾ ಶ್ರೀ ಬಿ.ಕೆ. ತ್ರಿಪಾಠಿ ಭಾ.ಆ.ಸೆ. ಪ್ರಮುಖ ಸಚಿವರು, ಮಾನವ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ವಿಭಾಗ, ಝಾರ್ಖಂಡ್ ಸರ್ಕಾರ, ರಾಂಚಿ ಪ್ರೊ. ಎ.ಕೆ. ಶರ್ಮಾ ಭೂತಪೂರ್ವ ನಿರ್ದೇಶಕರು ಎನ್‌ಸಿಇಆರ್‌ಟಿ ನವದೆಹಲಿ ಪ್ರೊ.ಎಸ್.ವಿ.ಎಸ್.ಚೌಧರಿ ಭೂತಪೂರ್ವ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು ಎನ್‌ಸಿಟಿ.ಇ. ನವದೆಹಲಿ ಪ್ರೊ.ಸಿ.ಬಿ.ಶರ್ಮಾ ಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಣ ಇಂದಿರಾಗಾಂಧಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮುಕ್ತ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ನವದೆಹಲಿ ಪ್ರೊ. ಎಸ್.ಸಿ. ಅಗರ್‌ಕರ್ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು ಹೋಲಿಭಾಭಾ ವಿಜ್ಞಾನ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೇಂದ್ರ, ಮುಂಬಯಿ</p>	<p>ಪ್ರೊ.ಸಿ.ಎಸ್. ನಾಗರಾಜು ಭೂತಪೂರ್ವಪ್ರಾಚಾರ್ಯರು ಆರ್‌ಐ.ಇ. (ಎನ್‌ಸಿಇಆರ್‌ಟಿ) ಮೈಸೂರು ಪ್ರೊ. ಕೆ.ದೊರೈಸ್ವಾಮಿ ಭೂತಪೂರ್ವ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರು, ಶಿಕ್ಷಕರ ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ವಿಸ್ತರಣಾ ವಿಭಾಗ, ಎನ್‌ಸಿಇಆರ್‌ಟಿ ನವದೆಹಲಿ ಪ್ರೊ. ಬಿ. ಫಾಲಚಂದ್ರ ಭೂತಪೂರ್ವ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರು, ಶಿಕ್ಷಣ ವಿಭಾಗ, ಹಾಗೂ ಭೋಧನಾ ವಿಭಾಗದ ವರಿಷ್ಠರು ಆರ್‌ಐಇ (ಎನ್‌ಸಿಇಆರ್‌ಟಿ) ಮೈಸೂರು ಪ್ರೊ. ಕೆ.ಕೆ. ವಸಿಷ್ಠ ಭೂತಪೂರ್ವ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರು, ಡಿಇಇ, ಎನ್‌ಸಿಇಆರ್‌ಟಿ, ನವದೆಹಲಿ ಪ್ರೊ. ವಸುಧಾ ಕಾಮತ್ ಉಪಕುಲಪತಿಗಳು ಎಸ್‌ಎನ್‌ಡಿಟಿ ಮಹಿಳಾ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಮುಂಬಯಿ</p>	<p>ಡಾ. ಹೂಮ ಮಸೂದ್ ಶಿಕ್ಷಣ ತಜ್ಞರು ಯುನಿಸ್ಕೋ ನವದೆಹಲಿ ಪ್ರೊ. ಪವನ್ ಸುಧೀರ್ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರು, ಕಲಾ ಮತ್ತು ಕಲಾತ್ಮಕ ಶಿಕ್ಷಣ ವಿಭಾಗ, ಎನ್‌ಸಿಇಆರ್‌ಟಿ, ನವದೆಹಲಿ ಶ್ರೀ ಬಿನಯ ಪಟ್ನಾಯಕ್ ಶಿಕ್ಷಣ ತಜ್ಞರು, ಯುಎನ್‌ಐಸಿಇಎಫ್, ರಾಂಚಿ ಡಾ. ಕುಲದೀಪ್ ಅಗರವಾಲ್ ನಿರ್ದೇಶಕರು (ಶೈಕ್ಷಣಿಕ) ಎನ್‌ಐಓಎಸ್, ನೊಯಿಡಾ ಪ್ರೊ. ಎಸ್.ಸಿ. ಪಾಂಡಾ ವರಿಷ್ಠ ಸಮಾಲೋಚಕರು (ಶೈಕ್ಷಣಿಕ) ಡಾ ಕುಜನ್ ಬಲಾ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಣಾಧಿಕಾರಿಗಳು (ಶೈಕ್ಷಣಿಕ) ಎನ್‌ಐಓಎಸ್. ನೊಯಿಡಾ.</p>
ಪಠ್ಯಕ್ರಮ ಸಂಯೋಜಕರು ಮತ್ತು ಸಂಪಾದಕರು		
ಪ್ರೊ ಎಂ.ಎಂ. ಮೊಹಂತಿ ಭೂತಪೂರ್ವ ನಿರ್ದೇಶಕರು ಎಸ್‌ಐಇಎಂಎಟಿ, ಒಡಿಶಾ		
ಪಠ್ಯಲೇಖರು		
<p>ಡಾ ಮೊಹಿತ್ ಮೋಹನ್ ಮೊಹಂತಿ ನಿವೃತ್ತ ನಿರ್ದೇಶಕರು ಎಸ್‌ಐಇಎಂಎಟಿ ಒಡಿಶಾ ಡಾ ಪರಶುರಾಮ್ ರಾಯ್‌ಸಿಂಗ್ ನಿವೃತ್ತ ರೀಡರ್ (ಶಿಕ್ಷಣ) ಎನ್‌ಡಿ.ಡಬ್ಲ್ಯೂ. ಅಧ್ಯಾಪಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಹಾವಿದ್ಯಾಲಯ, ಭುವನೇಶ್ವರ ಶ್ರೀ ಸುದರ್ಶನ ಸಂತಾರ ವರಿಷ್ಠ ಅಧ್ಯಾಪಕ ಶಿಕ್ಷಕರು ಜಿಲ್ಲಾ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಕೇಂದ್ರ ಸೊನೆಪುರ ಶ್ರೀ ತಪಸ್ ಕುಮಾರ್ ನಾಯಕ್ ವರಿಷ್ಠ ಅಧ್ಯಾಪಕರ ಶಿಕ್ಷಕರು ಅಧ್ಯಾಪಕ ಶಿಕ್ಷಣ ನಿರ್ದೇಶನಾಲಯ ಮತ್ತು ಎನ್‌ಸಿಇಆರ್‌ಟಿ, ಒಡಿಶಾ, ಭುವನೇಶ್ವರ ಶ್ರೀಮತಿ. ಸುಚಿತ್ರವಾ ಮೊಹಾಪಾತ್ರ ವರಿಷ್ಠ ಅಧ್ಯಾಪಕ ಶಿಕ್ಷಕರು ಡಿ.ಐ.ಇ.ಟಿ. ಕಟಕ್ ನರಸಿಂಗಪುರ್</p>	<p>ಡಾ ಜಿ.ಸಿ. ನಂದಾ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರು (ಶಿಕ್ಷಣ) , ಬಿ.ಜಿ.ಬಿ ಸ್ವಾಯುಕ್ತ ಮಹಾವಿದ್ಯಾಲಯ ಭುವನೇಶ್ವರ ಶ್ರೀ ಕಾರ್ತಿಕೇಶ್ವರ ಜಿಹರಾ ನಿವೃತ್ತವರಿಷ್ಠ ಅಧ್ಯಾಪಕರ ಶಿಕ್ಷಕರು ಡಿ.ಐ.ಇ.ಟಿ ಕೊರಾಪುಟ್ ಜೆಪುರ್ ಶ್ರೀಮತಿ. ಲಿಪಿಕಾ ಸಾಹು ವರಿಷ್ಠ ಅಧ್ಯಾಪಕ ಶಿಕ್ಷಕರು ಡಿ.ಐ.ಇ. ಟಿ. ನಯಾಫರ್ ರಜಸುನಖಾಲ ಶ್ರೀ ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರಬ್ರಹ್ಮ ವರಿಷ್ಠ ಅಧ್ಯಾಪಕರ ಶಿಕ್ಷಕರು ಜಿಲ್ಲಾ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಕೇಂದ್ರ ಚೌದ್ಧ ಡಾ ರಾಜೇಂದ್ರ ಕುಮಾರ ನಾಯಕ್ ಉಪನ್ಯಾಸಕರು ಶಿಕ್ಷಣ ವಿಭಾಗ ರೆವೆನ್ಯೂ, ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಕಟಕ್</p>	<p>ಶ್ರೀಮತಿ ಚಂದ್ರಿಕಾ ನಾಯಕ್ ವರಿಷ್ಠ ಅಧ್ಯಾಪಕರ ಶಿಕ್ಷಕರು ಡಿ.ಐ.ಇ.ಟಿ. ನವಪುರ್ ರಾಜಸುಂಬಾಲ ಡಾ ಶ್ರೀಮತಿ. ಸುಸಂಧ್ಯಾ ಮೊಹಂತಿ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರು ಡಿ.ಐ.ಇ.ಟಿ. ಅಂಗುಲ್ ಭೆಂಡಿಪಾಡ ಶ್ರೀ ಪ್ರಶಾಂತಕುಮಾರ ರಥ್ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರು ಡಿ.ಐ.ಇ.ಟಿ. ಪುರಿ ಡಾ ದುರ್ಗಾಚರಣ ರಾಣಾ ನಿವೃತ್ತರೀಡರ್ (ಶಿಕ್ಷಣ) ಭದ್ರಕ್ ಸ್ವಾಯುಕ್ತ ಮಹಾವಿದ್ಯಾಲಯ ಭದ್ರಕ್ ಶ್ರೀ ಅನಂತ ಕಿಶೋರ ಸ್ವಾಯಿ ಯೋಜನ ಪ್ರಬಂಧಕರು ಯುವ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕೇಂದ್ರ (ಸಿವೈಎಸ್‌ಡಿ) ಭುವನೇಶ್ವರ</p>
ವಿಷಯ ಸಂಪಾದಕರು		ಭಾಷಾ ಸಂಪಾದಕರು
<p>ಡಾ ಸುತ್ತಿತಾ ಮಿತ್ರ ಭೂತಪೂರ್ವ ನಿರ್ದೇಶಕರು ಎಸ್‌ಎಸ್‌ಎಸ್. ಎಂಐಓಎಸ್. ನೊಯಿಡಾ.</p>		<p>ಡಾ. ಎ.ಡಿ. ತಿವಾರಿ ಸಂಯುಕ್ತ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು ಶಿಕ್ಷಣ ಸರ್ವೇಕ್ಷಣ ವಿಭಾಗ ಎನ್‌ಸಿಇಆರ್‌ಟಿ ನವದೆಹಲಿ</p>
ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಸಂಯೋಜಕರು		
<p>ಡಾ ಕುಲದೀಪ ಅಗರವಾಲ್ ನಿರ್ದೇಶಕರು (ಶೈಕ್ಷಣಿಕ) ಎನ್‌ಐಓಎಸ್. ನೊಯಿಡಾ</p>	<p>ಪ್ರೊ ಎಸ್.ಪಿ. ಪಾಂಡ ವರಿಷ್ಠ ಸಮಾಲೋಚಕರು (ಅಧ್ಯಾಪಕ ಶಿಕ್ಷಣ) ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ವಿಭಾಗ ಎನ್‌ಐಓಎಸ್. ನೊಯಿಡಾ</p>	<p>ಡಾ ಕಂಚ್ ಬಾಲಾ ಕಾರ್ಯಪಾಲಕ ಅಧಿಕಾರಿ (ಅಧ್ಯಾಪಕ ಶಿಕ್ಷಣ) ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ವಿಭಾಗ. ಎನ್‌ಐಓಎಸ್. ನೊಯಿಡಾ</p>
ಮುಖಪುಟ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ಮತ್ತು ವಿನ್ಯಾಸ	ಬೆರಳಚ್ಚು	ಕಛೇರಿ ಸಹಾಯಕರು
<p>ಶ್ರೀ. ಖ.ಎನ್. ಉಪ್ಪೇತಿ. ಪ್ರಕಾಶಣ ಅಧಿಕಾರಿ, ಮುದ್ರಣ, ಎನ್‌ಐಓಎಸ್. ನೊಯಿಡಾ ಶ್ರೀ ಧರ್ಮಾನಂದ ಜೋಶಿ ಕಾರ್ಯಪಾಲಕ ಸಹಾಯಕರು, ಮುದ್ರಣ ಎನ್‌ಐಓಎಸ್. ನೊಯಿಡಾ</p>	<p>ಶಿವಂ ಗ್ರಾಫಿಕ್ಸ್ 431, ರಿಶಿನಗರ್, ದೆಹಲಿ-34</p>	<p>ಶ್ರೀಮತಿ. ಸುಷ್ಮಾ ಕಿರಿಯ ಸಹಾಯಕರು, ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ವಿಭಾಗ, ಎನ್‌ಐಓಎಸ್. ನೊಯಿಡಾ.</p>

ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಸಂದೇಶ

ಎನ್.ಐ.ಓ.ಎಸ್ ಗೆ ಸ್ವಾಗತ

ಪ್ರಿಯ ಕಲಿಕಾರ್ಥಿ

ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾಲಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಯ (ಎನ್‌ಐಓಎಸ್) ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದ ಮಾನವ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಂತ್ರಾಲಯದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸ್ವಾಯುಕ್ತ ಸಂಸ್ಥೆಯಾಗಿದೆ. ಇದು ವಿಶ್ವದಲ್ಲೇ ಅತಿದೊಡ್ಡ ಮುಕ್ತ ವಿದ್ಯಾಲಯ ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗಿದ್ದು, ಸುಮಾರು 2.02 ದಶಲಕ್ಷ ಕಲಿಕಾರ್ಥಿಗಳಿದ್ದು, ಮಾದ್ಯಮಿಕ ಮತ್ತು ಉಚ್ಚಮಾದ್ಯಮಿಕ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಎನ್.ಐ.ಓ.ಎಸ್. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮತ್ತು ಅಂತರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಜಾಲ ಹೊಂದಿದದು, 15 ಕ್ಷೇತ್ರೀಯ ಕೇಂದ್ರಗಳು 2 ಉಪಕೇಂದ್ರಗಳು ಮತ್ತು ಸುಮಾರು 5000 ಅಧ್ಯಯನ ಕೇಂದ್ರಗಳನ್ನು ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಮತ್ತು ವೃತ್ತಿಪರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ದೇಶದ ಒಳಗೂ ಮತ್ತು ಹೊರಗೂ ಒದಗಿಸಲು ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಇದು ಕಲಿಕಾರ್ಥಿ ಕೇಂದ್ರಿತವಾಗಿದ್ದು ಗುಣಮಟ್ಟದ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೌಶಲ್ಯಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಮತ್ತು ತರಬೇತಿಯನ್ನು ಮುಕ್ತ ಮತ್ತು ದೂರಶಿಕ್ಷಣದ ಮೂಲಕ ಒದಗಿಸುತ್ತಿದೆ. ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಮುದ್ರಿತ ಕಲಿಕಾ ಸಾಮಗ್ರಿ ಮತ್ತು ಮುಖಾಮುಖಿ ಪಾಠ್ಯ ವಿಧಾನ (ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸಂಪರ್ಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ) ಮತ್ತು ದೃಶ್ಯ ಶ್ರವಣ ಮುದ್ರಿಕೆಗಳು, ರೇಡಿಯೋ ಬಿತ್ತರಣೆ, ದೂರದರ್ಶನ ಬಿತ್ತರಣೆ, ಮುಂತಾದ ಮಾಹಿತಿ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಬಳಸಿ ಒದಗಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಈಗ, ಎನ್.ಐ.ಓ.ಎಸ್.ಗೆ ಕಾರ್ಯನಿರತರಾಗಿರುವ ತರಬೇತಿ ರಹಿತ, ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಹಂತದಲ್ಲಿರುವ ಶಿಕ್ಷಕರುಗಳಿಗೆ ತರಬೇತಿ ನೀಡುವ ಪ್ರಾಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ.

ಡಿ.ಇಎಲ್.ಇಡ್ ತರಬೇತಿಯ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಎನ್.ಐ.ಓ.ಎಸ್‌ಗೆ ಸಂಸ್ಥೆಯು ಇದೇ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನಿರತವಾಗಿರುವ ಇತರೆ ಸಂಸ್ಥೆಗಳೊಡಗೂಡಿ, ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಕರು, ಮೂಲಕ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಡಿಪ್ಲೊಮಾ ಪಡೆಯಲು ಅನುವಾಗುವಂತೆ ನವೀನವೂ, ಆವಿಷ್ಕಾರಿಯೂ ಸವಾಲಯ ಯುಕ್ತವೂ ಆದ 2 ವರ್ಷಗಳ ಪಠ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಆರ್‌ಟಿಇ 2009 ಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ತಯಾರಿಸಲಾಗಿದ್ದು, ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಈ. ಡಿ.ಇಲ್.ಇಡ್ ಪಾಠ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಲು ನನಗೆ ಹರ್ಷವಾಗುತ್ತಿದೆ. ನೀವು ನಿಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿನ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ನೀಡುತ್ತಿರುವ ಕೊಡುಗೆಯನ್ನು ಮೆಚ್ಚುತ್ತೇನೆ. ಆರ್.ಟಿ.ಈ. 2009 ರ ಪ್ರಕಾರ ಎಲ್ಲಾ ಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಕರು ವೃತ್ತಿಪರ ತರಬೇತಿ ಪಡೆಯುವುದು. ಅತ್ಯವಶ್ಯವಾಗಿದೆ. ನೀವು ಶಿಕ್ಷಕರಾಗಿ ಗಳಿಸಿರುವ ಅನುಭವದಿಂದ ಸಾಕಷ್ಟು ಕೌಶಲ್ಯಗಳನ್ನು ಉತ್ತಮ ಶಿಕ್ಷಕರಾಗಲು ಕಲಿತಿರಬಹುದು. ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಈಗ ನೀಡುವ ತರಬೇತಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಮುಗಿಸುವುದು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿದೆ.

ನೀವು ಈವರೆವಿಗೆ ಕಲೆಹಾಕಿರುವ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಅನುಭವಗಳು ಈ ತರಬೇತಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತವೆ ಎಂಬುದು ನನಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ.

ಈ ಡಿ.ಇಎಲ್.ಇಡಿ, ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವು, ಮುಕ್ತ ದೂರ ಕಲಿಕಾ ರೀತಿಯಲ್ಲಿದ್ದು ನಿಮಗೆ ನಿಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಕ ವೃತ್ತಿ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲೂ ಅಡಚಣೆಯಾಗದಂತೆ ವೃತ್ತಿಪರ ತರಬೇತಿ ಪಡೆಯುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೇರಳವಾದ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ.

ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪಡಿಸಿರುವ ಸ್ವ-ಕಲಿಕಾ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳು , ನಿಮ್ಮ ಉಪಯೋಗಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ್ದು, ನೀವು ಒಬ್ಬ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಶಿಕ್ಷಕರಾಗಲು ಅರಿವು ಮೂಡಿಸುವುದಲ್ಲದೆ, ನೀವು ವೃತ್ತಿಪರ ಅರ್ಹತೆ ಪಡೆಯಲು ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿದೆ.

ಈ ಘನಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಅಧ್ಯಷ್ಟ ಒಲಿಯಲಿ!!

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು (ಎನ್.ಐ.ಓ.ಎಸ್)

ವಿಭಾಗ - 1

ಭಾಷೆಯನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು

ವಿಭಾಗ ಪಠ್ಯಭಾಗ

ಪಠ್ಯಭಾಗ 1 : ಭಾಷೆ ಎಂದರೇನು?

ಪಠ್ಯಭಾಗ 2 : ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳು

ಪಠ್ಯಭಾಗ 3 : ಭಾಷಾ ಕಲಿಕೆ ಮತ್ತು ಬೋಧನೆ

ವಿಭಾಗ ಪರಿಚಯ

ಭಾಷೆಯ ವಿವಿಧ ಅಂಶಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮಗೆ ತಿಳುವಳಿಕೆ ನೀಡಲು ಈ ಕೋರ್ಸ್‌ನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ಕೋರ್ಸ್‌ ಸಂಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಿದ ನಂತರ ಭಾಷೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮ್ಮ ಸೂಕ್ಷ್ಮತೆ ಹೆಚ್ಚುವುದೆಂದು ನಾವು ಭರವಸೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೇವೆ. ನೀವು ಈ ಮೂಲಕ ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಸೂಕ್ಷ್ಮತೆಯುಳ್ಳ ಕಲಿಕಾರ್ಥಿಗಳಾಗುವಿರಿ ಮತ್ತು ಭಾಷೆಯ ತರಗತಿಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಆಹ್ಲಾದಕರ ಮತ್ತು ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಭಾಷೆಯ ತರಗತಿಗಳನ್ನು ಬೋಧನೆ ಮಾಡುವಿರಿ. ಘಟಕ - 1 ರಲ್ಲಿ ಭಾಷೆಯ ಸ್ವಭಾವ, ಭಾಷೆಯ ಬಳಕೆ ಮತ್ತು ಭಾಷೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಮನೋ ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಘಟಕ - 2 ರಲ್ಲಿ ನಾವು ನಿಮಗೆ ಭಾರತದ ಬಹುಭಾಷೆಯ ಗುಣಲಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಒಂದು ರಾಷ್ಟ್ರ ಹಲವಾರು ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದರೂ ಸಹ ಒಬ್ಬಿಬ್ಬೇ ಭಾಷಾ ಪ್ರದೇಶವಾಗಲು ಹೀಗೆ ಸಾಧ್ಯ ಎಂಬುದನ್ನು ಚರ್ಚಿಸುತ್ತೇವೆ. ಘಟಕ - 3 ಭಾಷಾ ಕಲಿಕೆ ಮತ್ತು ಭಾಷಾ ಬೋಧನೆಯ ವಿಧಾನಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದೆ. ಪ್ರತಿ ಮಗುವೂ ಕೂಡ ಭಾಷಾ ಕಲಿಕೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಅನಂತ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ಹುಟ್ಟುವಾಗಲೇ ಪಡೆದಿರುತ್ತದೆ. 3 ರಿಂದ 4 ವರ್ಷ ವಾಗುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ, ಅವರು ಭಾಷೆಯನ್ನು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಬಳಸಲು ಪ್ರಾಂಭಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಹೊಸ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಮತ್ತು ರಚಿಸಲು ಪ್ರಾಂಭಿಸುವವರ ಮೂಲಕ ಭಾಷೆಯ ರಚನೆಯನ್ನು ಅವರು ಅಂತರ್ಗತಗೊಳಿಸಿ ಕೊಂಡಿರುವುದು ನಮಗೆ ಗೋಚರವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿ ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಮಕ್ಕಳು ಕ್ಲಿಷ್ಟಕರ ವ್ಯಾಕರಣದ ರಚನೆಯನ್ನು ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇವರೇನಾದರೂ ಸಂಪೂರ್ಣ ವ್ಯಾಕರಣವನ್ನು ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿಯೇ ಹುಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆಯೇ? ಇದನ್ನು ವಿವರವಾಗಿ ಚರ್ಚಿಸೋಣ ಭಾಷಾ ಬೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಕರಣ ಬೋಧನೆಯ ಪಾತ್ರವೇನು ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಚರ್ಚಿಸೋಣ. ಭಾಷಾ ಬೋಧನೆಯ ವಿವಿಧ ವಿಧಾನಗಳಾದ ವ್ಯಾಕರಣ ಅನುವಾದ ವಿಧಾನ, ನೇರ ವಿಧಾನ, ಶ್ರವಣ-ಭಾಷಾ ವಿಧಾನ, ಸಂವಹನ ವಿಧಾನ ಮುಂತಾದವುಗಳ ಅನುಕೂಲ ಮತ್ತು ಅನಾನುಕೂಲಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯೋಣ. ಘಟಕ - 4 ರಲ್ಲಿ ಶ್ರವಣ-ಭಾಷಾ ವಿಧಾನದ ತಂತ್ರಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಪರಿವಿಡಿ

ಕ್ರ.ಸಂ.	ಪಠ್ಯಭಾಗ	ಪುಟಸಂಖ್ಯೆ
1	ಪಠ್ಯಭಾಗ-1: ಭಾಷೆ ಎಂದರೇನು?	01
2	ಪಠ್ಯಭಾಗ-2: ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳು	17
3	ಪಠ್ಯಭಾಗ-3: ಭಾಷಾ ಕಲಿಕೆ ಮತ್ತು ಬೋಧನೆ	37

Notes

ಪಠ್ಯಭಾಗ 1 ಭಾಷೆ ಎಂದರೇನು?

ಸ್ವರೂಪ

1.0 ಪೀಠಿಕೆ

1.1 ಕಲಿಯುವ ಉದ್ದೇಶಗಳು

1.2 ಪ್ರಯೋಜನ

1.3 ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಕರಣ

1.3.1 ಭಾಷಾ ಧ್ವನಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ

1.3.2 ಶಬ್ದ ರಚನೆ

1.3.3 ವಾಕ್ಯ ರಚನೆ

1.3.4 ಬೋಧನಾ ಸ್ವರೂಪ

1.4 ಉತ್ತಮ ಭಾಷೆ

1.5 ಭಾಷೆಯ ಮನೋವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಅಂಶ

1.6 ಭಾಷೆಯ ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಂಶ

1.7 ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯ

1.8 ಭಾಷಾ ಪ್ರಾವೀಣ್ಯತೆ

1.9 ಕ್ರೋಢೀಕರಣ

1.10 ಹೆಚ್ಚಿನ ಓದು ಮತ್ತು ಉಲ್ಲೇಖಗಳಿಗೆ ಸಲಹೆ

1.11 ಘಟಕದ ಕೊನೆಯ ಅಭ್ಯಾಸಗಳು

1.0 ಪೀಠಿಕೆ

ಈ ಘಟಕದಲ್ಲಿ ಭಾಷೆ ಎಂದರೇನು? ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ವಿವರಿಸುತ್ತೇವೆ. ಭಾಷೆಯ ವ್ಯಾಖ್ಯೆ ಮತ್ತು ಅನುಕೂಲತೆಗಳು ಏನು? ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಕರಣದ ಪಾತ್ರ ಏನು? ಧ್ವನಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ನಾವು ಪಡೆಯುತ್ತೇವೆ? ಪದರಚನೆ, ವಾಕ್ಯರಚನೆ ಮತ್ತು ಮಾಹಿತಿಗಳ ಹಂಚಿಕೆ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಹಾಗುತ್ತದೆ? ಭಾಷೆಯ ಮನೋವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಹಾಗೂ ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಂಶಗಳನ್ನು ನಾವು ಚರ್ಚಿಸುತ್ತೇವೆ. ಭಾಷಾ ಪ್ರಾವೀಣ್ಯತೆಯ ಮಹತ್ವವೇನು? ಮತ್ತು ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ಭಾಷಾ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಮತ್ತು ಮೌಲ್ಯಾಂಕನ ತಂತ್ರಗಳು ಹೇಗೆ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತವೆ? ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ಥೂಲವಾಗಿ ಚರ್ಚಿಸುತ್ತೇವೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯಗಳ ಸಂಬಂಧವನ್ನೂ ನಾವು ಚರ್ಚಿಸುತ್ತೇವೆ.

1.1 ಕಲಿಕಾ ಉದ್ದೇಶಗಳು

ಈ ಘಟಕವು ಭಾಷಾ ಸ್ವರೂಪ ಮತ್ತು ಗುಣಗಳ ಬಗೆಗೆ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಚರ್ಚಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಘಟಕದ ಓದು ಮುಗಿದ ಬಳಿಕ, ಈ ಕೆಳಕಂಡ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಲು ನೀವು ಶಕ್ತರಾಗಿರುತ್ತೀರಿ.

ಮೂಲ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಡಿಪ್ಲೊಮಾ (ಡಿ.ಎಲ್.ಇಡಿ) || ವಿಭಾಗ -1 : ಭಾಷೆಯನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು

Notes

- ಭಾಷೆ ಒಂದು ವಿಸ್ತೃತವಿಷಯವಾಗಿ
- ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಸಮಾಜದ ಸಂಬಂಧ.
- ಮಾನವನ ಸಹಜ ಭಾಷಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ
- ಭಾಷಾ ಸ್ವರೂಪ ಮತ್ತು ಗುಣ
- ಭಾಷೆಯ ಉಪಯೋಗ ಹೇಗೆ?
- ಭಾಷಾ ಕಲಿಕಾ ವಿಧಾನದ ತಂತ್ರಗಳು
- ಭಾಷಾ ಪ್ರಾವೀಣ್ಯತೆಯ ತತ್ವ
- ಔಪಚಾರಿಕ ಮತ್ತು ಅನೌಪಚಾರಿಕ ಸಂವಹನದಲ್ಲಿನ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳು

1.2 ಭಾಷಾ ಮಹತ್ವ ಮತ್ತು ಪ್ರಯೋಜನ

ಭಾಷೆಯನ್ನು ಎರಡು ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಗ್ರಹಿಸಬಹುದು. ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯರು ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕೇವಲ ಒಂದು ಸಂಪರ್ಕ ಸಾಧನ ಎಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಭಾಷಾ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ಭಾಷೆಯನ್ನು ವ್ಯಾಕರಣ ಮತ್ತು ಅರ್ಥಗಳ ಮೂಲಕ ಗ್ರಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಎರಡು ರೂಪಗಳ ಭಾಷಾ ಗ್ರಹಿಕೆಯು ಭಾಷಾ ಬಹುಮುಖಿತ ಮತ್ತು ಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ನಿರ್ದೇಶಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಕೋನಗಳಿಂದ ಈ ಅಂಶ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ, ಒಂದು ಭಾಷೆಯ ಮಾತುಗಾರನಿಗಿಂತ ಆ ಭಾಷೆಯ ಶಬ್ದಕೋಶ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಕರಣಗಳ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಮಹತ್ವವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಸಾಮಾನ್ಯ ಮತ್ತು ಭಾಷಾತಜ್ಞ ಯಾರೇ ಇರಲಿ, ಈ ಅಂಶವನ್ನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಗಮನಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ, ಮಾತುಗಾರರಿಲ್ಲದೇ ಯಾವುದೇ ಭಾಷೆ ಇಲ್ಲ ಎಂಬುದು. ಭಾಷಿಗಿಲ್ಲದೆ ಶಬ್ದಕೋಶ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಕರಣ ನಿರ್ಮಿತಿ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಭಾಷಾತಜ್ಞರೊಡನೆ ಚರ್ಚಿಸಲೇ ಆಗಲಿ ಹಾಗೂ ಶಬ್ದಕೋಶ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಕರಣಗಳನ್ನು ರಚಿಸಲೇ ಆಗಲಿ ಭಾಷಿಗರು ಅಗತ್ಯ ಮಾತನಾಡುವ ವರ್ಗವೇ ಭಾಷೆಯ ಅತ್ಯಗತ್ಯ ಅಂಗ ಮತ್ತು ಅದರ ಪ್ರಯೋಗ. ಒಂದು ಭಾಷೆಗೆ ಉತ್ತಮ ರೂಪವನ್ನು ಆ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸುವ ಮೂಲಕ ನೀಡಬಲ್ಲ ಜನರಿಂದ ಮಾತನಾಡುವ ವರ್ಗ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಮನವನ ಬಳವಣಿಗೆಯ ಹಂತ ಹೇಗೆ ಅನುಕ್ರಮವಾಗಿ ನಡೆಯಿತೋ ಹಾಗೇ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಭಾಷೆಯು ಅನೇಕ ಹಂತಗಳನ್ನು ಹಾದು ಅನಂತರ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಭಾಷೆಯ ಉಗಮದ ಮುನ್ನ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸಮಾಜ, ಭಾಷಾವರ್ಗ, ಶಬ್ದಕೋಶ, ವ್ಯಾಕರಣ ಯಾವುದರ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೂ ಮೌಲ್ಯವೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಅರ್ಥೈಸಬೇಕಾದರೆ, ಭಾಷೆಯ ವಿಕಸನದೊಡನೆ ಅದರ ವಿವಿಧ ಅಂಶಗಳ ಬಗೆಗೆ ತಿಳಿದಿರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಮೊದಲಿಗೆ, ಭಾಷೆಯು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಗುರುತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದುದು. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ತಾನು ಗೊಂಡಿ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಮಾತನಾಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದಾಗ ಆತ ಕೇವಲ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಮಾತನಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರೊಟ್ಟಿಗೆ ತನ್ನ ಸಮಾಜ, ಆಚರಣೆ, ಪದ್ಧತಿಗಳ ಬಗೆಗೂ ಆತ ತಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆತ ತಾನಿರುವ ಜನರ ವರ್ಗ ಎಂಥದು ಎಂಬುದನ್ನು ಭಾಷೆಯ ಮೂಲಕ ಸೂಚಿಸುತ್ತಾನೆ. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಒಂದು ಭಾಷೆಯನ್ನು ಮಾತನಾಡುವವನು ತನ್ನ ಬದುಕಿನ ಎಲ್ಲ ಅಂಶಗಳನ್ನೂ ತನ್ನ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸುತ್ತಾನೆ. ಯಾರು ಗೌರವಕ್ಕೆ ಅರ್ಹರು, ಯಾರು ಪ್ರೀತಿಗೆ ಅರ್ಹರು, ಯಾರನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸಬೇಕು, ಯಾರು ಸಣ್ಣವರು ಇತ್ಯಾದಿ ಎಲ್ಲ ಮಾಹಿತಿಗಳು ಅವರಾಡುವ ಮಾತುಗಳಿಂದಲೇ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಭಾಷೆಯು ಸಮಾಜದ ಜೊತೆಗೆ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿದೆ. ಭಾಷೆಯು ಅಂತಸ್ತು, ಮೇಲ್ದರ್ಜೆಯನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿದೆ.

ಭಾಷೆಯ ಮನೋವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಅಂಶವೂ ಸಹ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಬಹುಮುಖ್ಯವಾದುದು. ವಿಶ್ವದ ಯಾವುದೇ ಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ಮಕ್ಕಳು ಸಹ ಹಿರಿಯರ ಹಾಗೆ ಬಹಳ ಗತ್ತಿನಿಂದ ಮಾತನಾಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದು ನಿಜಕ್ಕೂ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರ ಅಂಶ.

Notes

ಭಾಷೆ ಎಂದರೇನು?

ಒಂದು ಭಾಷೆಯ ಸಮರ್ಪಕ ಪದಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾದ ವ್ಯಾಕರಣ ಕ್ರಮಗಳಿಂದ ಬಳಸುವುದನ್ನು ಕೇವಲ ಒಂದು ಮಗು ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಬರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಆ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷದ ಮಗುವಿಗೆ ಪ್ರತಿದಿನ ಕಥೆ ಹೇಳುವುದನ್ನು ಮತ್ತು ಆ ಮಗುವಿನಿಂದ ಅದೇ ಕಥೆಯನ್ನು ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ನಾವೇನೂ ಕಷ್ಟಪಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.

ಭಾಷೆಯ ಮತ್ತೊಂದು ಮುಖ್ಯ ಅಂಶವಿದೆ. ಭಾಷೆಯು ಅಂತರವನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವ ಸಾಧನ. ಸಾವಿರಾರು ಮೈಲುಗಳ ಆಚೆ ಇರುವ ನಿಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತ ಫೋನಿನಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಕೋಪಗೊಳ್ಳಬಹುದು. ಆದರೆ ನೀವು ಅದೇ ಫೋನಿನ ಮುಖಾಂತರ ನಿಮ್ಮ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಆತನ ಕೋಪ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಇದು ಹೇಗಾಗುತ್ತದೆ? ಕೇವಲ ಸೂಕ್ತ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಬಳಸುವುದರಿಂದ.

ಭಾಷೆಯನ್ನು ಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮ ನೆರೆಯವರು, ಗೆಳೆಯರು, ಕುಟುಂಬದವರು ಹಾಗೂ ಸುತ್ತಣ ಪರಿಸರದ ಮೂಲಕವೂ ಕಲಿಯುವಂಥದ್ದು ಸರ್ವಸಾಮಾನ್ಯ. ಭಾಷಾ ಕಲಿಕೆಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಇದೆ ಎಂದರೆ ಕೇವಲ ಒಂದೇ ಭಾಷೆಯ ಕಲಿಕೆಗಲ್ಲ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಹಲವು ಅಂಶಗಳಲ್ಲಿ, ಹಲವು ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಭಾಷೆಗಳ ಕಲಿಕೆ ಸಾಧ್ಯ. ನಿಜಕ್ಕೂ ಬಹುಭಾಷಿಕತೆಯು ಮಾನವನ ಸಂರಚನೆಯಲ್ಲಿದೆ.

ಭಾಷೆಯ ಸ್ವರೂಪ ಎಂಬುದು ನಾವು ತಿಳಿಯಬೇಕಾದ ಮತ್ತೊಂದು ಮಹತ್ತರ ಅಂಶ. ಈ ಬಗೆಗೆ ಮುಂದಿನ ಘಟಕದಲ್ಲಿ ಚರ್ಚಿಸೋಣ. ಒಟ್ಟಾರೆ ಭಾಷಾ ತತ್ವವೇನೆಂದರೆ ಪ್ರತಿ ಭಾಷೆಯು ಕೆಲವು ಮುಖ್ಯ ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು, ಧ್ವನಿ, ಶಬ್ದ, ವ್ಯಾಕರಣ ಮತ್ತು ಪ್ರಯೋಗಗಳ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ. ನಾವು ಸುಮ್ಮನೆ ಭಾಷೆಯ ಧ್ವನಿಗಳನ್ನು ನಮಗೆ ಇಷ್ಟಬಂದಂತೆ ಪ್ರಯೋಗಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿ ಭಾಷೆಯೂ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಬಹಳ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ ಒಂದು ಭಾಷೆಯು ಹೊಂದಿರುವ ಸಂರಚನೆಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾದ ವ್ಯಾಕರಣಾಂಶಗಳನ್ನು ಹೇರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿನ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಮನಬಂದಂತೆ ಕ್ರಮ ಬದಲಿಸಿ ಹೇಳುವ ಹಾಗೂ ಇಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ, ಭಾಷಾರಚನೆ, ಸಂಭಾಷಣಾ ವಿವರಗಳು ಅರ್ಥವೆನಿಸಬೇಕಾದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಶಿಸ್ತು ಅಗತ್ಯ.

ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಭಾಷೆಯ ಮತ್ತೊಂದು ಗುಣ ಏನೆಂದರೆ, ಅದು ಸದಾ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ಬಯಸುತ್ತದೆ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಮಕ್ಕಳ ಭಾಷೆಯನ್ನೇ ನಾವೂ ಆಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ತಂದೆ-ತಾಯಿಗಳಿಗೆ ಅನಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳ ಭಾಷೆಗೂ ಅಜ್ಜಿ-ತಾತಂದಿರ ಭಾಷೆಗೂ ಇರುವುದು ಅಷ್ಟೇ ಸತ್ಯ.

ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಗತಿ-1 ನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ

1. ಭಾಷಾತಜ್ಞರಿಗೆ ಬಹುಮುಖ್ಯವಾದದ್ದೇನು?

ಅ) ಪದಗಳು ಮತ್ತು ವಾಕ್ಯಗಳು.

ಆ) ಧ್ವನಿವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮತ್ತು ವಾಕ್ಯಗಳು

ಇ) ಶಬ್ದಕೋಶ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಕರಣ

ಈ) ಧ್ವನಿವ್ಯವಸ್ಥೆ & ವ್ಯಾಕರಣ

2. ಹೇಗೆ ಪರಿಸರವು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿಯಲು ಸಹಕರಿಸುತ್ತದೆ?

.....

.....

.....

3. ಭಾಷೆಯು ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಲು ನೆರವಾಗುವ ಸಾಧನ ಹೇಗೆ? ವಿವರಿಸಿ.

.....

.....

.....

Notes

ಭಾಷೆ ಎಂದರೇನು?

1.3. ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಕರಣ

ಜನರು ಮಾತನಾಡುವ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಆಗಾಗ ಭಿನ್ನತೆಗಳು ಇರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಮಾತನಾಡುವಾಗ ನೀವು ತಪ್ಪು ಮಾಡುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಹಾಗೆಯೇ ಎಂದಾದರೂ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ತಕ್ಷಣವೇ ತಿದ್ದಿಕೊಳ್ಳುವಿರಿ. ಭಾಷಾ ಅಶುದ್ಧಿ ಎನ್ನುವುದು ಯಾವಾಗಲೂ ನಾವು ಇತರ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಬಳಸಿದಾಗ ಕಾಣಬಹುದು. ಇದು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ನಾವು ಭಾಷಾಕಲಿಕೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲೂ ಕಾಣಬಹುದು. ಹುಟ್ಟಿದ ಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ಅವುಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಸ್ವಲ್ಪ ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾದ ಭಾಷೆಯ ಕಲಿಕೆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತೊಡಕುಂಟಾಗಬಹುದು. (ಈ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಅನಂತರ ಚರ್ಚಿಸೋಣ).

ಭಾಷೆಯಾಗಲಿ, ಉಪಭಾಷೆಯಾಗಲಿ ತನ್ನದೇ ಆದ ಒಂದು ವ್ಯಾಕರಣವನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ. ಆ ಭಾಷೆಯದೇ ಆದ ಧ್ವನಿವ್ಯವಸ್ಥೆ, ವ್ಯಾಕರಣ ನಿಯಮಗಳು ಮತ್ತು ಎಲ್ಲ ಹಂತದ ಭಾಷಾ ಸಂರಚನೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ಉದಾಹರಣೆಯ ಸಹಿತವಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

1.3.1 ಧ್ವನಿವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಸ್ವರೂಪ

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಭಾಷೆಯೂ ತನ್ನದೇ ಆದ ಧ್ವನಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ಧ್ವನಿವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಪ್ರತಿಭಾಷೆಯ ಒಂದು ಸೀಮಿತ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗಿದ್ದು ವಿಶ್ವದ ಧ್ವನಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಸೀಮಿತತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಪ್ರತಿ ಭಾಷೆಯೂ ಸ್ವರ ಮತ್ತು ವ್ಯಂಜನಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಅವುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಿರಬಹುದು ಅಥವಾ ಕಡಿಮೆ ಇರಬಹುದು. 3 ಸ್ವರಗಳಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಸ್ವರಗಳಿರುವ ಭಾಷೆಗಳು ಕೆಲವೇ ಕೆಲವು. ಕೆಲವು ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ 20 ಸ್ವರಗಳಿವೆ. ವ್ಯಂಜನಗಳು 8 ರಿಂದ 10 ಅಥವಾ 40 ರಿಂದ 50ರ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಇರಬಹುದು. ಹಿಂದಿ ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿರುವ ಭಿನ್ನತೆಗಳು ಹೀಗಿವೆ:

	ಸ್ವರಗಳು	ವ್ಯಂಜನಗಳು	ಒಟ್ಟು
ಇಂಗ್ಲಿಷ್	20	24	44
ಹಿಂದಿ	10	33	43

ಈ ಧ್ವನಿಗಳು ವರ್ಣಮಾಲೆಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಲಾಗಿಲ್ಲ. ಇವು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮತ್ತು ಹಿಂದಿಯ ವ್ಯವಹರಿಸುವ ಧ್ವನಿಗಳು. ಇವು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿದ್ದರೂ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿನ ಅರ್ಥಗಳನ್ನು ಬದಲಿಸಬಲ್ಲ ಅರ್ಥರಹಿತ ಭಾಷಾ ಧ್ವನಿಗಳಾಗಿವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ,

ಇಂಗ್ಲಿಷ್	kil	'kill'
	pil	'pill'
ಹಿಂದಿ	kal	'tomorrow'
	pal	'moment'

ಈ ಉದಾಹರಣೆಗಳು ಈ ಎರಡೂ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಠಿ ಮತ್ತು ಏ ಪಡೆದಿರುವ ಮಹತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತವೆ.

ಆದರೆ ನಾವು ಈ ಎರಡು ಭಾಷೆಗಳ 43/44 ಧ್ವನಿಗಳನ್ನು ಸಮಾನವಾದವು ಎನ್ನಲಾದೀತೆ? ಈ ಎರಡು ಭಾಷೆಗಳ ಧ್ವನಿಗಳು ಒಂದೇ ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದರಂತೆ ಇನ್ನೊಂದು ಇದೆಯೇ? ಒಂದು ಪ್ರದೇಶದ ಭಾಷಿಗ ಅಥವಾ ಕಲಿಯುವವ ತನ್ನ ಭಾಷೆಯ ವರ್ಣಮಾಲೆಯನ್ನು ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಗತಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ 4 ಅಥವಾ 5 ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಕಲಿಯುವನೇ?

ಭಾಷೆ ಎಂದರೇನು?

ನಾವು ಹಿಂದಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಂಜನ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ವರ್ಣಮಾಲೆ /p/ ಅನ್ನು ಹಾಕುವುದನ್ನು ಊಹಿಸೋಣ. ಅಂತಹ ಒಂದು ಸಂಭಾಷಣೆಯಲ್ಲಿ, ಹಿಂದಿಯ ಯಾವುದೇ ವ್ಯಂಜನವು ಹಿಂದಿ /p/ ಅಕ್ಷರದೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿಸಬಹುದು ಎಂದು ನೀವು ಯೋಚಿಸುತ್ತೀರಾ? ಈ ಕೆಳಗಿನ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿರಿ.

*pkav *pkhil *pgel *pchav *pchil *pchel
*ptav *ptil *pthel *ptav *ptil *pthel

ಈ ಸಂಭವನೀಯ ಪದಗಳು ಹಿಂದಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿವೆಯೇ? ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಹಿಂದಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ನಿಯಮವಿದೆ?

ಹಿಂದಿಯಲ್ಲಿನ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ನೋಡಿ.

ನಿಯಮ-1: ಪದವು ವ್ಯಂಜನಗಳ ಗುಂಪು ಮತ್ತು ಮೊದಲ ವ್ಯಂಜನದಿಂದ ಆರಂಭಗೊಂಡರೆ /p/ ಆಗಿದ್ದರೆ /p/ /y/, /r/, /l/ ಮತ್ತು /v/ ಜೊತೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಸೇರಿಸುವಂತಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಬೇರೆ ಯಾವುದರ ಜೊತೆ ಅಲ್ಲ.

ಈ ಧ್ವನಿವಿಜ್ಞಾನ ನಿಯಮವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ,

ನೀವು ಯಾವುದೇ ಪದವನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು ಅಥವಾ ನಿಘಂಟಿನಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಗುಂಪು ಹೊಂದಿರುವ ಪದವನ್ನು ಹುಡುಕಬಹುದು.

ಮತ್ತೊಂದು ಧ್ವನಿವಿಜ್ಞಾನ ನಿಯಮವನ್ನು ನೋಡೋಣ. ಸ್ವರದ ಧ್ವನಿಯು ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮೊದಲು ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ವ್ಯಂಜನ ಶಬ್ದಗಳು (ಅಕ್ಷರಗಳು ಅಲ್ಲ) ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸೋಣ. ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಅನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಂತೆ ಯಾವುದೇ ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಯು ಪದದ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ವ್ಯಂಜನ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಹೊಂದಲು ಅನುಮತಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ನೀವು ಗಮನಿಸಬಹುದು. ಆಂಗ್ಲ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಸೈಕಾಲಜಿ (ಆರಂಭದಲ್ಲಿ 5 ವ್ಯಂಜನಗಳನ್ನು ನೀವು ಎಲ್ಲಿ ನೋಡುವಿರಿ) ಎಂಬ ಪದದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ, ಕೇವಲ ಒಂದು ವ್ಯಂಜನ ಇಲ್ಲಿದೆ. ಮನೋವಿಜ್ಞಾನ ಪದವನ್ನು ವಾಸ್ತವವಾಗಿ 'ಸೈಕಾಲಜಿ' ಎಂದು ಉಚ್ಚರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೂ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ನ, stress ಎಂಬ ಪದವು ಆರಂಭದಲ್ಲಿ /s/, /t/, /r/ ವ್ಯಂಜನಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. 'street' ಎಂಬ ಪದವೂ ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿದೆ. ನಾವು ಹಿಂದಿ ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ನಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಗುಂಪುಗಳನ್ನು ನೋಡೋಣ.

Hindi – 'smriti' memory
 'Skru' screw

English – spray, street, scratch, splash, squash etc.

4 ಅಥವಾ ಹೆಚ್ಚಿನ ಶಬ್ದಗಳ ವ್ಯಂಜನಗಳ ಗುಂಪಿನಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬಹುದಾದ ಯಾವುದೇ ಪದವನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಅಥವಾ ಹಿಂದಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಬಹುದೇ? ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿರುವ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಗುಂಪು ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ಈಗ ನಾವು ಹಿಂದಿ ಧ್ವನಿವ್ಯವಸ್ಥೆಯ 2ನೇ ನಿಯಮವನ್ನು ಮಾಡೋಣ.

ನಿಯಮ – 2 :

1. ನಾಲ್ಕಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ವ್ಯಂಜನಗಳು initial ಎಂಬ ಪದದಲ್ಲಿ ಸ್ವರದ ಮುಂದಿವೆ.
2. ಒಂದು ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ 3 ವ್ಯಂಜನಗಳು ಇದ್ದರೆ ಒಂದೇ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಜೋಡಿಸಿ ಸಿ1, ಸಿ2, ಸಿ3 ಎಂದು ಗುರುತಿಸೋಣ.
ಸಿ1. ಕೇವಲ ಧ್ವನಿ, ಮಾತ್ರ ಆಗಿರಬಹುದು.
ಸಿ2. ಕೇವಲ ಧ್ವನಿ /p/ , /t/ ಮತ್ತು /k/ ಆಗಿರಬಹುದು.

Notes

Notes

೩. ಕೇವಲ ಧ್ವನಿ y, r, l ಮತ್ತು v ಆಗಿರಬಹುದು.

1.3.2 ಪದ ರಚನೆ

ಪದಗಳ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಭಾಷೆ ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ಸಂಘಟಿತವಾಗಿದೆ. ಏಕವಚನವನ್ನು ಬಹುವಚನ ಅಥವಾ ಗುಣವಾಚಕಕ್ಕೆ ನಾಮಪದವಾಗಿ ಹೇಗೆ ಪರಿವರ್ತಿಸಬಹುದು ಎಂಬುದರ ಕುರಿತು ಸ್ಥಿರ ನಿಯಮಗಳಿವೆ. ಈ ನಿಯಮಗಳು ತುಂಬ ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿವೆ. ಅವು ಸ್ವರ ಅಂತ್ಯದ ಪದಗಳಿಂದ ವ್ಯಂಜನ ಅಂತ್ಯದ ಪದಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ವಿಭಿನ್ನ ಸ್ವರ, ಶಬ್ದಗಳೊಂದಿಗೆ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುವ ಪದಗಳನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಭಿನ್ನವಾಗಿಸುತ್ತವೆ.

ಹಿಂದಿಯ ಫಾರ್ ಎಂದರೆ 'ಮನೆ', ಲಡಕಾ ಎಂದರೆ 'ಹುಡುಗ' - ಇವೆರಡೂ ಪುಲ್ಲಿಂಗ ಪದಗಳು ಮತ್ತು ಏಕವಚನದಲ್ಲಿವೆ. ಈ ಎರಡು ಪದಗಳ ಬಹುವಚನ ಯಾವುದು? ಸಹಜವಾಗಿ ನಾವು ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿದಿರುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಹಿಂದಿ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿಯುವ ಮಕ್ಕಳು ಅದನ್ನು ವಿವರವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಚರ್ಚಿಸುವ ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ನಿಯಮಗಳೇನು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಈಗ ಲಡಕಾ ಪದದ ಏಕವಚನ ಮತ್ತು ಬಹುವಚನ ರೂಪದ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ನೋಡೋಣ.

1. ಲಡಕೇ ಪುಟ್ಟಾಲ್ ಖೇಲ್ ರಹೇ ಹೈ
2. ಲಡಕೇ ನೆ ಖಾನಾ ಖಾಯಾ
3. ಮೋಹನ್ ಕೆ ಪಾಸ್ ಫಾರ್ ಹೈ
4. ಯಹ್ ಫಾರ್ ಬಹುತ್ ಸುಂದರ್ ಹೈ

ಲಡಕೇ ಮತ್ತು ಫಾರ್ ಬಹುವಚನ ಎಂದು ವಾಕ್ಯ 1 ಮತ್ತು 3 ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತವೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಎರಡೂ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಬಹುವಚನ ಹೈ ಕ್ರಿಯಾಪದದಲ್ಲಿ ಬಳಸಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ವಾಕ್ಯ 2 ಮತ್ತು 4ರಲ್ಲಿ ಅದೇ ಪದ ಲಡಕೇ ಏಕವಚನ ಎಂದು ಗಮನಿಸಿ.

ಈಗ ನಾವು ಈ ನಿಯಮವನ್ನು ವಿವರವಾಗಿ ತನಿಖೆ ಮಾಡೋಣ. ಏಕೆಂದರೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮತ್ತು ಪ್ರಪಂಚದ ಇತರ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಹುವಚನದಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪದಕ್ಕೆ ಒಂದೇ ಪದವಿದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಹಿಂದಿ ಕೂಡ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಅದರ ಪದಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಬಹುವಚನ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾವು ಊಹಿಸೋಣ. ಆದರೆ ಇದು ಹೇಗಾದರೂ ಈಗ ಹಿಂದಿ ನಿಯಮವಾಗಿದೆ. ಸಂಸ್ಕೃತ ಏಕವಚನ, ದ್ವಂದ್ವ ಮತ್ತು ಬಹುವಚನವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೊಂದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇದು 15/16 ವಿವಿಧ ರೂಪಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಹಿಂದಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ 2 ಅಥವಾ 3 ಮತ್ತು ಪ್ರತಿ ನಾಮಪದಕ್ಕಾಗಿ ಬಹುವಚನ ಸಂಕೇತಗಳು ಇವೆ. ಹಾಗೂ ಇವೆಲ್ಲವೂ ನಿಯಮಿತವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಏಕೈಕ ಸಂಖ್ಯೆಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಒಂದೇ ಪದಕ್ಕೆ ಏಕವಚನದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಬಹುವಚನದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಕೆಳಗಿನ ಕೋಷ್ಟಕವನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿ ಮತ್ತು ಲಡಕೇ ಮತ್ತು ಫಾರ್ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಹೇಗೆ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ.

ಫಾರ್ ' ಹೌಸ್ '

ಕಾರ್ಯ	ಏಕವಚನ	ಬಹುವಚನ
ಕರ್ತಾ ಕಾರಕ (ನಾಮನೇಟಿವ್)	ಫಾರ್	ಫಾರ್
ವಿಭಕ್ತಿ ಪೂರ್ವ (ಬೇರೆ ಕಡೆ)	ಫಾರ್	ಫಾರೋಂ
ಸಂಬೋಧನಾ (ವೋಕೇಟಿವ್)	ಫಾರ್!	ಫಾರೋಂ!

ಲಡಕಾ - ಬಾಯ್

ಕಾರ್ಯ	ಏಕವಚನ	ಬಹುವಚನ
ಕರ್ತಾ ಕಾರಕ (ನಾಮಿನೇಟಿವ್)	ಲಡಕಾ	ಲಡಕೇ
ವಿಭಕ್ತಿ ಪೂರ್ವ (ಬೇರೆ ಕಡೆ)	ಲಡಕೇ	ಲಡಕೋಂ
ಸಂಬೋಧನಾ (ವೋಕೇಟಿವ್)	ಲಡಕೇ!	ಲಡಕೋಂ!

ನಾವು ರೂಪವನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿ ಮತ್ತು ಒಟ್ಟಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುವುದಾದರೆ ಹಿಂದಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ನಾಮಪದವೂ ತತ್ತ್ವದಲ್ಲಿ ಆರು ರೂಪಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ. ಅನೇಕ ರೂಪಗಳು ಒಂದೇ ರೀತಿ ಕಾಣುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ವಿಭಿನ್ನ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಲಡಕೇ - ಹುಡುಗರು ಏಕವಚನ ಮತ್ತು ಬಹುವಚನವಾಗಿರಬಹುದು. ನಾಮಾಂಕಿತ ವಿಷಯದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಲಡಕೇ ಬಹುವಚನವಾಗಿದೆ. 'ನೆ' ಬಂದಾಗ ಏಕವಚನ. ಫರ್ - ಪದವು ಫರೋ, ಫರೋಂನಂತಹ ಮೂರು ರೂಪಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ ಎಂದು ನೀವು ಗಮನಿಸಬಹುದು. ಲಡಕಾ ಪದವು ನಾಲ್ಕು ರೂಪಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಲಡಕಾ ,ಲಡಕೆ , ಲಡಕೇ,ಲಡಕೋಂ, - ಆದರೆ ಬಳಕೆಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಅವು ಆರು ರೂಪಗಳು ಅಥವಾ ಕೇಸ್ ಆಧಾರಿತ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ. ಆ ಆರು ಪ್ರಕರಣದ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಲಡಕಾ - ಎಂಬ ಪದವು ಈ ಕೆಳಗಿನಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ:

5. ಲಡಕಾ ಖೇಲ್ ರಹಾ ಹೈ
6. ಲಡಕೇ ಖೇಲ್ ರಹೇ ಹೈ
7. ಲಡಕೇ ಖಾನಾ ಖಾಯಾ
8. ಲಡಕೋ ನೆ ಖಾನಾ ಖಾಯಾ
9. ಓ ಲಡಕೇ ಇಧರ್ ಆವೋ
10. ಓ ಲಡಕೋಂ ಇಧರ್ ಆವೋ!

ವಾಕ್ಯ 5ರಲ್ಲಿ ಲಡಕಾ - ಏಕವಚನ, ವಾಕ್ಯ 6ರಲ್ಲಿ ಲಡಕೇ - ಬಹುವಚನ, ವಾಕ್ಯ 7ರಲ್ಲಿ ಲಡಕೇ- ಏಕವಚನ ಏಕೆಂದರೆ ಇದರ ಅನಂತರ 'ನೆ' ಪ್ರಯೋಗವಾಗಿದೆ. ವಾಕ್ಯ 8 ರಲ್ಲಿ ಲಡಕೋಂ - ಬಹುವಚನ. ಇದು ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ವಾಕ್ಯ 7 ರ ಬಹುವಚನವಾಗಿದೆ. ವಾಕ್ಯ 9 ರಲ್ಲಿ ಲಡಕೇ - ಏಕವಚನ, ವಾಕ್ಯ 10ರಲ್ಲಿ ಲಡಕೋಂ - ಬಹುವಚನವಾಗಿದೆ.

ಪದ ರಚನೆಯ ನಿಯಮಗಳ ಪ್ರಪಂಚದಿಂದ ನಾವು ಇನ್ನೊಂದು ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ನೋಡೋಣ. ಹಿಂದಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಹಲವು ನಿಯಮಗಳಿವೆ. ನಾಮಪದವನ್ನು ನಾಮವಾಚಕವಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ rain, fun, sun, fish, cloud ಈ ನಾಮಪದಗಳಿಗೆ y ಸೇರಿಸುವುದರಿಂದ rainy, funny, sunny, fishy, cloudy ಎಂಬ ಗುಣವಾಚಕಗಳಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಬಹುದು. ಹಿಂದಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ನಾಮಸೂಚಕ ಪದಗಳು ' i' ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಸೇರಿಸುವ ಮೂಲಕ ಗುಣವಾಚಕವಾಗುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಸರ್ಕಾರ್ , ಬಾಜಾರ್, ಬೇಗಾನ್, ಅಪರಾಧ್ ಇತ್ಯಾದಿಗಳು ಸರ್ಕಾರಿ, ಬಾಜಾರಿ, ಬೇಗಾನಿ, ಅಪರಾಧಿ ಎಂದಾಗುತ್ತವೆ.

1.3.3 ವಾಕ್ಯ ನಿರ್ಮಾಣ

ಕೆಳಗಿನ ವಾಕ್ಯಗಳೊಂದಿಗೆ 5ರಿಂದ 10ರ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಹೋಲಿಕೆ ಮಾಡಿ.

11. ಲಡಕೇ ಖೇಲ್ ರಹೇ ಥಿ

Notes

ಭಾಷೆ ಎಂದರೇನು?

12. ಲಡಕಿಯಾಂ ಖೇಲ್ ರಹೇ ಹೈ
13. ಲಡಕೀ ನೆ ಖಾನಾ ಖಾಯಾ
14. ಲಡಕೀಯೋ ನೆ ಖಾನಾ ಖಾಯಾ
15. ಲಡಕೀ ನೆ ಲಡಕೀ ಕೋ ಮಾರಾ
16. ಲಡಕೀ ನೆ ಲಡಕೋಂ ಕೊ ಮಾರಾ
17. ಲಡಕೀ ರೋಟಿ ಖಾಯಿ
18. ಲಡಕೀ ನೆ ರೋಟಿ ಖಾಯಿ

ವಾಕ್ಯ 5 ರಿಂದ 18ರವರೆಗಿನ ವಾಕ್ಯಗಳ ಅವಲೋಕನದಿಂದ ಭಾಷೆಗಳು ವಾಕ್ಯಗಳ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ನಿಯಮಬದ್ಧವಾಗಿರುತ್ತವೆ ಎಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಪದಗಳನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ಜೋಡಿಸಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ವಾಕ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಪದಗಳ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಹೋಲಿಸುವುದಾದರೆ, ಭಾಷೆಯು ವಾಕ್ಯಗಳ ರಚನೆಯ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾಗಿ ಏರ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. 5,6,9,10,11,12 ನೇ ವಾಕ್ಯಗಳು ಹಿಂದಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಕರ್ತೃ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಯಾ ಪದಗಳಲ್ಲಿನ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತವೆ. ಲಿಂಗ, ವ್ಯಕ್ತಿ ಮತ್ತು ವಿಷಯದ ನಾಮಪದಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಕ್ರಿಯಾಪದವು ಏರ್ಪಡುವುದು ಮುಖ್ಯವಾಗಿದೆ. ಈ ಕೆಳಗಿನ ವಾಕ್ಯಗಳು ಇದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟ ಮಾಡುತ್ತವೆ.

- ರಾಮ್ ಖಾನಾ ಖಾತಾ ಹೈ
- ಸೀತಾ ಖಾನಾ ಖಾತೀ ಹೈ
- ತು ಖಾನಾ ಖಾತಾ ಹೈ
- ತುಮ್ ಖಾನಾ ಖಾತೇ ಹೊ
- ತುಮ್ ಖಾನಾ ಖಾತೀ ಹೊ
- ಆಪ್ ಖಾನಾ ಖಾತೇ ಹೈ
- ಆಪ್ ಖಾನಾ ಖಾತೀ ಹೈ
- ಮೈ ಖಾನಾ ಖಾತಾ ಹೂಂ
- ಮೈ ಖಾನಾ ಖಾತೀ ಹೂಂ
- ಹಮ್ ಖಾನಾ ಖಾತೇ ಹೈ
- ಹಮ್ ಖಾನಾ ಖಾತೀ ಹೈ

5 ರಿಂದ 18ರವರೆಗಿನ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸೋಣ. ಕರ್ತೃ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಯಾಪದಗಳ ನಡುವೆ ವಾಕ್ಯ 5,6,9,10,11,12 ರ ರೀತಿಯ ಸಮಾನತೆಗಳು ವಾಕ್ಯ 7,8,13,14,15,16,17,18ರಲ್ಲಿಯೂ ಕಂಡುಬರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸೋಣ. ವಾಕ್ಯ 7 ಮತ್ತು 8ರಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಯಾಪದವು ವಸ್ತುವಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಬದಲಾಗುತ್ತದೆ. ಕರ್ತೃವಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಅಲ್ಲ. 7, 8ರಲ್ಲಿಯೂ ಪುರುಷವಾಚಕ ಸರ್ವನಾಮಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಪುರುಷವಾಚಕ ಕ್ರಿಯಾಪದವು ಇರುವುದು. 17 , 18 ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ವಸ್ತು ಮತ್ತು ಕ್ರಿಯಾಪದಗಳೆರಡೂ ಸ್ತ್ರೀವಾಚಕವಾಗಿರುವುದು. ಕ್ರಿಯಾಪದವು ಪುರುಷವಾಚಕ ಅಥವಾ ಸ್ತ್ರೀವಾಚಕವಾಗಿರಬಹುದು.

ಕ್ರಿಯಾಪದವು ಪುಲ್ಲಿಂಗ ಅಥವಾ ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗವಾಗಿದೆಯೆ ಎಂಬುದು ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ. ವಿಷಯವು ಒಂದು ಎರ್ಗೇಟಿವ್ ಕೇಸ್ ನಂತಹ ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರೆ ಆಗ ಕ್ರಿಯಾಪದವು ವಸ್ತುಗಳೊಂದಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. 13 ಮತ್ತು 14ರಲ್ಲಿ ವಸ್ತುವು ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗವಾಗಿದೆ. ವಾಕ್ಯ 15 ಮತ್ತು 16ರ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಏನಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಯಾಪದವು ಹೇಗೆ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡೋಣ. ಈ ಎರಡು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ವಿಷಯ ಮತ್ತು ವಸ್ತುವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವುದು 'ನೆ' ಮತ್ತು 'ಕೊ' ಮುಂತಾದ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳ ನಂತರದ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ, ಕ್ರಿಯಾಪದವು ಯಾವಾಗಲೂ ಹಿಂದೆ ತಟಸ್ಥವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

1.3.4 ಪ್ರವಚನ ರಚನೆ

ಶಬ್ದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ, ಶಬ್ದ ರಚನೆ ಮತ್ತು ವಾಕ್ಯ ರಚನೆಯು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿಯಮಬದ್ಧವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂವಹನವು ನಿಯಮಬದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ನಾವು ಸಂವಹನ ಕ್ರಮಗಳ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ದಾಟಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಮೂರನೆಯ ವ್ಯಕ್ತಿಯಂತೆ ನೀವು ಸಂಭಾಷಣೆಯ ನಡುವೆ ಎಂದಿಗೂ ಮಾತನಾಡಬಾರದು ಎಂಬ ಮೂಲ ನಿಯಮವಿದೆ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ನಾವು ಸಂವಹನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಮಾದವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಏಕೆಂದರೆ ಇತರ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮಾತುಕತೆಯನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ, ಕೇಳುಗನು ಒಂದು ಮಾತುಕತೆಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ತುಂಬ ಅಸಮಾಧಾನಗೊಂಡಿದ್ದಾಗ ಮತ್ತು ಚರ್ಚೆ ಅಂತ್ಯಗೊಳ್ಳುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳಲು ಸಮರ್ಥನಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವುದೇ ಸಂವಹನವನ್ನು ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಭಾಷೆಯ ಪಾತ್ರ ಮಹತ್ವದ್ದು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹಿಂದಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಇಸ್ ಲಿಯೆ, ಉಸ್ ನೆ, ಪಾರ್, ಔರ್ ಇತ್ಯಾದಿಗಳು ತುಂಬ ಮುಖ್ಯವಾಗಿದ್ದು ಈ ಮಾತುಗಳಿಗೆ ನೀವು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ನೀಡದ ಹೊರತು ಸಂವಹನವನ್ನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು , ' ಮುಜಿ ಇಸ್ ಲಿಯೆ ದೇರ್ ಹೋ ಗಯಿ ಕ್ಯೊಂಕಿ ರಾಸ್ತೇ ಮೆ ಟ್ರಾಫಿಕ್ ಬಹುತ್ ಥಾ' - ನನಗೆ ವಿಳಂಬವಾಯಿತು ಏಕೆಂದರೆ ರಸ್ತೆಯ ಮೇಲೆ ಭಾರಿ ದಟ್ಟಣೆ ಇತ್ತು. ನಾವು ಇಸ್ ಲಿಯೆ, ಅಥವಾ ಏಕೆಂದರೆ ಪದಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಿದರೆ, ಆ ವಾಕ್ಯ ಅರ್ಥಹೀನವಾಗುತ್ತದೆ. ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ಅನುಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ಪದಗಳನ್ನು ಬಳಸಿದಾಗ ವಾಕ್ಯವು ಅರ್ಥಪೂರ್ಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಪದಗಳ ಕ್ರಮವು ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಅರ್ಥೈಸಿದಾಗ ವಾಕ್ಯದ ಅರ್ಥವು ಬದಲಾಗುತ್ತದೆ.

ನಿಮ್ಮ ಬೆಳವಣಿಗೆ-2ನ್ನು ಗಮನಿಸಿ

1. ಹಿಂದಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ರೂಪದ ನಾಮಪದಗಳಿರಬಹುದು?

- ಅ) 5 ಆ) 3
ಇ) 2 ಈ) 6

2. ಒಂದು ಪದವು 3 ವ್ಯಂಜನಗಳಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತಿದ್ದರೆ,

- ಮೊದಲನೇ ವ್ಯಂಜನವು / s /
- ಎರಡನೇ ವ್ಯಂಜನವು p, t ಅಥವಾ k
- ಮೂರನೆಯ ವ್ಯಂಜನವು y, r, l ಅಥವಾ v

ನಿಮ್ಮ ಉತ್ತರವನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಲು ಉದಾಹರಣೆ ನೀಡಿ.

3. ರಾಮ್ ಖಾನಾ ಖಾತಾ ಹೈ

ಸೀತಾ ಖಾನಾ ಖಾತೀ ಹೈ

Notes

ಭಾಷೆ ಎಂದರೇನು?

ಕರ್ತೃ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಯಾಪದದ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಈ ಉದಾಹರಣೆಗಳಿಂದ ವಿವರಿಸಿ.

.....

.....

.....

1.4. ಪ್ರಮಾಣಿತ ಭಾಷೆ

ಭಾಷಾ ಪ್ರಮಾಣೀಕರಣ ಕೆಲವು ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಪ್ರಮಾಣಿತ ಭಾಷೆಯೆಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ಭಾಷೆ ಆ ಭಾಷಾ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಪ್ರದೇಶ ಅಥವಾ ಸಮಾಜದ ಇತರ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವ ಭಾಷೆಗಳಿಂದ ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ಭಾಷೆಗೆ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳಿವೆ. ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತವು ಪ್ರಮಾಣಿತ ಭಾಷೆಯಾಗಿತ್ತು. ಅರಬ್ಬರು ಆಳಿಕೆ ನಡೆಸಿದಾಗ, ಅರೇಬಿಕ್ ಪ್ರಮಾಣಿತ ಭಾಷೆಯಾಯಿತು ಮತ್ತು ಇರಾನಿಯನ್ನರು ಆಳುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಪರ್ಷಿಯನ್ ಪ್ರಮಾಣಿತ ಭಾಷೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಆಡಳಿತ ಬಂದಾಗ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿದ್ದ ಎಲ್ಲ ನೂರಾರು ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಪ್ರಮಾಣಿತ ಭಾಷೆಯಾಯಿತು. ಈಗ ಹಿಂದಿ ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಎರಡೂ ಅಧಿಕೃತ ಭಾಷೆ ಅಥವಾ ಪ್ರಮಾಣಿತ ಭಾಷೆ. ಈಗ ನಾವು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮಾತನಾಡುವಾಗ, ಆಕ್ಸ್‌ಫರ್ಡ್ ನಿಫಂಟಿನಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಅಥವಾ ಆಕ್ಸ್‌ಫರ್ಡ್, ಕೇಂಬ್ರಿಡ್ಜ್ ಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ಮಾತನಾಡುತ್ತೇವೆ. ನಾವು ಹಿಂದಿ ಭಾಷೆ ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಖಡೀಬೋಲಿ, ಬ್ರಜ್, ಅವಧ್ ಮೊದಲಾದ ಉಪಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಬಳಸಬಹುದು. ಮೂರನೆ ಹಂತದಲ್ಲಿ, ನಾವು ಬಳಸುವ ಭಾಷೆಯು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ವ್ಯಾಕರಣ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ವಿವಿಧ ರೀತಿಯ ನಿಫಂಟುಗಳು, ಮಾಧ್ಯಮಗಳು, ಆಡಳಿತ, ನ್ಯಾಯಾಂಗ ಮತ್ತು ಔಪಚಾರಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಹಲವು ಚರ್ಚೆಗಳು ಮತ್ತು ರಚನಾತ್ಮಕ ಮತ್ತು ವಿಶ್ಲೇಷಣಾತ್ಮಕ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಬರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತವೆ. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭಾಷಾ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳು ಸಿದ್ಧವಾಗಿ ಬೋಧಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಹಿಂದಿ ಅಥವಾ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಮಾಣಿತಭಾಷೆಯ ನಾಲ್ಕನೇ ಅಥವಾ ಕೊನೆಯ ಹಂತವೆಂದರೆ ಅದು ಸಿನಿಮಾ, ಸಾಹಿತ್ಯ, ಸಂಗೀತ ಮತ್ತು ಇನ್ನಿತರ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಳ್ಳುವ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಮಾಣೀಕರಣ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯು ಸಾಮಾಜಿಕ ಶೋಷಣೆಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಸಂಬಂಧಿಸಿದೆ. ಆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವ ಅನೇಕ ಇತರ ಭಾಷೆಗಳ ಪ್ರಮಾಣಿತಭಾಷೆಯಾಗಿ ಆಯ್ಕೆಯಾಗುವ ಭಾಷೆಯು ರಾಜಕೀಯ ಶಕ್ತಿ, ಸಾಂಸ್ಥಿಕ ಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಇತರ ಅಗತ್ಯ ಅಧಿಕಾರ ಹೊಂದಿರುವ ಭಾಷೆಯಾಗಿದೆ.

ನಿಮ್ಮ ಬೆಳವಣಿಗೆ 3ನ್ನು ಗಮನಿಸಿ

1. ಒಂದು ಪ್ರಮಾಣಿತ ಭಾಷೆಯು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ _____ ಹೊಂದಿರುವ ಸಾಮಾಜಿಕ ಗುಂಪಿಗೆ ಸೇರಿರುತ್ತದೆ.
2. ಪ್ರಮಾಣೀಕರಣ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯು ಸಾಮಾಜಿಕ ಶೋಷಣೆಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗೆ ಹೇಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದೆ?

3. ಗುಣಲಕ್ಷಣದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಭಾಷೆಯು ನಿರಂತರ ಬದಲಾಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಒಂದು ಭಾಷೆಯ ಪ್ರಮಾಣೀಕರಣ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಾರ್ಯಸಾಧ್ಯ? ಈ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮ್ಮ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ನೀಡಿ.

1.5 ಭಾಷೆಯ ಮನೋವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಅಂಶಗಳು

ಮಾನವನ ಮೆದುಳಿನಲ್ಲಿ ಭಾಷೆಯು ಬಹಳ ಆಳವಾಗಿ ಕುಳಿತಿರುವುದು ಖಚಿತವಾಗಿದೆ. ತಲೆಯ ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳನ್ನು ಹೊಡೆದಾಗ, ಭಾಷೆಯ ಅಸಮತೋಲನ ಫಲಿತಾಂಶಗಳು ಉಂಟಾಗುತ್ತವೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಬಾಧಿತ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಜೊತೆಗೆ ಅವನು ಮಾತನಾಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಸಹ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಮಾಡುವ ಪದರಚನೆ ಮತ್ತು ವಾಕ್ಯನಿರ್ಮಾಣಗಳೂ ವಿಕೃತತೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತವೆ.

ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಎರಡನೆಯ ಅಂಶವೆಂದರೆ, ಬಹುಶಃ ಪ್ರತಿ ಮಗುವೂ ಒಂದು ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ವ್ಯಾಕರಣದಿಂದ ಜನಿಸಿದೆ. ನಾವು ಮಾತನಾಡುವ, ನಡೆಯುವ, ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವ, ನಿದ್ರಿಸುವ ಎಲ್ಲವೂ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರವಾಗಿದೆ. ಪ್ರತಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿರುವ ನಾಮಪದಗಳು, ಕ್ರಿಯಾಪದಗಳು, ಗುಣವಾಚಕಗಳು, ಕ್ರಿಯಾವಿಶೇಷಣಗಳು, ವಿರಾಮ ಚಿಹ್ನೆಗಳು, ವಸ್ತು- ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರತಿ ಮಗುವಿನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಖಚಿತತೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಈ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದಾಗಿ ಒಂದು ಮಗು ತನ್ನ ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಮೂರು ಅಥವಾ ನಾಲ್ಕನೇ ವರ್ಷದೊಳಗೆ ಕಲಿಯುತ್ತದೆ. 1.4ರಲ್ಲಿ ನಾವು ಭಾಷಾ ರಚನೆಯು ಪ್ರತಿ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ನಿಯಮಬದ್ಧವಾಗಿ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಚರ್ಚಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ವ್ಯಾಕರಣದ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸದಿದ್ದಲ್ಲಿ 3,4 ರ ವಯಸ್ಸಿನ ಮಗುವಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಕಲಿಕೆ ಇಲ್ಲದೆ ಹೇಗೆ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಮತ್ತು ಖಚಿತವಾದ ಭಾಷಾ ಸಿದ್ಧಿ ಸಾಧ್ಯ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ನಾವು ಅಸಮರ್ಥರಾಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಯಾರೂ ತಮ್ಮ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಮೂಲಭೂತ ವ್ಯಾಕರಣದ ತಪ್ಪು ಅಥವಾ ಶಬ್ದದ ಮಟ್ಟದ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಅವನು ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ಮಾಡಿದರೆ, ತಕ್ಷಣವೇ ಅವುಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುತ್ತಾನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೀವು ಗಮನಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಆ ವಯಸ್ಸಿನ ಮಕ್ಕಳು ಹೆಚ್ಚಿನದರೆ ಉಚ್ಚರಿಸುವ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ತೊದಲು ಮಾತನಾಡಬಹುದು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಸ್ಕೂಟರ್ ಅನ್ನು ಕೂಟರ್ ಎನ್ನಬಹುದು. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸಂಕೀರ್ಣವಾದ ವ್ಯಾಕರಣವನ್ನು ಕಲಿಯಲು ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟವಾಗಬಹುದು. ಹೀಗಾಗಿ ಸುಲಭವಾಗಿ ತಾವು ಉಚ್ಚಾರ ಮಾಡಬಲ್ಲ ಪದಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಬಳಸುತ್ತಾರೆ. ಕಷ್ಟಕರವಾದ ಮತ್ತು ಸಂಕೀರ್ಣವಾದ ಪದಗಳನ್ನು ಬಳಸುವುದಿಲ್ಲ. ಹಿಂದಿ ಮಾತನಾಡುವ ಮಗು, ' ಆಜ್ ಮುಜಿ ಸ್ಕೂಲ್ ಜಾನಾ ಹೈ ' - ಎಂಬ ಪೂರ್ಣ ವಾಕ್ಯ ನುಡಿಯುವ ಬದಲು 'ಕೂಲ್ ಜಾನಾ ' ಎನ್ನಬಹುದು.

ಒಟ್ಟಾರೆಯಾಗಿ, ಮಕ್ಕಳು ಒಂದು ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ವ್ಯಾಕರಣದೊಂದಿಗೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಭಾಷಾ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಮಾನಸಿಕ ಸಿದ್ಧತೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸಿದ್ಧತೆಯು ಪರಿಸರದ ಪ್ರಭಾವದಿಂದಾಗಿ ಪೂರ್ಣಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಇದು ಅತ್ಯಂತ ಸಹಜ ಹಾಗೂ ಅನಪೇಕ್ಷಿತ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿದೆ. ಜೊತೆಗೆ ಯಾವುದೇ ಕಲಿಕೆ ಇಲ್ಲದೆ ಸಿದ್ಧಿಸುವ ಅಂಶವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಭಾಷಾ ಗಳಿಕೆಯ ಪ್ರಯಾಣವು ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗಿ ಶಿಕ್ಷಕರಿಂದ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆಯುವುದರೊಂದಿಗೆ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತದೆ.

Notes

ನಿಮ್ಮ ಬೆಳವಣಿಗೆ - 4ನ್ನು ಗಮನಿಸಿ

1. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಭಾಷಾ ಗಳಿಕೆಯು ----- ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಇರುತ್ತದೆ.
2. ಭಾಷಾ ಗಳಿಕೆಯು ----- ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದ ಪ್ರತಿ ಮಗು ಜನಿಸುತ್ತದೆ.
2. ಮೆದುಳಿನ ಒಂದು ಭಾಗಕ್ಕೆ ಏನಾದರೂ ಹೆಚ್ಚಾದರೆ, ಯಾವ ಬಗೆಯ ಭಾಷಾ ವಿಕೃತತೆ ಉಂಟಾಗಬಹುದು?
.....
.....
.....
3. ಮಾತನಾಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಮಕ್ಕಳು ಹುಟ್ಟುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಇದರಿಂದ ನೀವು ಒಂದು ಮಗುವನ್ನು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಬಂದರೂ ಅದು ಮಾತನಾಡಬಲ್ಲದು ಎನ್ನಲು ಸಾಧ್ಯವೇ? ಹಾಗಾದರೆ ಭಾಷಾ ಕಲಿಕೆಗೆ ಮಗುವಿನ ಹುಟ್ಟಿನಿಂದ ಬಂದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಜೊತೆಗೆ ಇನ್ನೇನು ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ?
.....
.....
.....
4. ಕಲಿಕೆಯ ಭಾಷೆಗೂ ಸಹಜ ಗಳಿಕೆಯ ಭಾಷೆಗೂ ಇರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳೇನು?
.....
.....
.....

1.6 ಭಾಷೆಯ ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಂಶಗಳು

ನಾವು ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಸಮಾಜದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಮಕ್ಕಳು ಭಾಷೆ ಕಲಿಯುವಾಗ ಅವರು ಅದರ ಸರಿಯಾದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಭಾಷೆ ಬಳಸುತ್ತಿರುವ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿಯೇ ಕಲಿಯುವರು. ಹೀಗಾಗಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಭಾಷೆಯು ಬಹು ಬೇಗನೆ ಮತ್ತು ಭಾಷಾ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಅನುಸಾರವಾಗಿಯೇ ಸಿದ್ಧಿಸುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮ ಭಾಷೆಯ ಜನರು, ಸ್ಥಳಗಳು, ಸಂದರ್ಭಗಳು, ಸ್ವರೂಪಗಳು ಮತ್ತು ಭಾಷಾ ಬಳಕೆಯ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕಲಿಯುತ್ತಾರೆ.

ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ವ್ಯಾಕರಣವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರೂ, ಮಗುವು ತನ್ನ ಪರಿಸರದಿಂದ ಕೇಳುವ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿಯುತ್ತದೆ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಆಯ್ಕೆಯ ಪದಗಳು, ವಾಕ್ಯಗಳು ಇವೆಲ್ಲ ನಾವು ಮಾತನಾಡುವ ಸಂದರ್ಭ, ವ್ಯಕ್ತಿ, ಮಾತನಾಡುವ ಸ್ಥಳ ಮತ್ತು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮ ತಾಯಿಯ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಆಹಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುವಂತೆ, ತಂದೆಯ ಜೊತೆಗೆ ಶಾಲಾ ಕಾರ್ಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರೊಂದಿಗೆ ಬಳಸುವ ಭಾಷೆಯನ್ನೇ ನಿಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಕರೊಡನೆ ಬಳಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಭಾಷೆ ಎಂದರೇನು?

ನಮ್ಮ ಭಾಷಾ ಬಳಕೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳು ಮತ್ತು ಶ್ರೇಣೀಕರಣಗಳು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಗಮನಿಸಲ್ಪಡುತ್ತವೆ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ವಿವಿಧ ಜಾತಿಗಳ ಜನರು ಒಂದೇ ಭಾಷೆಯ ವಿವಿಧ ಶೈಲಿಗಳನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರತಿ 15ರಿಂದ 20 ಕಿಲೋಮೀಟರುಗಳ ಅಂತರದಲ್ಲಿ ಭಾಷಾ ವಿಭಿನ್ನತೆಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಇದು ಹೇಗೆ ವಾಕ್ಯಗಳು ರಚನೆಯಾಗುತ್ತವೆ, ಪದಗಳು ರೂಪುಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಉಚ್ಚರಿಸಲಾಗುತ್ತವೆ ಎಂಬುದರ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿತವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ನೀವು ಬಾಯಿ ತೆರೆದ ಕೂಡಲೇ ನಿಮ್ಮ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಗುರುತು ತಿಳಿಯುವುದು. ನೀವು ಎಲ್ಲಿಯವರು, ನೀವು ಯಾವ ಕುಟುಂಬದವರು, ನಿಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತ ವಲಯ ಹೇಗಿದೆ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ನೀವು ಹೇಳುವ ಒಂದೇ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಪದ 'ಹಲೋ' ಎಂಬುದರ ಮೂಲಕ ಗುರುತಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ.

ದೆಹಲಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಜನರು 'ಮಜ್ಜ' ಮತ್ತು ಕೆಲವರು 'ಮರು' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರು 'ಜಾಫರ್'; ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು 'ಜಾಫರ್' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಶಿಕ್ಷಿತನೋ ಅಶಿಕ್ಷಿತನೋ ಎಂಬುದನ್ನು ಆತನ ಮಾತುಗಳಿಂದಲೇ ತಿಳಿಯಬಹುದು. ಶ್ರೀಮಂತನೋ ಬಡವನೋ? ದೆಹಲಿಯವನೋ ಹೊರಗಿನವನೋ ಇತ್ಯಾದಿ. ನಿಮ್ಮ ಶಾಲೆಯನ್ನು ನೀವು 'ಸ್ಕೂಲ್' ಅಥವಾ 'ಸುಕೂಲ್' ಎಂದು ಕರೆದರೆ ಅದರಿಂದಲೂ ಸಾಕಷ್ಟು ವ್ಯತ್ಯಾಸವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಭಾಷಾ ಗುರುತಿಸುವಿಕೆಯು ಸಾಮಾಜಿಕ ಗುರುತನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಸಂಬಂಧಿಸಿದೆ.

ಮುಂದಿನ ಘಟಕದಲ್ಲಿ ನಾವು ಭಾರತದ ಬಹುಭಾಷಾ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಚರ್ಚಿಸುತ್ತೇವೆ. ಅದೇ ವ್ಯಕ್ತಿ ವಿವಿಧ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ವಿವಿಧ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ವೃತ್ತಿಪರ ವಲಯಗಳಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ. ಭಾರತೀಯ ಸಮಾಜದ ಅತ್ಯಂತ ಸಾಮಾನ್ಯ ಲಕ್ಷಣವೆಂದರೆ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಹೋಗುವ ಹುಡುಗಿಯೊಬ್ಬಳು ಮಾರ್ವಾಡಿ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾಳೆ, ಹಿಂದಿ ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸ್ನೇಹಿತರೊಡನೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾಳೆ. ಮತ್ತು ಮನೆ , ದೇವಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ. ಬಹುಭಾಷಾ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯ ಭಾಷಾ ವರ್ತನೆಯು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲ ಬಹುಭಾಷಾ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಜನರು ಯಾವ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಬಳಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಅವರು ಸಂವಹನ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ಆ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಬಳಸುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಜನರು ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಅಮೇರಿಕಾದ ರಸ್ತೆ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಗೂ, ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ, ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಗೂ ಸಾಕಷ್ಟು ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ.

ನಿಮ್ಮ ಬೆಳವಣಿಗೆ - 5 ನ್ನು ಗಮನಿಸಿ

ಈ ಕೆಳಗಿನ ಯಾವ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಷೆಯು ಪ್ರತಿ 15-20 ಕಿಲೋಮೀಟರ್ ಗಳಿಗೆ ಬದಲಾಗುತ್ತದೆ?

1. ವಾಕ್ಯ ರಚನೆಯ ಹಂತದಲ್ಲಿ
2. ಪದ ರಚನೆಯ ಹಂತದಲ್ಲಿ
3. ಧ್ವನಿ ರಚನೆಯ ಹಂತದಲ್ಲಿ
4. ಸಂವಹನಾ ಶೈಲಿಯ ಹಂತದಲ್ಲಿ

1.7. ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯ

ಭಾಷೆಯು ತನ್ನ ಶೈಲಿಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿದೆ. ಬೇರೆಯವರ ಭಾಷಣವನ್ನು ಕೇಳುವ ಮೂಲಕ ಅದನ್ನು ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ಒಬ್ಬರ ಮಾತನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಮತ್ತು ಏನನ್ನಾದರೂ ಓದುವ ಮೂಲಕ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಅದರ ಸಾಹಿತ್ಯದಿಂದ ನಮಗೆ ಬರುವ ಭಾಷಾ-ಶೈಲಿ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಆಕರ್ಷಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಕವಿತೆ, ಕಥೆ, ನಾಟಕ ಅಥವಾ ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಳಸುವ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಶೈಲಿಯನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವಂತಹ ಭಾಷಾ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರಿಗೆ ಇದು ಯಾವಾಗಲೂ ಒಂದು ಸವಾಲು.

Notes

ಭಾಷೆ ಎಂದರೇನು?

ಶಬ್ದದ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಭಾಷೆಯ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ, ಶಬ್ದ ರಚನೆ, ವಾಕ್ಯ ರಚನೆಯು ವಿವಿಧ ಶೈಲಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಾಗುವುದರ ಮೂಲಕ ಸಾಮಾನ್ಯ ಭಾಷೆಗೂ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಭಾಷೆಗೂ ಭಿನ್ನತೆಯನ್ನು ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ. ಸರಳವಾದ ಗದ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೆಳಗಿನವುಗಳನ್ನು ಪರಿವರ್ತಿಸಿ:

'ಕರತ್ ಕರತ್ ಅಭ್ಯಾಸ್ ಕೆ ಜಡಮತಿ ಹೋತ್ ಸುಜಾನ್' - ಇಲ್ಲಿನ ಪದಗಳ ಜೋಡಣೆ ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ ಎಂದು ನೀವು ಗಮನಿಸಬಹುದು.

ಸಾಮಾನ್ಯ ಬಳಕೆಯ ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯದ ಭಾಷೆಯ ನಡುವಿನ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ರೂಪಕ, ಮೆಚ್ಚುಗೆ, ಸಮಾನಾರ್ಥಕ, ಮತ್ತು ವಿಡಂಬನೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು.

ನಿಮ್ಮ ಬೆಳವಣಿಗೆ - 6 ನ್ನು ಗಮನಿಸಿ

1. ನಿಮಗೆ ಇಷ್ಟವಾಗುವ ಪದ್ಯವನ್ನು ಆರಿಸಿ. ಅದನ್ನು ಸರಳ ಗದ್ಯಕ್ಕೆ ಪರಿವರ್ತಿಸಿ. ಯಾವ ಬಗೆಯ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ನೀವು ಗಮನಿಸುವಿರಿ?

.....
.....
.....

2. ಉಪಮೆ ಮತ್ತು ರೂಪಕಗಳಿಗಿರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೇನು?

.....
.....
.....

3. ಹಿಂದಿಯಲ್ಲಿ ನೀವು ಫಾರ್-ಫಾರ್ ಎಂದು, ಹಾಗೆಯೇ ಫಾರ್-ವರ್ ಎಂದು ಸೂಚಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ಹಾಗೆಯೇ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗದು. ಫಾರ್-ಫಾರ್ ಎಂಬುದಕ್ಕೂ ಫಾರ್- ವರ್ ಎಂಬುದಕ್ಕೂ ಇರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳೇನು?

.....
.....
.....

1.8 ಭಾಷಾ ಪ್ರಾವೀಣ್ಯತೆ

ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ತನ್ನ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪರಿಣತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ನಾವು ಯಾವಾಗ ಹೇಳಬಹುದು? ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಎರಡು ಅಂಶಗಳಿವೆ. ಒಂದು, ನಾವು ಈಗಾಗಲೇ 4 ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿನ ಮಗುವು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪ್ರವೀಣವಾಗಿದ್ದು, ಮೂಲಭೂತ ವ್ಯಾಕರಣ ಮತ್ತು ಪದಕೋಶ ಮತ್ತು ಧ್ವನಿಗಳನ್ನು ಪದಗಳಾಗಿ, ಪದಗಳನ್ನು ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ತಿಳಿದಿದೆ ಎಂದು ತೋರಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಮತ್ತೊಂದೆಡೆ, ನೀವು ಯಾವುದೇ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪ್ರಬುದ್ಧರಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ ಏಕೆಂದರೆ, ಕಲಿಯಲು ಯಾವಾಗಲೂ ಹೊಸ ಪದಗಳು, ಹೊಸ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಇತ್ಯಾದಿ ಇರುವ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ, ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಭಾಷೆಯ ಕಲಿಕೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತಿರುವ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಮುಖ್ಯ. ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಇಲ್ಲಿ ಎರಡು ಸಂದರ್ಭಗಳಿರಬಹುದು.

ಭಾಷೆ ಎಂದರೇನು?

ಒಂದು ಔಪಚಾರಿಕ ಮತ್ತು ಅನೌಪಚಾರಿಕ. ಅನೌಪಚಾರಿಕ ಸಂದರ್ಭವೆಂದರೆ ಕುಟುಂಬ, ಸ್ನೇಹಿತರು ಮತ್ತು ನೆರೆಹೊರೆಯವರ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಸನ್ನಿವೇಶವಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಮಕ್ಕಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಕಲಿಯುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಪೋಷಕರು ಮತ್ತು ಸಂಬಂಧಿಕರಿಂದ ಯಾವುದೇ ಔಪಚಾರಿಕ ಹಸ್ತಕ್ಷೇಪವಿಲ್ಲ. ಪಾಲಕರು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ವಾತ್ಸಲ್ಯ ಮತ್ತು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕಡೆಗಣಿಸುತ್ತಾರೆ. ವಿಚಿತ್ರ ವಿಷಯವೆಂದರೆ ಮಕ್ಕಳು ಶ್ರೀಮಂತ ಮತ್ತು ಸಂಕೀರ್ಣತೆಯ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿಯುತ್ತಾರೆ. ಔಪಚಾರಿಕ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ನಾವು ಶಾಲೆಗಳು, ಶಿಕ್ಷಕರು, ಸಾಮಗ್ರಿಗಳು, ಹೊಸ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ವಿಧಾನಗಳು, ರೇಡಿಯೋ, ಟಿವಿ, ಸಿಡಿ ಪ್ಲೇಯರ್ ಮತ್ತು ಭಾಷಾ ಪ್ರಯೋಗಾಲಯ ಸೇರಿದಂತೆ ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ಪೂರಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಆದರೂ ಗಮನಾರ್ಹ ವಿಷಯವೆಂದರೆ, ಆಗಲೂ ಈ ಮಕ್ಕಳು ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿಯಲು ವಿಫಲರಾಗುತ್ತಾರೆ. ನೈಸರ್ಗಿಕ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಕಿರಿಯ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಅನೇಕ ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ಒಳಪಡಿಸಿದರೆ, ಯಾವುದೇ ಪೂರಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಸುಲಭವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಭಾಷೆಗಳನ್ನೂ ಕಲಿಯುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ಈ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಘಟಕ 3ರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿವರಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತೇವೆ.

ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗಿನ ವಿಷಯವು ಭಾಷಾ ಪ್ರಾವೀಣ್ಯತೆಯ ಮಾಪನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದುದಾಗಿದೆ. ನಾವು ಆಲಿಸುವಿಕೆ, ಮಾತನಾಡುವಿಕೆ, ಓದುವಿಕೆ ಮತ್ತು ಬರೆಯುವಿಕೆಯ (ಎಲ್,ಎಸ್,ಆರ್,ಡಬ್ಲ್ಯೂ) ಕೌಶಲ್ಯಗಳನ್ನು ದೀರ್ಘಾವಧಿಯಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಭಾಷಾ ಪ್ರಾವೀಣ್ಯತೆಯನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕಲಿಯುವುದರಿಂದ ಪಡೆಯಬಹುದೇ ಹೊರತು ವಿಭಿನ್ನ ಕೌಶಲಗಳಿಂದಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಮನಗಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ನೀವು ಕೆಲವು ಸಮಸ್ಯೆಗಳೊಂದಿಗೆ ವೈದ್ಯರನ್ನು ಕರೆದರೆ ಮತ್ತು ತುರ್ತಾಗಿ ಕೆಲವು ವೈದ್ಯಕೀಯ ಸಲಹೆ ಬೇಕಾದರೆ, ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತೀರಿ, ನೀವು ಅವರ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ ಮತ್ತು ಅವರು ಹೇಳುವ ಔಷಧಗಳ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಬರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ, ಅವುಗಳನ್ನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಓದಿ ಹೇಳಿ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ಗ್ರಹಿಕೆಯೊಂದಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಕೌಶಲಗಳು ಮತ್ತು ಭಾಷಾ ಸಂಸ್ಕರಣೆಗಳನ್ನು ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಳಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಬಗೆಗೆ ಘಟಕ 10ರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ವಿವರವಾಗಿ ಚರ್ಚಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಒಟ್ಟಾರೆಯಾಗಿ ಈ ಮೂಲಕ ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ, ಎಲ್ಲ ಮಕ್ಕಳು ಶಾಲೆಗೆ ಬರುವ ಮುಂಚಿತವಾಗಿಯೇ ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಸಮರ್ಥರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಶಿಕ್ಷಕರು ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಮಕ್ಕಳ ಈ ಅಗಾಧ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸುವುದು ಅತ್ಯಂತ ಮಹತ್ವದ್ದಾಗಿದೆ.

ನಿಮ್ಮ ಬೆಳವಣಿಗೆ - 7ನ್ನು ಗಮನಿಸಿ

1. ಶಾಲೆಯ ಔಪಚಾರಿಕ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕೊರತೆ ಇದೆ?

1. ಶಿಕ್ಷಕರು, 2. ಪುಸ್ತಕಗಳು, 3. ಭಾಷಾ ಪ್ರಯೋಗಾಲಯ, 4. ಮನೆಯ ವಾತಾವರಣ

2. ಮನೆಯ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾವೀಣ್ಯತೆಯನ್ನು ಮಗು ಹೇಗೆ ಪಡೆಯುತ್ತದೆ?

.....
.....
.....

3. ಭಾಷಾ ಪ್ರಾವೀಣ್ಯತೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ನಾವು ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಮಾಡಬೇಕು?

.....
.....
.....

Notes

1.9 ಕ್ರೋಡೀಕರಣ

- ಭಾಷೆಯು ಕೇವಲ ವ್ಯಾಕರಣ ಮತ್ತು ನಿಘಂಟಿನ ಜೋಡಣೆ ಅಲ್ಲ ಅಥವಾ ಕೇವಲ ಸಂವಹನ ಮಾಧ್ಯಮವಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು.
- ಭಾಷೆಯು ಮಾನವನ ರಚನಾತ್ಮಕ ಗುಣ. ಇದು ಮಾತನಾಡುವವನ ಅರ್ಹತೆಯ ಮಾನದಂಡ.
- ಭಾಷೆಯು ಸಮಾಜದ ಸದಸ್ಯರ ನಡುವಿನ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಶ್ರೇಣೀಕರಣವನ್ನು ಸಂಕೇತಿಸುತ್ತದೆ.
- ಜಗತ್ತಿನ ಯಾವುದೇ ಸಮಾಜದ ಒಂದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಮಗು ನಾಲ್ಕನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಭಾಷೆಯನ್ನು ತನ್ನದಾಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ತನ್ನ ಸುತ್ತಲಿನ ಭಾಷೆಗಳ ಮೂಲ ಶಬ್ದಕೋಶ ಮತ್ತು ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ನಿಖರವಾಗಿ ಅದು ಬಳಸುತ್ತದೆ.
- ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಭಾಷೆಯು ತನ್ನದೇ ಆದ ವ್ಯಾಕರಣವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ ಮತ್ತು ನಿಯಮಬದ್ಧ ಧ್ವನಿಗಳು, ಪದಗಳು, ವಾಕ್ಯಗಳು, ಮತ್ತು ಸಂಭಾಷಣೆಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ.
- ಭಾಷೆಯು ನಿರಂತರ ಬದಲಾವಣೆ ಹಾಗೂ ಚಲನಶೀಲತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಅಜ್ಜಿಯ ಭಾಷೆಗೂ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳ ಭಾಷೆಗೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು.
- ಪ್ರತಿ ಭಾಷೆಗೆ ತನ್ನದೇ ಆದ ವ್ಯಾಕರಣ ರಚನೆ ಇದೆ. ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವರಗಳು, ವ್ಯಂಜನಗಳು, ನಾಮಪದಗಳು, ಕ್ರಿಯಾಪದಗಳು ಮತ್ತು ಗುಣವಾಚಕಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ಧ್ವನಿಗಳನ್ನು ಹೇಗೆಂದರೆ ಹಾಗೆ ಜೋಡಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವುಗಳ ಸಂಯೋಜನೆಯನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುವ ನಿಯಮಗಳಿವೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಪದಗಳನ್ನು ಹೇಗೆಂದರೆ ಹಾಗೆ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಸೇರಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.
- ಭಾಷಾ ಪ್ರಮಾಣೀಕರಣ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯು ಶೋಷಣೆಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳೊಂದಿಗೆ ನಿಕಟವಾಗಿ ಸಂಬಂಧಿಸಿದೆ; ಅಧಿಕಾರ ಹೊಂದಿರುವವರು ಎಲ್ಲ ನಿರ್ಧಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.
- ಎಲ್ಲ ಮಕ್ಕಳು ಸಹಜ ಅಂತರ್ಗತ ಭಾಷಾ ಗ್ರಹಣ ಶಕ್ತಿಯೊಂದಿಗೆ, ಒಂದು ಸಮಷ್ಟಿ ವ್ಯಾಕರಣ ಶಕ್ತಿಯೊಂದಿಗೆ ಜನಿಸುತ್ತಾರೆ. ಯಾವುದೇ ಔಪಚಾರಿಕ ಬೋಧನೆಗಳಿಲ್ಲದೆಯೂ ಅವರು ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಕೇವಲ ಭಾಷೆಗಳು ಮತ್ತು ಪೋಷಕ ವಾತಾವರಣದ ಅಥವಾ ಕಾಳಜಿಯ ಪರಿಸರದ ಅಗತ್ಯವಿದೆ.
- ಒಂದು ಮಗುವು ಕೇವಲ ಭಾಷಾ ಗ್ರಹಿಕೆಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಸಂವಹನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಮತ್ತು ಭಾಷೆಯನ್ನು ವಿವಿಧ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ಬಳಸಬೇಕೆನ್ನುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತದೆ.
- ಸಾಹಿತ್ಯದ ಭಾಷೆಯು ದಿನನಿತ್ಯದ ಸಂವಹನ ಭಾಷೆಗಿಂತ ಭಿನ್ನವಾದುದು.
- ಭಾಷಾ ನಿಯೋಜನೆಯು ಸಮಗ್ರತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿರಬೇಕೇ ಹೊರತು ಕೇವಲ ಆಲಿಸುವಿಕೆ, ಮಾತನಾಡುವಿಕೆ, ಓದುವಿಕೆ ಮತ್ತು ಬರೆಯುವಿಕೆಯ (ಎಲ್,ಎಸ್,ಆರ್,ಡಬ್ಲ್ಯೂ) ಕೌಶಲ್ಯಗಳ ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರಬಾರದು.

1.10 ಓದುವಿಕೆ ಮತ್ತು ಉಲ್ಲೇಖಗಳಿಗೆ ಸಲಹೆಗಳು

- Agnihotri, R.K. (2007) Hindi: An Essential Grammar : London: Routledge
- Aitchison, J. (1979), The Articulate Mammal: An Introduction to Psycholinguistics. London: Hutchinson & Co.
- Aitchison, J. (2003) Teach Yourself Linguistics. London: Hodder & Stoughton Ltd.,

ಭಾಷೆ ಎಂದರೇನು?

- Pinker .S (1994) The Language Instinct. London : Allen Lane.
- Srivastava R.N (1983), Bhashaashaashtra ke sutradhaar. Delhi: National Publishing House.
- Vandopadhyay .P and Agnihotri. R.K. (2000) Bhashaa: bahubhashitaa aur Hindi. Delhi : Shilalekh
- Yule. G (2006) The Study of Language. Delhi : Cambridge University Press.

Notes

1.11 ಘಟಕದ ಕೊನೆಯ ಅಭ್ಯಾಸಗಳು

- ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಸಮಾಜ ಪರಸ್ಪರ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುತ್ತವೆಯೇ? ವಿವರಿಸಿ
- ಬಹುಭಾಷಿಕತೆ ಎಂದರೇನು? ನೀವು ದ್ವಿ/ಬಹುಭಾಷಿಕರೇ?
- ಭಾಷೆಯು ಧ್ವನಿ, ಪದ ಮತ್ತು ವಾಕ್ಯವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ನಿಯಮಬದ್ಧವಾಗಿದೆ? ವಿವರಿಸಿ
- ಹಿಂದಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ನಾಮಪದಗಳಿಗೆ 'ಇ' ಸೇರಿಸುವುದರಿಂದ ಅವು ಗುಣವಾಚಕಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಸರ್ಕಾರ-ಸರ್ಕಾರಿ, ಅಪರಾಧ-ಅಪರಾಧಿ. ಹೀಗೆ ನಾಮಪದಗಳು ಗುಣವಾಚಕಗಳಾಗುವ ಇತರ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಿ.
- ಭಾಷಾ ಪ್ರಮಾಣೀಕರಣದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿನ ಹಂತಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಿ.
- ಭಾಷೆಯು ಹೇಗೆ ವ್ಯಕ್ತಿ, ಸ್ಥಳ ಮತ್ತು ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಭಿನ್ನವಾಗಿರುತ್ತದೆ ? ಸೂಕ್ತ ಉದಾಹರಣೆಗಳೊಂದಿಗೆ ವಿವರಿಸಿ.
- ಸಾಹಿತ್ಯಕ ಭಾಷೆಗೂ ದಿನನಿತ್ಯದ ಭಾಷೆಗೂ ಇರುವ ಪ್ರಮುಖ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳೇನು?
- ಭಾಷಾ ಗ್ರಹಿಕೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪರಿಸರದ ಪಾತ್ರವೇನು?

ಚಟುವಟಿಕೆ

- ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ಆಗಾಗ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರ ಶಿಕ್ಷಣದ ಭಾಷೆಯು ಮನೆಯ ಭಾಷೆಗಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ತರಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಿ, ಆ ಬಗೆಯ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಪಟ್ಟಿ ಮಾಡಿ.
- ಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮ ನೆರೆಯ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆದರೆ, ಇದೇ ಬಗೆಯ ತೊಂದರೆಗಳಾಗುವುದೇ? ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ.
- ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷದ ಮಗುವಿನ ಜೊತೆಗಿನ ನಿಮ್ಮ ಸಂಭಾಷಣೆಯನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ/ಧ್ವನಿ ಮುದ್ರಿಸಿ. ಅದು ಹೇಗೆ ಭಾಷಾ ನಿಯಮಗಳನ್ನು, ವ್ಯಾಕರಣವನ್ನು ಪಾಲಿಸಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸಿ.

Notes

ಘಟಕ 2 ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳು

ಸ್ವರೂಪ

2.0 ಪೀಠಿಕೆ

2.1 ಉದ್ದೇಶಗಳ ಕಲಿಕೆ

2.2 ಭಾರತದಲ್ಲಿನ ಭಾಷಾವೈವಿಧ್ಯ

2.2.1 ಭಾರತದಲ್ಲಿನ ಭಾಷಾ ವೈವಿಧ್ಯದ ಚಿತ್ರ

2.2.2 ಭಾರತದ ಭಾಷಾ ಕುಟುಂಬಗಳು ಮತ್ತು ಬಹುಭಾಷಾ ಪ್ರದೇಶವಾಗಿ ಭಾರತ

2.3 ಭಾಷೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಭಾರತದ ಸಂವಿಧಾನ ಏನು ಹೇಳುತ್ತದೆ

2.4 ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಭಾಷೆಗಳ ವರ್ಗೀಕರಣ

2.4.1 ಭಾಷೆಗಳ ಪಟ್ಟಿ

2.4.2 ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಗಳು ಮತ್ತು ಮಾತೃಭಾಷೆಗಳು

2.4.3 ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಭಾಷೆಗಳು

2.4.4 ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಉಪಭಾಷೆಯ ನಡುವೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆಯೇ?

2.5 ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿನ ಸ್ಥಾನಮಾನ

2.6 ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನ ಸ್ಥಾನಮಾನ

2.7 ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಭಾಷಾ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀತಿ

ವಿವಿಧ ಸಮಿತಿ ಮತ್ತು ಕಮಿಷನ್‌ಗಳು

ತ್ರಿಭಾಷಾ ಸೂತ್ರ

ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ರೂಪರೇಖೆ-2005

2.8 ಸಾರಾಂಶ

2.9 ಓದಬೇಕಾದ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಸೂಚನೆ

2.10 ಘಟಕದ ಕೊನೆಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು

2.0 ಪೀಠಿಕೆ

ಈ ಹಾಡನ್ನು ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಕೇಳುತ್ತೀರಿ.

ಅಂಗ್ರೇಜಿ ಮೆ ಕೆಹತೆ ಹೈ- I love you

ಗುಜರಾತಿ ಮೇ ಚೋಲೆ- ತನ್ ಪ್ರೇಮ್ ಕರು ಚೂನ್

ಬೆಂಗಾಲಿ ಮೇ ಕಹತೇ ಹಿ-ಮೀ ತುಮ್‌ಕೆ ಭಾಲೋ ಭಾಷಿಯೋ
ಔರ್ ಪಂಜಾಬಿ ಮೇ ಕಹತೆ ಹೀ-ತರೆ ಬಿನ್ ಮರ್ ಜಾಂವಾಂ, ಮಿ ತೆನ್ನು ಪ್ಯಾರ್ ಕರ್ನಾ, ತೆರೆಜೈಯೋ
ನಯ್ಯೋ ಲಬ್ನಾ

ಈ ತರಹದ ಹಾಡುಗಳು ವೈವಿಧ್ಯತೆಯ ಪ್ರದರ್ಶನ ಮತ್ತು ಭಾರತದ ಭಾಷಾ ಪ್ರವಾಹ. ಒಂದೇ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದೇವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚುಹೆಚ್ಚು ಭಾಷೆ ಮಾತನಾಡುವವರನ್ನು ನಾವು ನೋಡಿರುತ್ತೇವೆ. ತೆಲುಗು ಕುಟುಂಬವೊಂದರ ಮದುವೆ ದೆಹಲಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ, ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿ, ಉರ್ದು, ತೆಲುಗು, ಇಂಗ್ಲಿಷ್, ಸಂಸ್ಕೃತ ಭಾಷೆಗಳಷ್ಟನ್ನೂ ಮಾತನಾಡುವವರಿರುತ್ತಾರೆ.

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ? ಕಡೆಯಪಕ್ಷ ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ 15-20 ಭಾಷೆಗಳ ಹೆಸರುಗಳು ಮೂಡುವುದು. ಪಟ್ಟಿ ದೊಡ್ಡದಿದ್ದು ಅದರಲ್ಲಿನ ಪುಟ್ಟಪಟ್ಟಿ ಮಾತ್ರ ನೆನಪಿಗೆ ಬರುವುದು. 5000 ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆಂಬ ಕಲ್ಪನೆ ಇದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಮೂರನೆ ಒಂದರಷ್ಟು ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಭಾರತದಲ್ಲೇ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅಂದರೆ ಸುಮಾರು 1600 ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ವೈವಿಧ್ಯಪೂರ್ಣ ಭಾಷಾ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಕುರಿತಾಗಿ ಈ ಘಟಕದಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುತ್ತೇವೆ.

ಸುಮಾರು 20ನೆಯ ಶತಮಾನದವರೆಗೆ, ಭಾಷಾ ವೈವಿಧ್ಯವನ್ನು ಒಂದು ಸಮಸ್ಯೆ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿದ್ದು, ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಪರಿಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಹಲವು ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ನಡೆದುವು. ಆದರೆ, ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಈ ಭಾಷಾ ವೈವಿಧ್ಯವನ್ನು ಭಾಷಾ ಪರಂಪರೆ ಎಂದು ಕರೆದು, ಈ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಸಮಾಜ ಮತ್ತು ಸ್ವತಃ ಭಾಷೆಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದೆಂದು ಮನಗಾಣಲಾಗಿದೆ. ಈ ವಿಷಯವಾಗಿ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ವಿವರವಾಗಿ ಕಲಿಯೋಣ. ಇದರೊಂದಿಗೆ ಭಾಷಾ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀತಿಯನ್ನು ಮತ್ತು ಭಾಷೆಯ ಬಗೆಗೆ ಸಾಂವಿಧಾನಿಕ ಅಂಶಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯೋಣ.

ಭಾರತ ಬಹುಭಾಷೆಗಳ ರಾಷ್ಟ್ರ. ಈ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿ ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಗಳು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಪಡೆದಿವೆ. ಈ ಭಾಷೆಗಳ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಮಕಾಲಿಕ ಗ್ರಹಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಮುಖ್ಯ.

2.1 ಉದ್ದೇಶಗಳ ಕಲಿಕೆ

ಈ ಘಟಕದ ಓದಿನ ನಂತರ ನೀವು ಈ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಹೊಂದಿರುತ್ತೀರಿ:

- ಭಾರತದಲ್ಲಿನ ಭಾಷಾ ವೈವಿಧ್ಯ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತತೆಯನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು-
- ಭಾರತದ ಭಾಷಾ ವೈವಿಧ್ಯದ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ
- ಭಾರತವನ್ನು ಭಾಷಿಕ ಪ್ರದೇಶವಾಗಿ ಗುರುತಿಸುವುದು
- ಭಾರತದಲ್ಲಿನ ಭಾಷೆಗಳ ವಿಂಗಡಣೆ-ಭಾಷೆಗಳ ಪಟ್ಟಿ, ಮಾತೃಭಾಷೆಗಳು, ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಭಾಷೆಗಳು, ಉಪಭಾಷೆಗಳು ಮುಂತಾದವು.
- ಭಾರತದಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವ ವಿವಿಧ ಭಾಷಾ ನೀತಿಗಳು
- ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮತ್ತು ಹಿಂದಿಯ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಮತ್ತು ಸಮಕಾಲೀನ ಸ್ಥಿತಿ.

2.2 ಭಾಷಾ ವೈವಿಧ್ಯ

2.2.1 ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಭಾಷಾ ವೈವಿಧ್ಯದ ಚಿತ್ರಣ

ನಾವು ಹಲವು ಸಾರಿ 'ವಿವಿಧತೆಯಲ್ಲಿ ಏಕತೆ' ಎಂಬ ಮಾತು ಕೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಈ ಭಾವೈಕ್ಯತೆ ಸತ್ಯವಾದುದು. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ವೈವಿಧ್ಯತೆಯ ರೀತಿಗಳನ್ನು ನೋಡಬಹುದು. ಉದಾ: ಆಹಾರ ಅಭ್ಯಾಸಗಳು ವೇಷ ಮತ್ತು ಭೂಷಣಗಳು, ಧರ್ಮ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಮುಂತಾದುವು. ಈ ರೀತಿಯ ಹಲವು ವೈವಿಧ್ಯತೆಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರಪಂಚದ ಹಲವು ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ನೋಡಬಹುದು. ಆದರೆ, ಭಾಷಾ ವೈವಿಧ್ಯ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟರೆ ಪ್ರಪಂಚದ ಬೇರೆಡೆ ಕಾಣಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಭಾರತದಲ್ಲಿ 1600 ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಈ ಭಾಷೆಗಳು ನಾಲ್ಕು ಮುಖ್ಯ ಭಾಷಾ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವು. ಈ ಭಾಷಾ ವೈವಿಧ್ಯತೆಯ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಭಾರತವನ್ನು ಬಹುಭಾಷೀಯದೇಶ ಎನ್ನುವುದು. ಬಹುಭಾಷೀಯತೆ ಭಾರತದ ಮನಃಸ್ಥಿತಿಯ ಒಂದು ಅಂಗ. 1961ರ ಭಾರತದ ಭಾಷಾ ಸೆನ್ಸಸ್‌ನಿಂದ ಭಾರತದ ಬಹುಭಾಷೀಯತೆಯ ಸಂಕೀರ್ಣ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದು. 1652 ಮಾತೃಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಈ ಸೆನ್ಸಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಲಾಯಿತು. ಅವುಗಳನ್ನು 193 ಭಾಷಾ ಗುಂಪುಗಳಾಗಿ ವರ್ಗೀಕರಿಸಲಾಯಿತು. ಬಹುಭಾಷೀಯತೆಯು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಬಹುಆಯಾಮಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ನಮ್ಮ ಸಂವಿಧಾನದ 8ನೆಯ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ 22 ಭಾಷಾ ಹೆಸರುಗಳ ಪಟ್ಟಿ ಇವೆ. ಇವು ಭಾರತದ ಪ್ರಮುಖ ಭಾಷೆಗಳೇ ಸರಿ. ಭಾರತ ಸ್ವಾತಂತ್ರಯ ಪಡೆದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ 14 ಭಾಷೆಗಳ ಪಟ್ಟಿ ಇದ್ದು, 14 ರಿಂದ 22 ಕ್ಕೆ ಏರಿರುವುದು ನಮ್ಮ ಭಾಷಾ ವೈವಿಧ್ಯ ತೋರಿಸುವುದು. ಪತ್ರಿಕೆಗಳು, ಸಿನಿಮಾಗಳು, ಪುಸ್ತಕಗಳು, ಟಿ.ವಿ. ರೇಡಿಯೋ, ಶಾಲೆ, ಕಛೇರಿ ಕೋರ್ಟ್ ಮುಂತಾದುವು ಭಾಷಾ ವೈವಿಧ್ಯಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿವೆ.

ಏಕಭಾಷಾ ಪರಿಣಿತಿ ಎಂಬುದು ಮನುಷ್ಯಕೃತ ಮತ್ತು ಬಹುಭಾಷಿಕತೆ ಸಮಸ್ಯೆ ಎಂದು ಕೆಲವರು ಭಾವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದು ನಮ್ಮ ಸಂಕುಚಿತತೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ವೈಯಕ್ತಿಕ ಹಾಗೂ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಬಹುಭಾಷಿತ್ವ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಸಮಸ್ಯೆಯೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಅದೊಂದು ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸಂಪದದ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ ಬಹುಭಾಷಿಕತೆ ಎಂಬುದು ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಹೇಗೆಂದರೆ, ಒಂದು ಭಾಷೆಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಭಾಷೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದರೆ ಅವರು ಸಮಾಜದ ಬಗ್ಗೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಗಮನಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. 'ಬಹುಭಾಷಿಕತೆಯು ಭಾಷೆಯ ಪ್ರಾವೀಣ್ಯತೆಯ ಜೊತೆಗೆ ಹತ್ತಿರದ ಸಂಬಂಧವೊಂದಿದ್ದು, ಪಾಂಡಿತ್ಯದ ಸಾಧನೆ, ತಿಳುವಳಿಕೆ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಹಿಷ್ಣುತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ'. (ಅಗ್ನಿಹೋತ್ರಿ 2007, ಪು -4)

ಬಹುಭಾಷಿಕತೆಯು ಸಮಸ್ಯೆಯಲ್ಲ ಅದೊಂದು ಭಾರತದ ಬಲ. 'ಬಹುಭಾಷೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಮನುಷ್ಯ ಸಹಜ ಮತ್ತು ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿತವಾದುದು ಮತ್ತು ಕೋಲು-ಕೊಡು ನೀತಿಯು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ, ಅಂತರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿತವಾದುದು. ತನ್ನ ತಂದೆ-ತಾಯಿಗಳ ಜೊತೆ ಭೋಜನಪರಿಯಲ್ಲಿ, ಸ್ನೇಹಿತರ ಜೊತೆ ಹಿಂದಿಯಲ್ಲಿ, ಕಾಲೇಜು ಸ್ನೇಹಿತರ ಜೊತೆ ಹಿಂದಿ ಅಥವಾ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯವಹರಿಸುವ ಹುಡುಗರನ್ನು ನೋಡಿರುತ್ತೇವೆ. ಹೀಗೆ ಹಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡು ಅಥವಾ ಹೆಚ್ಚು ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಪರಸ್ಪರ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಭಾಷಾ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯು ಸಂಪದ್ಧರಿತವಾಗುವುದು". (ಅಗ್ನಿಹೋತ್ರಿ 2000, ಪು-36).

ಈ ವಿಷಯವಾಗಿ ಸುಬ್ಬಾರಾವ್ ಅವರು "ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಮುಖವು ಒಂದು ಭಾಷೆಗಿಂತ ಮತ್ತೊಂದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗುವುದು ಹಾಗೂ ಬಹುಹೋಲಿಕೆಗಳನ್ನು ಹಂಚುವುದು. ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಏಕಭಾಷೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದು. ಹಲವು ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಏಕಭಾಷೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದು. ಹಲವು ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಭಾಷಾತಜ್ಞರು ಬಹುಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಮಾತನಾಡಿದಾಗ ಒಂದೇ ಪ್ರದೇಶದ ಜನರಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಪರನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಕಷ್ಟವಾಗುವುದು ಎಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಆದರೆ, ಅಂತಹ ಸಮಸ್ಯೆ ಏನೂ ಉಂಟಾಗದು. ಪ್ರತಿ ಭಾರತೀಯ ವಿದ್ಯಾವಂತ ತನ್ನ ಮಾತೃಭಾಷೆಯ ಜೊತೆಗೆ ಒಂದು ಅಥವಾ ಎರಡು ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಬಲ್ಲವನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಅವನು/ಅವಳು ತನ್ನ ದೈನಂದಿನ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಬಹುಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಬಳಸುವರು. ದೆಹಲಿ, ಕಲ್ಕತ್ತಾ, ಮುಂಬೈ ನಗರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲೂ ಭಾಷಾ ಭೇದಗಳನ್ನು ನಾವು ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಕೂಲಿಯಾಗಿರಬಹುದು, ವ್ಯಾಪಾರಿಯಾಗಿರಬಹುದು, ಕಾರಖಾನೆ ಅಥವಾ ಅಧಿಕಾರಿ ಯಾರ ಕೆಲಸವು ಭಾಷೆಯ ಕಾರಣದಿಂದ ನಿಲ್ಲುವುದಿಲ್ಲ". (ಸುಬ್ಬಾರಾವ್, 2000, ಪು - 41)

ಈ ಎರಡೂ ಉದಾಹರಣೆಗಳಿಂದ ಭಾಷಾ ವೈವಿಧ್ಯತೆಯಿಂದ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಲಿ, ಹಿಂಜರಿತವಾಗಲಿ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ನಮ್ಮ ಸಂಪದ್ಭರಿತತೆಯ ಧ್ಯೋತಕವೆಂದು ಅಂಶವು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ.

ಬಹುಭಾಷಿಕತೆ ಅಥವಾ ಏಕಭಾಷಯು ಇರುವ ಯಾವುದೇ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ಆಚರಣೆ ಭಾಷಾ ವೈವಿಧ್ಯತೆಯಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯಪಾತ್ರ ವಹಿಸುವುದು. ಬೇರೆಬೇರೆ ಖಂಡಗಳಿಂದ ಬಂದು ನೆಲೆಯೂರಿ ಅಮೇರಿಕಾ ದೇಶ ರೂಪುಗೊಂಡಿದ್ದರೂ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಭಾಷೆಯನ್ನಾಡುವರು. ಅಮೇರಿಕಾದ ಸಂವಿಧಾನವು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆ ಬರುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಅಮೇರಿಕಾದ ನಾಗರಿಕನಾಗಲು ಯೋಗ್ಯ ಎನ್ನುವುದು. ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಬಿಟ್ಟು ಮಾತನಾಡುವ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ಕಡಿಮೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅಮೇರಿಕಾದ ಮೂರನೆಯ ಪೀಳಿಗೆಗೆ ತನ್ನ ಯಾವುದೇ ಮಾತೃಭಾಷೆಯ ಅರಿವು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅಮೇರಿಕಾಕ್ಕಿಂತ ಬೇರೆಯದೇ ಆದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಭಾರತದ್ದು. ಭಾರತದ ವಿಭಜನೆಯಾದ ಮೇಲೆ ಸಿಂಧಿ ಮಾತನಾಡುವ ಜನತೆ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಉಳಿದರು. 2001 ರ ಸೆನ್ಸಸ್ ಪ್ರಕಾರ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಇಂದು 2,535,485 ಜನರು ಸಿಂಧಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆಯೇ 77,395 ಭಾರತೀಯ ನಾಗರಿಕರು ಟಿಬೆಟಿಯನ್ ಭಾಷೆಯನ್ನು, 10,504 ಭಾರತೀಯರು ಪಾರ್ಸಿ, 1106 ಜನರು ಪಾಸ್ತೂರ್ ಮತ್ತು 51728 ಜನರು ಅರೇಬಿಕ್ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ. 2,593 ಪಾಂಡಿಚೆರಿ ಭಾರತೀಯರು ಫ್ರೆಂಚ್ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ. ಬರ್ಮಾ, ಹಿಬ್ರೂ, ಲ್ಯಾಟಿನ್ ಮುಂತಾದ ಭಾಷೆಗಳನ್ನಾಡುವ ಭಾರತೀಯರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಕಡೆಯಪಕ್ಷ ಎರಡು ಭಾಷೆಗಳನ್ನಾಡುವವರು ಎಂಬುದನ್ನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಗಮನಿಸಬೇಕು (ಸಿನ್ಹಾ, 2000, ಪು-64)

ವಿವಿಧ ಭಾಷೆಗಳ ಬಗೆಗಿನ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಥಿತಿಯು ಬಹುಭಾಷಿಕತೆ ಅಥವಾ ಭಾಷಾ ವೈವಿಧ್ಯತೆಯ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುವುದು. ಬಹುಭಾಷಿಕತೆಯ ಮೇಲೆ ಆಶಾಭಾವನೆ ಇದ್ದಾಗ ಅಂತಹ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಭಾಷೆಗಳ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಹಾಗೂ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಸಾಧ್ಯ ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಅಸಹಿಷ್ಣುತೆ, ಸಂಕುಚಿತ ಆಲೋಚನೆಗಳಿದ್ದರೆ ಭಾಷೆಯ ಮೇಲೆ ಕಟ್ಟ ಪರಿಣಾಮ ಉಂಟಾಗುವುದು.

ಉದಾ: ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಬಹುಭಾಷಿಕತೆ ಬಗ್ಗೆ ಆಶಾಭಾವನೆ ಹಾಗೂ ನಿರಾಶಾದಾಯಕ ಆಲೋಚನೆಗಳೆರಡನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಉದಾ: 21 ಉಪಜಾತಿಗಳಿರುವ ನಾಗ ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೇ ಪ್ರಮಾಣದ ಭಾಷೆಗಳನ್ನಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಉಪಗುಂಪುಗಳು ತನ್ನ ಗುಂಪಿನ ಸದಸ್ಯರ ಜೊತೆ ಸಂವಹನ ನಡೆಸುವಾಗ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಮಾತೃಭಾಷೆ ಬಳಸುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ಉಪಗುಂಪು ಇನ್ನೊಂದು ಉಪಗುಂಪಿನ ಜೊತೆ ಸಂವಹನ ನಡೆಸುವಾಗ ಅವರು ನಾಗಮೀಜ್ ಭಾಷೆ ಬಳಸುತ್ತಾರೆ. ಅಂದರೆ, ತಮ್ಮ ಸಮುದಾಯದಿಂದ ಆಚೆಗೆ ಮಾತನಾಡುವಾಗ (ಅಂದರೆ ನಾಗಾಲ್ಯಾಂಡ್ ಮತ್ತು ಮಣಿಪುರ ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಗಿನ) ಹಿಂದಿ, ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಬಳಸುತ್ತಾರೆ. ಇದು ನಾಗ ಜನತೆಯ ಭಾಷಾ ವೈವಿಧ್ಯದ ಬಗೆಗಿನ ಆಶಾವಾದವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಹೀಗಾಗಿ ಅವರು ಬಹುಭಾಷಿಕರು. ಗೋವಾದ ವಾಸಿಗಳು ಮರಾಠಿ ಮತ್ತು ಕೊಂಕಣಿಯ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕಾಗಿ ಬಡಿದಾಡುವರು, ಹಾಗೆಯೇ ಬೆಳಗಾವಿಯವರು ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಮರಾಠಿಯ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಹೋರಾಡುವರು. (ಸಿನ್ಹಾ, 2000 ಪು-65-66)

Notes

ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ, ಭಾರತವು ಬಹುಭಾಷಾ ವೈವಿಧ್ಯವಿರುವ ಮತ್ತು ಆ ಬಹುಭಾಷೆಯನ್ನು ಸಮಸ್ಯೆ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸದೆ ಒಂದು ಶಕ್ತಿ ಸಂಚಯ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದೆ. ಆ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಊರ್ಜಿತಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಮುಕ್ತ ಮನೋಸ್ಥಿತಿ ಬೇಕು. ಸಂಕುಚಿತ ಮನಃಸ್ಥಿತಿ ಅಪಾಯ ತರುವುದು. ಹಾಗಾಗಿ ನಾವು ಆರೋಗ್ಯಕರ ಹಾಗೂ ಆಶಾದಾಯಕ ಮನಃಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ಕುರಿತಾಗಿ ಹೊಂದಿದ್ದೇವೆ.

2.2.2 ಭಾರತದ ಭಾಷಾ ಕುಟುಂಬಗಳು ಮತ್ತು ಭಾಷಾ ಪ್ರದೇಶವಾಗಿ ಭಾರತ

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ವೈವಿಧ್ಯಪೂರ್ಣ ಭಾಷೆಗಳಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಲಕ್ಷಣಗಳಿದ್ದು ಕೆಲವು ಭಿನ್ನತೆ ಹೊಂದಿವೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಲಕ್ಷಣಗಳಿರುವ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಭಾಷಾ ಕುಟುಂಬ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸುವುದು.

ಭಾರತವು ಬಹುಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದಲ್ಲದೆ, ಬಹುಭಾಷಾ ಕುಟುಂಬಗಳನ್ನೂ ಹೊಂದಿದೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಭಾಷಾ ಕುಟುಂಬಗಳಿವೆ-

1. ಇಂಡೋ ಆರ್ಯನ್
2. ದ್ರಾವಿಡಿಯನ್
3. ಟಿಬೆಟೋ -ಬರ್ಮನ್
4. ಆಸ್ಟ್ರೋ ಏಷಿಯನ್/ ಮುಂಡಾ

ಈ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಭಾಷಾ ಕುಟುಂಬದ ಭಾಷಾ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಹೀಗೆ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ.

ಇಂಡೋ ಆರ್ಯನ್: ಹಿಂದಿ, ಉರ್ದು, ಬಂಗಾಲಿ, ಅಸ್ಸಾಮಿ, ಸಂಸ್ಕೃತ, ಪಂಜಾಬಿ, ಗುಜರಾತ್, ಮರಾಠಿ, ಕೊಂಕಣಿ, ನೇಪಾಳಿ, ಒರಿಯಾ, ಕಾಶ್ಮೀರಿ ಮುಂತಾದವು.

ದ್ರಾವಿಡಿಯನ್: ತಮಿಳು, ತೆಲುಗು, ಕನ್ನಡ, ಮಲಯಾಳಂ ಮುಂತಾದವು

ಟಿಬೆಟೋ-ಬರ್ಮನ್: ಮಣಿಪುರಿ, ಅಂಗಾಮಿ, ಜೋಡೋ, ಗರೋ, ತ್ರಿಪುರಿ, ತಾಂಗ್, ಮಿಜೋ.

ಮುಂಡಾ: ಮುಂಡಾ, ಮುಂಡಾರಿ, ಹೋ, ಸಂತಾಲಿ, ಸವಾರ ಮುಂತಾದವು.

ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಭಾಷಾ ವೈವಿಧ್ಯ ಮತ್ತು ಭಾಷಾ ಕುಟುಂಬ ವೈವಿಧ್ಯ ಹೊಂದಿದ್ದೂ ಕೂಡ ಭಾರತವು ಒಂದು ಭಾಷಾ ಪ್ರಾಂತವೆಂದೇ ಪರಿಗಣಿತವಾಗಿದೆ. ಈ ನಾಲ್ಕು ಭಾಷಾ ಕುಟುಂಬಗಳ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಮಾತನಾಡುವ ಜನರು ಸಾವಿರಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಬಾಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದು ಒಂದು ಪ್ರಶಂಸಾರ್ಹ ವಿಷಯ. ಹೀಗೆ ಭಾಷೆಯ ಕೊಳು-ಕೊಡು ನಡೆದು ಬರುತ್ತಿದೆ. ಆ ಕಾರಣದಿಂದ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ರಚನಾತ್ಮಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಯು ಕಾಲದಿಂದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ನಡೆಯುತ್ತಲೇ ಬಂದಿದೆ. ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಸುಬ್ಬರಾವ್ ಅವರು "ಹಲವು ಭಾಷಾ ಕುಟುಂಬಗಳ ಭಾಷೆಗಳನ್ನಾಡುವ ಮಂದಿ ಒಂದೆಡೆ ಸಾವಿರಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದರೆ, ಒಂದು ಭಾಷೆಯ ಮೇಲೆ ಇನ್ನೊಂದರ ಪ್ರಭಾವ ಮತ್ತು ಕೊಳು-ಕೊಡೆಗಳು ಸಾವಿರಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತಲೇ ಬಂದಿದೆ. ಈ ಪರಸ್ಪರ ನಡುವಣ ಹಂಚಿಕೆಯು ಒಂದು ಹೊಸ ರಚನಾತ್ಮಕ ಲಕ್ಷಣವುಳ್ಳ ಭಾಷಿಕತೆ ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತದೆ" ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಆ ರೀತಿಯ ಕವಲವು ಉದಾ:

ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳು

Notes

- 1) ಎಕೋವರ್ಡ್ಸ್: ಈತರಹದ ಶಬ್ದಗಳು ಎಲ್ಲಾ ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲೂ ಇವೆ. ಎರಡನೇ ಶಬ್ದ ಚಢಣಡಿಚಿ ತಿರಡಿಜ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲ. ಉದಾ: ಹಿಂದಿಯ ಅಚಿಚಿಡಿ-ಗಿಚಿಚಿಡಿ-ಗಿಚಿಚಿಡಿ ಎನ್ನುವ ಎರಡನೆಯ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಚಹಾದ ಜೊತೆ ಸೇವಿಸುವ ಇನ್ನೊಂದು ವಸ್ತು ಎಂದರ್ಥ.

<i>Hindi</i>	<i>Oriya</i>	<i>Telugu</i>
khaanaa-vaanaa	baagho-faago	duulii-gilli
paanii-vaanii	cobulai-faabulai	daag-vaagh
caay-vaay	caaval-vaaval	any-giny

- 2) Reduplicated words: ನಾಮಪದ, ವಿಶೇಷಣ, ಕ್ರಿಯಾ ವಿಶೇಷಣ ಮುಂತಾದವು. ಎಲ್ಲಾ ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿವೆ. ನಾಮಪದಗಳು ಮತ್ತೆಮತ್ತೆ ಪುನರಾವರ್ತಿತ ವಾಗುತ್ತವೆ. ಉದಾ: ghar-ghar in Hindi means 'every house'.

Nouns:

<i>Hindi</i>	<i>Telugu</i>	<i>Oriya</i>
ghar-ghar	dhaure-dhaure	ishTi-ishTi
pannaa-pannaa	prishThaa-prishThaa	peji-peji

Adjectives:

dhiire-dhiire	dhiire-dhire	nemdi-nemdi ga
aahiste-aahiste	aaste-aaste	mella-mellaga

Pronouns:

apnaa-apnaa	nijau-nijau	tanaa-tanaa
-------------	-------------	-------------

- 3) ಎಲ್ಲಾ ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ನಾಮಪದಗಳ ಮುಂದೆ ಸರ್ವನಾಮಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಉದಾ: On the table, ಬದಲಿಗೆ, ಹಿಂದಿಯಲ್ಲಿ ಮೆಜ್‌ಪರ್ ಎಂದಾಗುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗಳು:

Hindi: raam kaa,

ghar meN

Tamil: raamod (raam kaa)

Raamkku (raam ko)

Mundari: HoRaa re (ghar me)

Notes

4) ಶಾಬ್ದಿಕ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿದಂತಹ ಶಬ್ದಗಳು: (Retroflex sounds) ಟ ವರ್ಗದ ಟಿಶಡ್ಡ ಮುಂತಾದವು. ಏಟಿಂ ಪದದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಅನುನಾಸಿಕ ಅಕ್ಷರದ ಶಬ್ದ ಹೊರಡುವುದಿಲ್ಲ. ಮೇಲೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಭಾಷೆಗಳ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ, ಹಿಂದಿ ಮತ್ತು ಉರ್ದು ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಹೆಸರಿಸಿದ್ದರೂ, ಹಿಂದಿಯನ್ನು ದೇವನಾಗರಿ ಲಿಪಿಯಲ್ಲಿಯೂ, ಉರ್ದುವನ್ನು ಪರ್ಷಿಯಾ-ಅರೇಬಿಯ ಲಿಪಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಬರೆಯಲಾಗುವುದು. ಆದರೂ ಕೂಡ ಅವೆರಡೂ ಒಬ್ಬಿಬ್ಬೇ ಭಾಷಾ ರಚನೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ ಮತ್ತು ಭಾರತ ಇಬ್ಬಾಗವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಎರಡನ್ನೂ ಹಿಂದುಸ್ತಾನದ ಭಾಷೆ ಎನ್ನಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಗತಿ ಗಮನಿಸಿ - 1

1. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಭಾಷಾ ಕುಟುಂಬಗಳಿವೆ?

ಅ) 3

ಆ) 4

ಇ) 5

ಈ) 6

2. ಪರಸ್ಪರ ಭಾಷಾ ಕುಟುಂಬಗಳ ನಡುವೆ ನಡೆಯುವ ಕೊಳುಕೊಡೆಯಿಂದ ಆಗಿರುವ ಭಾಷಾತ್ಮಕ ಲಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿನ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ.

.....

.....

.....

3. ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ ಯಾವುದೋ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷ ಮರಾಠಿ ಮಾತನಾಡದ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಕೊಂದಿತು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನೀವು ಎಂತ ಭಾಷಾ ವೈವಿಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸುತ್ತೀರಿ? ಇದು ನಮ್ಮ ಭಾಷಾ ಸಂಪತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಆತಂಕಕಾರಿ ನಡೆಯಲ್ಲವೇ? ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ತಿಳಿಸಿ.

.....

.....

.....

4. ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನಿ, ಹಿಂದಿ, ಉರ್ದು ಇವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳೇನು?

.....

.....

.....

2.3 ಭಾರತೀಯ ಸಂವಿಧಾನವು ಭಾಷೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಹೇಳುತ್ತದೆ

ದೇಶಕ್ಕೆ ಭಾಷಾ ವಿಷಯವು ತುಂಬಾ ಮುಖ್ಯ ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಸಂವಿಧಾನವು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದು, ಸಂವಿಧಾನದ ಪರಿಚ್ಛೇದ 17 ರಲ್ಲಿ ಭಾಷೆಗೆ ಹಲವು ಸವಲತ್ತುಗಳನ್ನು ಹಲವು ಚರ್ಚೆಗಳ ಸಮಾಲೋಚನೆಗಳ ನಂತರ ನೀಡಿದೆ.

ಭಾರತದ ಬಹುಭಾಷಿಕತೆಯನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಥವಾ ಎರಡು ಭಾಷೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಮಾನ್ಯತೆ ಕೊಡದೆ, ಬಹಳ ಭಾಷೆಗೆ ಮಾನ್ಯತೆ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ.

ಸಂವಿಧಾನದ ಪರಿಚ್ಛೇದ 343 ರ ಪ್ರಕಾರ ಹಿಂದಿಯನ್ನು ದೇವನಾಗರಿ ಲಿಪಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲು, ಆಡಳಿತಾತ್ಮಕ ಭಾಷೆ ಎಂದು ಅದಕ್ಕೆ ಸಹಕಾರಿಯಾಗುವಂತೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಿದೆ. ಮೊದಲಿಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಷಿಗೆ ಈ ಒಂದು ಸ್ಥಾನ ನೀಡಲಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ, 1963 ರಲ್ಲಿ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಆಡಳಿತಾತ್ಮಕ ಭಾಷಾ ಕಾಯ್ದೆಯಂತೆ ಸಹಕಾರಿ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ತೀರ್ಮಾನಿಸಲಾಯಿತು. ಪರಿಚ್ಛೇದ 345 ಪ್ರತಿರಾಜ್ಯಕ್ಕೂ ಕಾನೂನುಬದ್ಧವಾಗಿ ಹಿಂದಿಯನ್ನು ಆಡಳಿತ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಒಂದು ಅಥವಾ ಎರಡು ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವಂತೆ ಹೇಳಿತು. ಉತ್ತರಪ್ರದೇಶ, ಮಧ್ಯಪ್ರದೇಶ, ಬಿಹಾರ, ರಾಜಸ್ಥಾನ, ಹರ್ಯಾಣ, ಹಿಮಾಚಲಪ್ರದೇಶ, ದೆಹಲಿಯ ಆಡಳಿತ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಹಿಂದಿಯನ್ನು ಅಧಿಕೃತವೆಂದು ಘೋಷಿಸಲಾಯಿತು. ಪಂಜಾಬಿನಲ್ಲಿ ಪಂಜಾಬಿ, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಮರಾಠಿ ಮತ್ತು ಗುಜರಾತಿ ಹಾಗೂ ಹಿಂದಿಯು ಗುಜರಾತಿನಲ್ಲಿ, ತಮಿಳು, ತೆಲುಗು, ಕನ್ನಡ, ಮಲಯಾಳಂ, ಒರಿಯಾ, ಅಸ್ಸಾಮಿ, ಬೆಂಗಾಲಿ, ತಮಿಳುನಾಡು, ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶ, ಕರ್ನಾಟಕ, ಕೇರಳ, ಒರಿಸ್ಸಾ, ಅಸ್ಸಾಂ, ಪಶ್ಚಿಮ ಬಂಗಾಳದಲ್ಲಿ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಅಧಿಕೃತ ಭಾಷೆಯೆಂದು ಘೋಷಿಸಿತು. ಸಿಕ್ಕಿಂ, ನೇಪಾಳಿ, ನೆಪ್ಲಾ, ಬೂತಿಯ ಎಂದಿತು. ನಾಗಾಲ್ಯಾಂಡಿನಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಎಂದು ಘೋಷಿಸಲಾಯಿತು. ಅರುಣಾಚಲಪ್ರದೇಶ, ಮಿಜೋರಾಂ, ಮೇಘಾಲಯ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನ್ನೇ ಅಧಿಕೃತ ಭಾಷೆಯೆಂದು ಸ್ವೀಕರಿಸಿತು. ಕೇಂದ್ರಸ್ಥಾನಗಳಾದ ಚಂಡೀಗಡ, ಅಂಡಮಾನ್ ನಿಕೋಬಾರ್ ದ್ವೀಪ, ಡಿಯು-ಡಾಮನ್, ಪಾಂಡಿಚೆರಿ ತಮಿಳನ್ನು ಅಧಿಕೃತ ಭಾಷೆಯಾಗಿಸಿಕೊಂಡಿತು.

ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಭಾಷೆಯ ಸಮಸ್ಯೆ ಬಹುಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಹಿಂದಿಯನನು ರಾಷ್ಟ್ರ ಭಾಷೆಯೆಂದು ಹಲವರು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ, ಭಾರತೀಯ ಸಂವಿಧಾನವು ಮಾತ್ರ ಯಾವುದೇ ರಾಷ್ಟ್ರ ಭಾಷೆಯ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ನೀಡಿಲ್ಲ. ಪರಿಚ್ಛೇದ 351 ರ ಪ್ರಕಾರ, ರಾಜ್ಯ ಒಕ್ಕೂಟ ಹಿಂದಿಯನ್ನು ಪ್ರಚಾರ ಮತ್ತು ಹಿಂದಿ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ ಮಾಧ್ಯವಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಬಯಸುತ್ತದೆ.

ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿ - 2

1. ಸಂವಿಧಾನದ ಯಾವ ಭಾಗವು ಭಾಷೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಪ್ರಾಂತೀಯತೆ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತದೆ?

ಅ) 17	ಆ) 18
ಇ) 19	ಈ) 20

2. ಯಾವ ಕಾಯ್ದೆಯು ಪ್ರಕಾರ ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನ್ನು ಸಹಕಾರಿ ಅಧಿಕೃತ ಭಾಷೆ ಎನ್ನುವುದು?

.....

.....

.....

Notes

2.4 ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಯ ವರ್ಗೀಕರಣ

2.4.1 ವರ್ಗೀಕೃತ ಭಾಷೆಗಳು

ಭಾರತೀಯ ಸಂವಿಧಾನದ 8ನೆಯ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿನ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ವರ್ಗೀಕೃತ ಭಾಷೆಗಳೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. 1950ರ ಈ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ 14 ಭಾಷೆಗಳಿವೆ. ಅವು ಅಸ್ಸಾಮಿ, ಬಂಗಾಲಿ, ಗುಜರಾತಿ, ಹಿಂದಿ, ಕನ್ನಡ, ಕಾಶ್ಮೀರಿ, ಮಲಯಾಲಂ, ಮರಾಠಿ, ಒರಿಯಾ, ಪಂಜಾಬಿ, ಸಂಸ್ಕೃತ, ತಮಿಳು ಮತ್ತು ತೆಲುಗು, ಉರ್ದು. 1967ರ 21ನೆಯ ಅನುಚ್ಛೇದದಲ್ಲಿ ಸಿಂಧಿಯನ್ನು ಸೇರಿಸಲಾಯಿತು. ಕೊಂಕಣಿ, ಮಣಿಪುರಿ, ನೇಪಾಳಿ 1992 ರಲ್ಲಿ 71ನೆಯ ಪರಿಚ್ಛೇದದಲ್ಲಿ ಜೋಡೋ, ಸಂತಾಲಿ, ಮೈಥಿಲಿ, ಡೊಗ್ರಿ, 2003 ರಲ್ಲಿ 92ನೆಯ ಪರಿಚ್ಛೇದದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಲಾಗಿ. ಈಗ ಸದ್ಯದಲ್ಲಿ 22 ಪಟ್ಟೀಕೃತ ಭಾಷೆಗಳಿವೆ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಸಂವಿಧಾನಕ್ಕೆ ಸೇರ್ಪಡೆಗೊಳ್ಳಲು ಕಾಯುತ್ತಿವೆ. ವರ್ಗೀಕೃತ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಷೆ ಒಮ್ಮೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡರೆ, ಅದರ ಹೆಸರು, ಸ್ಥಾನಮಾನ ಗುರುತಿಸುವಿಕೆ ಎಲ್ಲವೂ ಆಧುನಿಕ ಭಾರತೀಯ, ಭಾಷೆ ಅಥವಾ ವರ್ಗೀಕೃತ ಭಾಷೆ ಎನ್ನಿಸುವುದು. (ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ್, 2004)

2.4.2 ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಗಳು ಮತ್ತು ಮಾತೃಭಾಷೆಗಳು

ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಹಾಗೂ ಮಾತೃಭಾಷೆಗಳೆಂದು ವರ್ಗೀಕರಣ ಮಾಡಬಹುದು. 100 ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು 2001 ರಲ್ಲಿ ಜನಗಣತಿಯಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟಿಮಾಡಲಾಯಿತು ಮತ್ತು ಅದರೊಳಗೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಭಾಷೆಗಳು ಮಾತೃಭಾಷೆಗಳೂ, ಉಪಭಾಷೆಗಳು ಇವೆ. 1961ರ ಭಾಷಾ ಗಣತಿಯು 1652 ಮಾತೃಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿತು. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವ ಭಾಷೆಯು ಮಾತೃಭಾಷೆ ಎನ್ನಿಸುವುದು. 2001 ರ ಜನಗಣತಿಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸೆನ್ಸಸ್ ವಿಭಾಗವು ಮಾತೃಭಾಷೆಯನ್ನು ಹೀಗೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಿತು.

“ವ್ಯಕ್ತಿಯ ತಾಯಿಯು ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಆಡಿದ ಮಾತು ಮಾತೃಭಾಷೆ, ತಾಯಿಂದಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವ ಭಾಷೆ ಎಂದು ಅರ್ಥೈಸಬಹುದು” (ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ್ ಪುಟ -8)

ಒಂದೇ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸ ಮಾಡುವ ಇಬ್ಬರು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಮಾತೃಭಾಷೆಗಳು ಬೇರೆ ಇರಬಹುದು. ಉದಾ: ಗಂಡ ಹೆಂಡತಿಯರು ಬೇರೆ ಸಮುದಾಯ, ಧರ್ಮದಿಂದ ಬಂದವರಾಗಿರಬಹುದು. ಹೀಗಾಗಿ ಮಗು ಒಂದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಾತೃಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತದೆ.

2.4.3 ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಭಾಷೆಗಳು

ಪ್ರಾಚೀನ ಇತಿಹಾಸವಿದ್ದು, ಅದರ ವ್ಯಾಕರಣ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯವು ಆಳವಾದ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೊಳಪಟ್ಟಂತಹ ಭಾಷೆಗಳು ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಭಾಷೆಗಳೆನಿಸುವುವು.

ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಭಾಷೆಯೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲು ಮುಂದಿನ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದೆ:

1. 1500 ರಿಂದ 2000 ವರ್ಷಗಳ ಇತಿಹಾಸ ಹಾಗೂ ಬರಹರೂಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಇರಬೇಕು.

ಪ್ರಾಚೀನ ಸಾಹಿತ್ಯ /ಕಾವ್ಯವು ಆ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ರಚಿತವಾಗಿದ್ದು ಆ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಮಾತನಾಡುವವರು ಆ ಸಾಹಿತ್ಯ/ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಮೌಲ್ಯಯುತ ಸಂಪತ್ತು ಎನ್ನುವರು.

ಅಂತಹ ಭಾಷೆಯು ತನ್ನದೇ ಆದ ಮೂಲ ಅಕ್ಷರ ಪರಂಪರೆ ಹೊಂದಿದ್ದು, ಬೇರೆ ಯಾವುದೇ ಭಾಷೆಯಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾಗಿರಬಾರದು.

2004 ಜೂನ್‌ನಲ್ಲಿ ತಮಿಳನ್ನು ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಭಾಷೆಯೆಂದು 2005 ರಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತವನ್ನು ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ತೆಲುಗಿಗೆ 2008ರಲ್ಲಿ ಆ ಸ್ಥಾನ ಸಿಕ್ಕಿದೆ.

2.4.4 ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಉಪಭಾಷೆಯ ನಡುವೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳಿವೆಯೇ?

ಜನರು ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಉಪಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಎಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಭಾಷೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಜನರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ. ಉಪಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಂದಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ. ಭಾಷೆಗೆ ಸಾಹಿತ್ಯವಿದ್ದರೆ, ಉಪಭಾಷೆಗೆ ಸಾಹಿತ್ಯವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಭಾಷೆಗೆ ಲಿಪಿ ಇದ್ದರೆ ಉಪಭಾಷೆಗೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

ಆದರೆ, ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಈ ಯಾವ ಕಾರಣವು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಭಾಷಾಶಾಸ್ತ್ರದ ಪ್ರಕಾರ ಭಾಷೆ ಹಾಗೂ ಉಪಭಾಷೆಯ ನಡುವೆ ಯಾವುದೇ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿಲ್ಲ. ಎರಡಕ್ಕೂ ವ್ಯಾಕರಣವಿದೆ. ಅವಧಿ, ಬ್ರಜ್, ಭೋಜಪುರಿಗೂ ಹಿಂದಿಯ ಹಾಗೆ ವ್ಯಾಕರಣವಿದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಸಾಹಿತ್ಯವೂ ಕೂಡ. ಲಿಪಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಯಾವುದೇ ಲಿಪಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಷೆ ಬರೆಯಬಹುದು.

ಉದಾ: श्याम खाता है दೇವನಾಗರಿ ಸ್ಕ್ರಿಪ್ಟ್

काम ख़ाता है (ರೋಮನ್ ಸ್ಕ್ರಿಪ್ಟ್)

ಲಿಪಿ, ಸಾಹಿತ್ಯ, ವ್ಯಾಕರಣ ಕಾರಣದಿಂದ ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಉಪಭಾಷೆಗೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟ ಯಾವುದು ಭಾಷೆ, ಯಾವುದು ಉಪಭಾಷೆ ಎಂಬುದು ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯ ಪ್ರಶ್ನೆ. ರಮಾಕಾಂತ್, ಅಗ್ನಿಹೋತ್ರಿ ಹೇಳುವಂತೆ- ಶಕ್ತಿವಂತ ಮತ್ತು ಸಿರವಂತ ಜನರು ಆಡುವುದು ಭಾಷೆ. ವ್ಯಾಕರಣ ಮತ್ತು ಶಬ್ದಕೋಶ ಈ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ರೂಪಿತವಾಗಿರುವುದು. ಸಾಹಿತ್ಯವು ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮವು ಈ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ರೂಪಿತವಾಗುವುದು ಮತ್ತು ಮಾನ್ಯತಾ ಭಾಷೆ ಎನಿಸುವುದು. ಅದಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿರದವು ಉಪಭಾಷೆ ಎನಿಸುವುದು. ಭಾಷೆಯ ಸ್ಥಾನವು ಶಕ್ತಿಕೇಂದ್ರಿತವಾಗಿದ್ದು ಬದಲಾಗುವುದು. ಕನೋಜ್ (ರಾಜಕೀಯ ಕೇಂದ್ರವಾಗಿದ್ದಾಗ ಅಲ್ಲಿಯ ಭಾಷಾಸಾಹಿತ್ಯ ಅಪಭ್ರಂಶ ಆಗಿದ್ದು, ಖಡಿಬೋಲಿ, ಬ್ರಜ್, ಅವಧಿ ಉಪಭಾಷೆಗಳಾದವು. ಹಾಗೆಯೇ ಬ್ರಜ್ ರಾಜಕೀಯ ಅಧಿಕಾರ ಪಡೆದಾಗ ದೆಹಲಿ ಮೀರತ್‌ನಲ್ಲಿ ಬ್ರಜ್ ಸಾಹಿತ್ಯ ರಚಿತವಾದವು. ಖಡಿಬೋಲಿ ಉಪಭಾಷೆಯಾಯಿತು.

ಹಾಗಾಗಿ ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರದ ನಡುವೆ ಇರುವ ಸಂಬಂಧವು ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಉಪಭಾಷೆಯನ್ನು ಅರ್ಥೈಸುವುದು.

Notes

ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಗತಿ ಗಮನಿಸಿ - 3

1. ಸಂವಿಧಾನದ 8ನೆಯ ಷೆಡ್ಯೂಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ?

ಅ) 14

ಆ) 18

ಇ) 20

ಈ) 22

2. 'ಮಾತೃಭಾಷೆ'ಯ ಅರ್ಥವೇನು?

.....
.....
.....

3. ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಭಾಷೆಯೆಂದು ವರ್ಗೀಕರಿಸುವಾಗ ವರ್ಗೀಕರಣಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ನಿಯಮಗಳೇನು?

.....
.....
.....

4. ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಉಪಭಾಷೆಯ ನಡುವೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆಯೇ?

.....
.....
.....

2.5 ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿನ ಸ್ಥಾನಮಾನ

ಹಿಂದ್ ಅಥವಾ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಆಡುವ ಭಾಷೆಯೇ ಹಿಂದಿ. ಅದರ ಪ್ರಾಚೀನ ಹೆಸರು ಉಟಿಜಣು-ಹಿಂದೆ, hindvi -ಹಿಂದ್ವಿ ಎಂದು ಆದರೆ ವಿಶೇಷತೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲ.

ಹಿಂದಿ-ಹಿಂದಿಯು ಯಾವುದೇ ಭಾಷೆಯಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತವಾಗಿಲ್ಲ. ಸಂಸ್ಕೃತ, ಅರೇಬಿಕ್, ಪಾರ್ಸಿ ಪದಗಳು ಇದರಲ್ಲಿಲ್ಲ.

ಖರಿಬೋಲಿ- ಇದನ್ನು ಉತ್ತಮ ಮಟ್ಟದ ಹಿಂದಿ. ಇಂದು ಬ್ರಜ್ ಮತ್ತು ರೇಖಿತಾಗಂತ ಭಿನ್ನ. ಇದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಭಾಷೆ, ದಿನನಿತ್ಯದ ಭಾಷೆಯೂ ಹೌದು ಸಾಹಿತ್ಯವೂ ಸಾಧ್ಯ.

ನಾಗರಿಹಿಂದಿ-ಇದು ಸಾಹಿತ್ಯ ಯೋಗ್ಯ ಭಾಷೆ.

ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನಿ- ಹಿಂದಿ ಮತ್ತು ಉರ್ದು ಹಿಂದಿಯ ಭಾಗಗಳಾಗಿದ್ದು, ಒಂದರೊಡನೊಂದು ಬೆರೆತಿದೆ.

ಮಾನ್ಯತಾ/ಪ್ರಮಾಣಿತ ಭಾಷೆ: ಹಲವು ಉಪಭಾಷೆಗಳ ನಡುವೆ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ: ವಿದ್ಯಾವಂತ ಜನಾಂಗ ಬಳಸುವ ಭಾಷೆ ಇದು. ಬೇರೆ ಭಾಷೆಯಂತೆ ಇದು ಶುದ್ಧವೇನೂ ಅಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಭಾಷೆಗಳು ಒಂದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಘಟಿತವಾಗುವುದು. ಪ್ರಮಾಣಿತ ಹಿಂದಿ ರೂಪವು ಮೀರತ್, ಡೆಲ್ಲಿ, ಆಗ್ರ ಕೇಂದ್ರಗಳ ಭಾಷೆಗಳ ಮುಷ್ಠಿ.

ಹಿಂದಿ ಉಪಭಾಷೆಗಳ ವರ್ಗೀಕರಣ.

ಪೌರ್ವಾತ್ಯ ಪ್ರದೇಶ	ಪೌರ್ವಾತ್ಯ ಹಿಂದಿ	ಅವಧಿ ಬಂದೇಲಿ ಚತ್ತೀಸ್ ಗರಿ
	ಬಿಹಾರಿ ಹಿಂದಿ	ಬೋಜಪುರಿ ಮಾಗಿ ಮೈಥಿಲಿ
ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಹಿಂದಿ	ಅಕಾರ್ ಬಹಳ	ಕೌರ್ಬಿ ಹರಿಯಾನ್ಹಿ ಧಖನಿ
	ಒಕಾರ್ ಬಹಳ	ಬ್ರಜ್ ಬುಂಡೇಲಿ ಕನೌಜಿ
ರಾಜಸ್ಥಾನಿ ಹಿಂದಿ	ಮಾರ್ವಾಡಿ ಜೈಪುರಿ ಮೇವಾತಿ ಮಾಲ್ವಿ	
ಪಹರಿ	ಕುಮಾಯುನಿ ಗಾರ್ವಲಿ	

ಪಹರಿ, ನಿಮಾರಿ, ಹರೋಟಿ, ದೌಧರಿ, ಅಹಿರತಿಗಳೂ ಕೂಡ ಹಿಂದಿಯ ಉಪಭಾಷೆಗಳಿವೆ. ಈ ಉಪಭಾಷೆಗಳು ಮುಖ್ಯ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿದ್ದು ಇಂದು ಉಪಭಾಷಾ ಸ್ಥಾನ ಪಡೆದಿವೆ.

ರಾಜಕೀಯ, ಆರ್ಥಿಕ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಖಡಿಬೋಲಿಯು ಮುಖ್ಯಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದ್ದು, ಇತರ ಉಪಭಾಷೆಗಳು ತನ್ನ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿತು. ಡಾರವೀಂದ್ರನಾಥ್ ಶ್ರೀವಾಸ್ತವ್ ಅವರು ಉಪಭಾಷೆಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರ ಗುರುತಾಗಿ ಉಳಿಯಿತು. ಇಂದು ಖಡಿಬೋಲಿಯು ಹಿಂದಿ ಸಮಾನಾಂತರವಾಗಿ ಸ್ಥಾನ ಪಡೆದು ಬ್ರಜ್ ಅವಧಿ ಬೌಲಾಜ್‌ಪುರ ಕೇವಲ ಉಪಭಾಷೆಗಳಾಗಿ ಉಳಿದವು.

Notes

ಹಿಂದಿಯು ಸಾಹಿತ್ಯದ ಭಾಷೆಯಾಗಿ

ಬ್ರಜ್, ಮೈಥಿಲಿ, ಅವಧಿಯು ಮುಖ್ಯ ಭಾಷೆಯಾಗಿದ್ದು ಸಂಪದ್ಧರಿತ ಸಾಹಿತ್ಯ ಹೊಂದಿದ್ದು ಹಿಂದಿಯು ಪರಂಪರೆ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುವುದು. 20ನೆಯ ಶತಮಾನದ ಮೊದಲಲ್ಲಿ ಬ್ರಜ್ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಸಾಹಿತ್ಯ ರೂಪಿತವಾಯಿತು. ಇವತ್ತಿಗೂ ಕೂಡ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ. ಸೂರದಾಸ, ಮೀರಾಬಾಯಿ, ಕೇಶವದಾ ರಹೀಮ್, ರಸ್ಖಾನ್, ಬಿಹಾರಿ, ದೇವ್, ದಾನುದ್, ಸೋನಾಪತಿ, ಭೂಷಣ್, ಪದ್ಮಾಕರ್, ರತ್ನಾಕರ್ ಮುಂತಾದ ಕವಿಗಳು ಮಧ್ಯಕಾಲೀನ ಯುಗದ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಸಂಪದ್ಧರಿತಗೊಳಿಸಿದರು.

ಜೈಸಿ, ತುಲೀಸದಾರ್ ಅವಧಿ ಭಾಷೆಯ ಪ್ರಕಾಂಡ ಕವಿಗಳು. ಜಯಸಿಯ ಪದ್ಮಾವತಿಯು ಅವಧಿ ಭಾಷೆಯ ಕಾವ್ಯ ತುಲಸೀದಾಸ್ ಬರೆದಿರುವ 12 ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ರಾಮಚರಿತ ಮಾನಸ, ಕವಿತಾವಲಿ, ಗೀತಾವಳಿ, ವಿನಯಪತ್ರಿಕಾ ಮುಂತಾದವು. ಗೀತಾವಳಿ, ವಿನಯಪತ್ರಿಕಾ, ಕವಿತಾವಳಿಗಳು ಬ್ರಜ್ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿವೆ. ತುಲಸೀದಾಸರು ಬ್ರಜ್ ಮತ್ತು ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಸಮಾನವಾಗಿ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ.

ಕಬೀರ್, ದಾದು, ರೇದಾಸ್, ಗುರುನಾನಕ್ ಮುಂತಾದವರು ಸೂಫಿ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಶ್ರೀಮಂತಗೊಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಆಧುನಿಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಭರತೇಂದು, ಮಹಾವೀರ, ಪ್ರಸಾದ್ ದ್ವಿವೇದಿ, ಬಾಲಕೃಷ್ಣಭಟ್, ಪ್ರಸಾದ್, ಪಂತ್, ನಿರಾಲ, ಮಹಾದೇವಿ, ಅಗ್ಯಾಯ, ರಘುವೀರ್ ಸಹಾಯ್ ಮುಂತಾದ ಬರಹಗಾರರು ಹಿಂದಿ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಹೊಸ ರೂಪಶಕ್ತಿ ತಂದಿದೆ. ಪದ್ಯಗಳು, ಕಥೆಗಳು, ನಾಟಕಗಳು, ಐತಿಹಾಸಿಕ ಘಟನೆಗಳು, ವಿಮರ್ಶೆಗಳು, ಪ್ರವಾಸ ಕಥನಗಳು, ಪ್ರಬಂಧಗಳು, ವರದಿಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ರಚಿತವಾಗಿ ಹಿಂದಿಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ.

ಹಿಂದಿಯ ಸ್ಥಾನ ಕಾಪಾಡಲು ಪತ್ರಿಕೆ ಮತ್ತು ಮ್ಯಾಗಜಿನ್‌ಗಳ ಪ್ರಕಟಣೆಯು ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಉದಂತ ಮಾತ್ರಂಡ್ ಎಂಬುದು ಹಿಂದಿಯ ಮೊದಲ ಪತ್ರಿಕೆಯಾಗಿದ್ದು, ಇದರ ಕೊಡುಗೆ ಮಹತ್ವದ್ದು, ಎರಡನೆಯ ಸಮಾಚಾರ ಪತ್ರಿಕೆ ಬಂಗ್‌ದೂತ್ ಕಲ್ಕತ್ತಾದಲ್ಲಿ 1826 ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಯಿತು.

ಆಡಳಿತ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಹಿಂದಿಯ ಬೆಳವಣಿಗೆ

1949 ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 14 ರ ಇಂಡಿಯನ್ ಯೂನಿಯನ್ ಅಧಿಕಾರ ಅಧಿಕೃತ ಸಭೆಯು ಹಿಂದಿಯನ್ನು ಅಧಿಕೃತ ಭಾಗ ಎಂದು ಸ್ವೀಕರಿಸಿತು. ಅಂದರೆ, ಈ ಹಿಂದೆ ಹಿಂದಿಯು ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಹೊಂದಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದಲ್ಲ. ಗ್ವಾಲಿಯರ್, ಜೈಪುರದಂತಹ ರಾಜವಂಶಗು ತಮ್ಮ ಆಡಳಿತ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಹಿಂದಿಯನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬಳಸಿರುವುದು 1800 ರಲ್ಲಿ ಪೋರ್ಟ್ ವಿಲಿಯಂ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಇಂಡಿಯನ್ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆ ಆಡಳಿತ ಭಾಷೆಯಾಗಿದ್ದರೂ ಬ್ರಿಟಿಷರು ಹಿಂದಿಯನ್ನು ಕಲಿಯಬೇಕಿತ್ತು. 1878-79 ರಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಿಂದ ಬರುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಹಿಂದಿ ಮತ್ತು ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನಿ ಬಲ್ಲವರಾಗಿರಬೇಕು. 1925ರ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಗಾಂಧಿಯ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ದೈನಂದಿನ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಹಿಂದಿ ಬಳಸಬೇಕು ಎಂದು ಘೋಷಿಸಿತು.

ಇಂದಿನ ಸ್ಥಿತಿ: ಹಿಂದಿಯು ಕೇಂದ್ರ ಹಾಗೂ ರಾಜ್ಯಗಳ ಆಡಳಿತ ಭಾಷೆ ಎಂದು ಅಧಿಕೃತವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿದೆ. ಮಧ್ಯಪ್ರದೇಶ, ಉತ್ತರಪ್ರದೇಶ, ಬಿಹಾರ್, ರಾಜಸ್ಥಾನಗಳ ಹೈಕೋರ್ಟ್‌ಗಳು ಹಿಂದಿ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ವಿಜ್ಞಾನ, ಕಲಾ, ನ್ಯಾಯ, ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಕಲಿಸಬೇಕು. ಕಚೇರಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಕೆಲಸ ಹಿಂದಿಯಲ್ಲೇ ಆಗಬೇಕು. ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಕಡ್ಡಾಯ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಜೊತೆಗೆ ಬೇರೆಬೇರೆ ಕಚೇರಿ, ಸಂಸ್ಥೆ ಬ್ಯಾಂಕ್‌ಗಳ ಪರೀಕ್ಷೆಯೂ ಹಿಂದಿಯಲ್ಲೇ ಆಗುತ್ತಿದೆ. ಕೊನೆಗೆ ಹಿಂದಿಯು ಹೆಚ್ಚು ಜನರು ಮಾತನಾಡುವ ಭಾಷೆಯಾಗಿದೆ.

ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಗತಿ ಗಮನಿಸಿ - 4

1. ಯಾವ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಜಾಯ್ತಿ ಅವರ ಪದ್ಮಾವತಿ ಕೃತಿ ರಚಿತವಾಗಿದೆ?

- ಅ) ಬ್ರಜ್ ಆ) ಅವಧಿ
ಇ) ಮೈಥಿಲಿ ಈ) ಹಿಂದಿ

2. ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನಿ ಎಂದರೆ ಯಾವ ಎರಡು ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತಾಗಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ?

.....
.....
.....

3. ಹಿಂದಿಯು ಕೇಂದ್ರ ಹಾಗೂ ಹಲವು ರಾಜ್ಯಗಳ ಆಡಳಿತ ಭಾಷೆಯಾಗಿದೆ. ಆ ರಾಜ್ಯಗಳ ಹೆಸರುಗಳೇನು?

.....
.....
.....

4. ಭಾಷಾ ಸಾಹಿತ್ಯವಾಗಿ ಹಿಂದಿಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿ?

.....
.....
.....

2.6 ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ಸ್ಥಿತಿ

Notes

1813ರಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟನ್‌ನಿಂದ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಮಿಷನರಿಗಳು ಬಂದುವು ಮತ್ತು ಬೇರೆಬೇರೆ ಕಡೆ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಶುರು ಮಾಡಿ ಪ್ರಾಂತೀಯ ಭಾಷೆ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡಿದರು. ಮುಂದೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಗಳನ್ನು ತೆರೆದರು. 1857 ರ ನಂತರ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಆಡಳಿತಗಾರರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳನ್ನು ಶುರುಮಾಡಿದರು ಮತ್ತು ಭಾರತೀಯ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ಮೊದಲ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಮಾಡಿದರು. ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಎಲ್ಲ ಜನರು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಗೌರವಾನ್ವಿತ ಸ್ಥಾನ ಪಡೆದರು. ಹಲವು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಶಾಲೆಗಳು ತೆರೆದವು. ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲೂ ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನ್ನು ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ಗೆ ಮಾನ್ಯತೆ ನೀಡಲಾಯಿತು. ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ನಂತರವೂ ಮುಖ್ಯ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಯಿತು. ಸರ್ಕಾರದ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಸಹಕಾರಿಯಾಗುವ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಅಂಗೀಕೃತವಾಯಿತು. ಈಗಲೂ ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ಗೆ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಿರುವ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಉತ್ತಮ ಶಾಲೆಗಳೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತಾರೆ. ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಮಟ್ಟದಲ್ಲೂ ಇದು ನಿಜ.

1970 ಮತ್ತು 1980ರ ನಡುವೆ 3ನೆಯ ಒಂದರಷ್ಟು ಶಾಲೆಗಳು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮೀಡಿಯಮ್ ಕಲಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಈಗಲೂ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮುಖ್ಯ ಪಾತ್ರವಹಿಸುತ್ತಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣಗಳು ಇವೆ.

ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ವಾಣಿಜ್ಯದ ಭಾಷೆ:

ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಪರಿಣಿತರನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತರು ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ. ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮವು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಆಗಿದೆ. ವಿಜ್ಞಾನ, ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ, ಕೃಷಿ ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಪಂಚದಾದ್ಯಂತ ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿ ಬಳಸುವರು. ಅಂತರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ಮಹತ್ವದ ಸ್ಥಾನದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ಹಲವು ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಸರ್ಕಾರದ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷಿಗೆ ಉತ್ತಮ ಸ್ಥಾನವಿದೆ. ಪ್ರಾಂತೀಯ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಅಧಿಕೃತವಾಗಿ ಪ್ರಾಂತೀಯ ಭಾಷೆ ಬಳಸಿದರೂ, ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಪರಸ್ಪರ ಸಂವಹನಕ್ಕೆ ನೆರವಾಗಿದೆ. ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಸ್ಥಾನ ಪಡೆದಿದೆ.

ಸೆಕೆಂಡರಿ ಎಜುಕೇಷನ್ ಕಮೀಷನ್ (1952-53) ಇಂಗ್ಲಿಷಿಗೆ ಮಹತ್ವಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಕಮೀಷನ್ (1964-66) ಕೂಡ ಒಪ್ಪಿಗೆ ನೀಡಿದೆ. 10ನೆಯ ತರಗತಿಯವರೆಗೆ ತ್ರಿಭಾಷಾ ಸೂತ್ರವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದೆ. ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಎರಡು ಮತ್ತು ಮೂರನೆಯ ಭಾಷೆಯಾಗಿದೆ.

ಮೊದಲ ಭಾಷೆ:

ಮೊದಲ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಮಾತೃಭಾಷೆ ಅಥವಾ ಪ್ರಾಂತೀಯ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿಸಬೇಕು.

2.7 ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಭಾಷಾ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀತಿ

Notes

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದ ನಂತರ ಕೇಂದ್ರ ಹಾಗೂ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಗಮನಿಸುತ್ತಿವೆ. ದೇಶದ ಪ್ರಗತಿ ಹಾಗೂ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಭಾಷಾ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀತಿಯನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಹಲವು ಕಮಿಷನ್‌ಗಳು, ಸಮಿತಿಗಳು ನೀಡಿರುವ ಸಲಹೆ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ತೀರಾಮುಖ್ಯ.

1968ರಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿತವಾದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀತಿಯು ಭಾರತದ ಶಿಕ್ಷಣದ ಸ್ಥಿತಿ, ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಪ್ರಗತಿ, ಜನತೆಯ ಸೃಜನಶೀಲತೆಗೆ ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳು ಹಾಗೂ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ ಎಂದಿತು.

ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಂತೀಯ ಭಾಷಾ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ನೀಡಬೇಕೆಂದು ಹಲವು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಲಾಯಿತು. ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳು ತ್ರಿಭಾಷಾ ನೀತಿಯನ್ನು ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಾಲಾ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಅನುಸರಿಸಬೇಕು.

ಭಾಷಾ ಬೆಳವಣಿಗೆ, 1986, 1968 ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀತಿಗಳನ್ನು ಬಹಳ ಅರ್ಥಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವೇಗವಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕು. 1986 ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀತಿಯನ್ನು ವಿಮರ್ಶಿಸಿ 1990 ರಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶದ ಮಕ್ಕಳು ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನ ಕಾರಣದಿಂದ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆಯಲಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆ ಕಾರಣದಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಮಟ್ಟದಲ್ಲೂ ಪ್ರಾಂತೀಯ ಭಾಷಾ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲೇ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಿಗಬೇಕು.

ಎನ್.ಸಿ.ಎಫ್. 2005 ರ ಪ್ರಕಾರ ಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮ ಹುಟ್ಟಿನಿಂದ ಭಾಷಾ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುವ ಮೊದಲೇ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸಂಕೀರ್ಣತೆ ಮತ್ತು ನಿಯಮಾವಳಿಗಳ ಜ್ಞಾನ ಇದ್ದು ಶಾಲೆಗೆ ಹೋದ ನಂತರ 2-3 ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ರೂಪುರೇಖೆಯು ತ್ರಿಭಾಷಾಸೂತ್ರ ಜಾರಿಗೆ ಒತ್ತಾಯಿಸಿದೆ. ಮಾತೃಭಾಷೆಗಳು ಬುಡಕಟ್ಟು ಜನಾಂಗೀಯ ಭಾಷಾ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಕಲಿಸಲು ಇಂದು ಒತ್ತು ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಭಾರತೀಯ ಬಹುಭಾಷಿಕತೆಯು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬಹುಭಾಷಾ ಪರಿಣತಿ (ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಕೂಡ ಸೇರಿ) ಪಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ಮಾತೃಭಾಷೆಯನ್ನು ಬಳಸಿ ಭಾಷಾ ಬೋಧನೆಯು ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದು.

ದ್ವಿಭಾಷೆ ಆದ ಬಹುಭಾಷಿಕತೆಯು ಬಹಳವಾದ ಅನುಕೂಲತೆಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ತ್ರಿಭಾಷಾ ಸೂತ್ರವು ನಮ್ಮ ಭಾಷಿಕ ಸವಾಲು ಮತ್ತು ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿದೆ. ವಿವಿಧ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಕಲಿಯಲು ಇದು ಒಂದು ಉತ್ತಮ ಸೂತ್ರ.

ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಗತಿ ಗಮನಿಸಿ - 6

1. ಯಾವ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀತಿ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಯಿತು?

- ಅ) 1968 ಆ) 1986
ಇ) 1990 ಈ) 1992

2. ತ್ರಿಭಾಷಾಸೂತ್ರ ರಾಜ್ಯ ಎಂದರೇನು?

.....
.....
.....

3. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀತಿಯ ಅನುಕೂಲಗಳೇನು? ಇದರಿಂದ 1968ರ ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯಕ ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿತವಾಗಿದೆಯೇ?

.....
.....
.....

2.8 ಸಾರಾಂಶ

ಬಹುಭಾಷಿಕತೆಯು ಭಾರತೀಯ ಭಾಷಿಕ ಪರಂಪರೆಯೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿ ಹೋಗಿರುವ ಭಾಗವಾಗಿದೆ. ಭಾರತವು ಬಹುಭಾಷಿಕ ರಾಷ್ಟ್ರವಾಗಿರುವುದು ಸಮಸ್ಯೆಯೇನಲ್ಲ. ಅದು ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸಿರಿತನದ ಧ್ಯೋತಕ.

ಏಕಭಾಷೆ ಅಥವಾ ಬಹುಭಾಷಿಕತೆಯು ದೇಶದ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ನಡೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸಿದೆ. ವೈವಿಧ್ಯತೆಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಮುಕ್ತ ನೀತಿಯವರಾದರೆ, ಪರಿಸರದಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಭಾಷೆಗಳ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಮತ್ತು ಸಂಕುಚಿತ ಆಲೋಚನೆ ಭಾಷೆಯು ಕುಗ್ಗಲು ಕಾರಣವಾಗುವುದು.

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಭಾಷೆಗಳು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ಭಾಷಾ ಕುಟುಂಬಗಳಿಂದ ಬಂದವು, ಆದರೂ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಒಂದೇ ಭಾಷಿಕ ಪ್ರದೇಶದವರು. ಭಾಷಾ ವಿಜ್ಞಾನದ ಪ್ರಕಾರ ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಉಪಭಾಷೆಯ ನಡುವೆ ಯಾವುದೇ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿಲ್ಲ.

ಹಿಂದಿಯ ಬೆಳವಣಿಗೆ, ಕತೆಗಳು, ನಾಟಕ, ವಿಮರ್ಶೆ, ಆತ್ಮಚರಿತ್ರೆ, ಪ್ರವಾಸ ಕಥನ ಪ್ರಬಂಧಗಳು ಕಾರಣವಾಗಿವೆ. ಕಾನ್ಸಿಟಿಟುಂಟ್ ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯಲ್ಲಿ 14 ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 1949 ರಂದು ಇಂಡಿಯನ್ ಯೂನಿಯನ್ ಹಿಂದಿಯನ್ನು ಆಡಳಿತ ಭಾಷೆ, ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಅದಕ್ಕೆ ಸಹಕಾರಿಯಾ ಭಾಷೆಯೆಂದು ಘೋಷಿಸಿತು.

ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ವಿಶ್ವಾತ್ಮಕ ಭಾಷೆಯೆಂದು ಬಹುಭಾಷಿಕ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಲಾಗಿದೆ. ತ್ರಿಭಾಷಾ ಸೂತ್ರಗಳು ಹಲವು ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಕಲಿಯಲು ಇರುವ ಉತ್ತಮ ಸೂತ್ರ.

2.9 ಆಧಾರ ಗ್ರಂಥಗಳು

Notes

ಅಗ್ನಿಹೋತ್ರಿ, ಆರ್.ಕೆ.2007, ಹಿಂದಿ ಎನ್ ಎಸ್‌ನಿಯನ್ ಗ್ರಾಮರ್, ಲಂಡನ್: ರೂಟ್‌ಲೆಡ್ಜ್

ಅಗ್ನಿಹೋತ್ರಿ, ಆರ್.ಕೆ.2007 Towards a pedagogical paradigm Rooted in Multilinguality. International Multilingual Research Journal, Vol.(2), 1-10

Agnihotri, R.K. and Vandyapadhyay, P.K 2000(ed) Bha:sha: Babubha:Shita:our Hindi. New Delhi: Shilalekh

Agnihotri R.K and Kumar, Sanjay, 2001. Bha:sha, Boli aur Samaj: Ek Antah Samvaad. New Delhi: DEshkaal

Agrawal J.C. 2006. Rashtriya Shikshaa Niiti. New Delhi: Prabhat Bhatia, Kailash Chandra, 1989 Bhartiya Bhashayen, New Delhi: Prabhat National curriculum Framework (NCF) 2005, New Delhi: NCERT

www.languageinindia.com/april2004/katmandupaper1.html accessed on November 2011.

2.10 ಚಟುವಟಿಕೆ

1. ನಿಮ್ಮ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ಭಾಷಾವೈವಿಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಕುರಿತಾಗಿ ಬರೆಯಿರಿ.
2. ಬಹುಭಾಷಿಕತೆ ಭಾರತದ ಸಮಸ್ಯೆಯಲ್ಲ: ಅದು ಸಂಪನ್ಮೂಲ ವಿವರಿಸಿ.
3. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಭಾಷಾ ಪರಿಸರ ಹೇಗೆ ವಿವರಿಸಿ.
4. ಭಾರತ ಒಳದೇ ಭಾಷಾ ಪ್ರದೇಶ ಹೀಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ವಿವರಿಸಿ.
5. ಒಂದು ಭಾಷೆಯನ್ನು ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಭಾಷೆಯೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲು ಇರುವ ಮಾನದಂಡಗಳು ಯಾವುವು?
6. ಬ್ರಜ್, ಮೈಥಿಲಿ, ಅವಧಿ ಭಾಷೆಗಳು ಹಿಂದಿ ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಕೊಡುಗೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಇದರ ಪರ ಮತ್ತು ವಿರೋಧದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ.
7. ಹಿಂದಿ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ವಿಮರ್ಶೆ, ಆತ್ಮಚರಿತ್ರೆ, ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆ, ವರದಿ ಪ್ರವಾಸ ಕಥನ ನಾಟಕಗಳು ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿವೆ. ಈ ಹೇಳಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳೇನು?

8. ಎನ್‌ಸಿಎಫ್-2005 ಯು ಬಹುಭಾಷಿಕತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಹೇಳುತ್ತದೆ? ಈ ನೀತಿ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನು?
9. ಭಾರತೀಯ ಸಂವಿಧಾನದ 8ನೆಯ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಭಾಷೆಗಳಿವೆ ಹೆಸರಿಸಿ.
10. ನಾಗ ಸಮುದಾಯವು ಭಾಷಾ ವೈವಿಧ್ಯತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಸಕಾರಾತ್ಮಕವಾಗಿದ್ದು ಅದು ಬಹುಭಾಷಿಕತೆಯನ್ನು ಹೇಳುವುದು. ನಾಗ ಸಮುದಾಯ ಇದಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಕಾರಣ ಮಾಡಿದೆ.

ಚಟುವಟಿಕೆ

1. ಒಂದೆರಡು ಹಳ್ಳಿಗಳನ್ನು ಸುತ್ತಾಡಿ ಅಲ್ಲಿ ಬಹುಭಾಷಿಕತೆ ಇದೆಯೇ? ನೋಡಿ ಆ ಭಾಷೆಗಳು ಯಾವುವು?
2. ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಆಸಕ್ತಿ ಕುದುರಿಸಲು ಹಿಂದಿ ದಿನದಂದು ಯಾವ ಚಟುವಟಿಕೆ ಮಾಡುವಿರಿ.
3. ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತಿರದ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ತ್ರಿಭಾಷಾ ಸೂತ್ರದನ್ವಯ ಯಾವ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಕಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ?

Notes

Notes

ಘಟಕ 3 ಭಾಷಾ ಕಲಿಕೆ ಮತ್ತು ಬೋಧನೆ

ಸ್ವರೂಪ

3.0 ಪೀಠಿಕೆ

3.1 ಕಲಿಕೆಯ ಉದ್ದೇಶಗಳು

3.2 ಮೊದಲ ಭಾಷಾ ಗಳಿಕೆ/ ಸಂಪಾದನ

3.2.1 ಭೌತಿಕ ಅಳವಡಿಕೆ-ಮನುಷ್ಯ

3.2.2 ಪರಿಸರದ ಪಾತ್ರ

3.2.3 ಭಾಷಾ ಗಳಿಕೆಯ ಹಂತಗಳು

3.3 ಎರಡನೆಯ ಭಾಷೆಯ ಗಳಿಕೆ/ಕಲಿಕೆ

3.3.1 ಎರಡನೆಯ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಮೊದಲ ಭಾಷೆಯು ಹಾಗೆ ಕಲಿಯಬಹುದೇ?

3.3.2 ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಎರಡನೆಯ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿಯಲು ನಾವು ಹೇಗೆ ಸಹಕರಿಸುತ್ತೇವೆ.

3.3.3 ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಎರಡನೆಯ ಭಾಷೆಯ ಪ್ರಾವೀಣ್ಯ ಪಡೆಯಲು ಕಲಿಸುವ ಪಾತ್ರ ಎಂತಹದು

3.3.4 ಎರಡನೆಯ ಭಾಷಾ ಕಲಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯ ಭಾಷೆಯು ನೆರವಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆಯೇ?

3.4 ಭಾಷಾ ಬೋಧನಾ ವಿಧಾನಗಳು

3.4.1 ವ್ಯಾಕರಣ ಅನುವಾದ ವಿಧಾನ

3.4.2 ನೇರ ವಿಧಾನ

3.4.3 ಭಾಷೆ ಕೇಳುವ ವಿಧಾನ

3.4.4 ಸಂವಾದದ ವಿಧಾನ

3.5 ಸಾರಾಂಶ

3.6 ಆಧಾರ ಗ್ರಂಥಗಳು

3.7 ಘಟಕದ ಕೊನೆಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು

3.0 ಪೀಠಿಕೆ

ಮನೆಯ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಭಾಷೆಯ ಸಂಪಾದನೆಯ / ಕಲಿಕೆಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದರೆ, ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಕಲಿಸಬಹುದೆಂದು ಅರಿಯಲು ಸಾಕಷ್ಟು ನೆರವಾಗುವುದು. ಈ ಘಟಕದಲ್ಲಿ ಭಾಷಾ ಕಲಿಕೆ-ಭಾಷಾ ಬೋಧನೆಯ ನಡುವಣ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ವಿವರವಾಗಿ ಚರ್ಚಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಈ ಘಟಕವು ಒಂದು ಮೂಲ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳುವುದರೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದೆ. ಮಕ್ಕಳು ಹೇಗೆ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಗಳಿಸುತ್ತಾರೆ/ ಕಲಿಯುತ್ತಾರೆ? ಅವರು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಕಲಿಯುತ್ತಾರೆ? ನಂತರ ಎರಡನೆಯ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿಯಲು ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಎರಡನೆಯ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಆಗುವ ತಪ್ಪುಗಳಿಗೆ ಕಾರಣ ಅವರ ಮೊದಲ ಭಾಷೆಯು ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಮೂಗು ತೂರಿಸುವುದರಿಂದ ಎರಡನೆಯ ಭಾಷೆ ಕಲಿಸಲು ಇರುವ ವಿವಿಧ ಮಾರ್ಗ ಹಾಗೂ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಕುರಿತಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾ ಮಗು ಕಲಿಯುವ ಸಹಜ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಈ ಘಟಕದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ.

3.1 ಉದ್ದೇಶಗಳ ಕಲಿಕೆ

ಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮ ಮೊದಲ ಭಾಷೆ(ಗಳು) ಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಸಂಪಾದಿಸುತ್ತಾರೆ?

1. ಮೊದಲ ಭಾಷೆಯ ಸಂಪಾದನೆ ಮತ್ತು ಎರಡನೆಯ ಭಾಷೆಯ ಕಲಿಯುವಿಕೆಯ ಸಂಬಂಧ ಏನು ತಿಳಿಸಿ?
2. ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಕಲಿಸಬೇಕು?

3.2 ಮೊದಲ ಭಾಷೆಯ ಸಂಪಾದನೆ

1970 ರಲ್ಲಿ ಕ್ಯಾಲಿಫೋರ್ನಿಯಾದ ಮಕ್ಕಳ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಜೆನಿ ಎಂಬ ಹುಡುಗಿ ಸೇರಿದಳು. ತಾನು 20ನೆಯ ತಿಂಗಳಿನವಳಾಗಿದ್ದಾಗಿನಿಂದ, ಈಗ ಅವಳಿಗೆ 13 ವರ್ಷವಾಗಿದೆ. ಅದೇ ಕೋಣೆಯ ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಹಾಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವಳಿಗೆ ಟಿವಿ ನೋಡುವ ಅಥವಾ ರೇಡಿಯೋ ಕೇಳುವ ಅವಕಾಶ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳಿಗೆ ಊಟ ತರುತ್ತಿದ್ದ ತಾಯಿಯ ಸಂಪರ್ಕ ಮಾತ್ರ ಇತ್ತು. ಅವಳು ಮಾಡಿದ ಗಲಾಟೆಯನ್ನು ಸಹಿಸದ ತಂದೆ ಈ ರೀತಿ ಅವಳನ್ನು ಬಂಧಿಸಿದ್ದರು. ಜೆನಿಯನ್ನು ಭೇಟಿಯಾದಾಗ ಅವಳು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಹಾಗೂ ಕೆಲವಾರು ವರ್ಷಗಳು ಭಾಷಾ ಸಂಪರ್ಕ ಸಿಕ್ಕರೂ ಅವಳಿಗೆ ವ್ಯಾಕರಣಬದ್ಧ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಆಡಲಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಸಂಧ್ಯಾ ತನ್ನ 20ನೆಯ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕಾರು ಅಪಘಾತಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದಳು. ಅವಳ ತಲೆಗೆ ಪೆಟ್ಟಾಗಿ, ಅವಳ ಎಡಮೆದುಳು ಜರ್ಜರಿತವಾಗಿತ್ತು ಅದರಿಂದಾಗಿ ಅವಳ ಮಾತುಗಾರಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಅದು ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿತು. ತಿಂಡಿ ಏನು ತಿಂದೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಅವಳು ಒಜುಟಿ ಕರುಚಿ ಝಚಿಚಿ ಚಿಕಾಡಿ ಝ ಜಠಠಜ್ಜ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದಳು.

Notes

ಭಾಷಾ ಕಲಿಕೆ ಮತ್ತು ಬೋಧನೆ

ಹೋಮ್ಸ್ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತೆಯ 4 ಛಿ ವರ್ಷದ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳು. ಅವಳು ದೆಹಲಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದಳು. ಅವಳಿಗೆ ಹಿಂದೆ, ಇಂಗ್ಲಿಷ್, ಪಂಜಾಬಿ, ಮಂಡ್ಯಾಲಿ ಹಿಮಾಚಲ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವ ಭಾಷೆ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವಳಿಗೆ ಎರಡೂವರೆ ವರ್ಷವಾದಾಗ ದಕ್ಷಿಣ ಕರ್ನಾಟಕದ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬಂದಲೂ. ಅದರಿಂದ ಕನ್ನಡ ತಮಿಳು ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡಳು. ತನ್ನ ಮನೆಗೆಲಸದಾಕೆಯ ಜೊತೆ ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿ ಇಂದು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾಳೆ. ತನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತೆಯರ ಜೊತೆ ಕನ್ನಡ ತಮಿಳು ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಾಳೆ. ಜೊತೆಗೆ ಹಿಂದಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನಲ್ಲಿ ಅರಳು ಹುರಿದಂತೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾಳೆ. ಭಾಷಾ ಗಳಿಕೆಯ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಈ ನಿಜ ಜೀವನದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏನು ಹೇಳುತ್ತದೆ? ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ನೇರವಾಗಿ ಭಾಷೆ ಕಲಿಯಬಹುದೇ ಅಥವಾ ಭೌತಿಕತೆ ಏನಾದರೂ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುವುದೇ? ಈ ಎರಡಕ್ಕೂ ಸಂಧ್ಯಾ, ಜೆನ್ನಿ, ಹೋಮ್ಸ್ ಅವರುಗಳು ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ. ಸಂಧ್ಯಾಳಿಗೆ ಮಾತುಗಾರಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಅವಳ ಅಪಘಾತ ಕಾರಣ ಮಾಡಿದರೆ, ಜೆನ್ನಿಗೆ ಮಾತೇ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಹೋಮ್ಸ್ ಹಲವು ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಕಲಿತಿದ್ದಾಳೆ. ಭೌತಿಕವಾಗಿ ಭಾಷಾ ಸಂಪಾದನೆಯಲ್ಲಿ ಪರಿಸರವು ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆ ನೋಡಿದಾಗ ಭಾಷೆ ಜನ್ಮಸಿದ್ಧವಾದದು ಎಂಬುದು ಸುಳ್ಳು. ಭಾಷಾ ಕಲಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸಹಜತೆ ಮತ್ತು ಪೋಷಣೆ ಎರಡು ಪಾತ್ರವೂ ಇದೆ.

ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಗತಿ ಗಮನಿಸಿ

1. ಮಗು ಏಕೆ ಒಬ್ಬಟೆ ಕಲ್ಲು ಚಿಚಿ ಚಿಣಡಿ ಲಿಯ ಜಠರಜ್ಜು ಎನ್ನುತ್ತಿತ್ತು?

ಅ) ಎಡಮೆದುಳಿಕೆ ಪೆಟ್ಟಾಗಿದೆ

ಆ) ಶ್ರೀಮಂತ್ ಭಾಷಾ ಪರಿಸರ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ

ಸಿ) ಮಾತನಾಡಲು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ

ಡಿ) ಭಾಷೆ ಗಳಿಸಲು ಅವಳಿಗೆ ಅವಕಾಶವಾಗಿಲ್ಲ.

2. ಮನೆಯ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಕಲಿಯಬಹುದು?

.....

.....

.....

3. ನಿಮ್ಮ ಶಾಲೆಯ ಮಕ್ಕಳು ಮನೆಯ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಭಾಷೆಗಳನ್ನಾಡುವರು?

.....

4. ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿಸುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಎಂತಹ ಪರಿಸರ ನೀಡಬೇಕೆಂಬ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಯಾವೆರಡು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಡಬೇಕು?

.....

5. ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷದ ಮಗುವಿನೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡಿ, 20 ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಬರೆಯಿರಿ. ಮಗುವಿಗೆ ಏನು ಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸಬಲ್ಲದೆ? ತನಗೆ ಯಾವುದು ಬೇಡವೆಂದು ತಿಳಿಸಬಲ್ಲದೆ? ಆಕೆಯ ಬೇಕು ಮತ್ತು ಬೇಡಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಬಲ್ಲದೆ? ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಬಲ್ಲದೆ? ತನಗೆ ಬೇಕಾದುದನ್ನು ಮಗು ಕೇಳುತ್ತದೆಯೇ?

.....

3.2.1 ಜೀವನಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ರೂಪಾಂತರಿಸಲು ಆಂಗಿಕವನ್ನು ಭಾಷೆಯ ಪ್ರಯೋಗಕ್ಕಾಗಿ ಬಳಸುತ್ತಾರೆ

ನಾವುಗಳು ಜೀವನಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ತಿಳಿಸಲು ಭಾಷೆಯನ್ನು ಬಳಸುತ್ತೇವೆ. ಮನುಷ್ಯರು ಶಬ್ದವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಆ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ದೇಹದ ವಿವಿಧ ಅಂಗಗಳನ್ನು ಈ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ.

ಚರ್ಚೆ/ ಮಾತುಗಾರಿಕೆ:

ನಾವು ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಗಾಳಿಯನ್ನು ಶ್ವಾಸಕೋಶದಿಂದ ಹೊರಹಾಕುತ್ತೇವೆ. ಅದು ಶ್ವಾಸನಾಳದ ಮೂಲಕ ಸ್ವರ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ವಿವಿಧ ಭಾಗಗಳಿಗೆ ಚಲಿಸಿ ಬಾಯಿಯಿಂದ ವಿವಿಧ ಶಬ್ದಗಳು ಹೊರಡುತ್ತವೆ; ಕೆಲವು ಸಾರಿ ಗಾಳಿಯು ನಾಸಿಕದ ಮೂಲಕ ಹೊರಹೋಗುವುದು. ಮಾತನ್ನು ಹೊರಡಿಸುವಲ್ಲಿ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಅಂಗಗಳ ಕಾರ್ಯವೂ ಮುಖ್ಯ. ನಾಲಗೆ ರುಚಿಗೆ, ಹಲ್ಲುಗಳು ಅಗಿಯಲು, ತುಟಿಯು ಹೀರಲು, ಶ್ವಾಸಕೋಶ, ಶ್ವಾಸನಾಳ, ಬಾಯಿ, ನಾಲಗೆಯು ಉಸಿರಾಟಕ್ಕೆ ನೆರವಾಗುವುದು. ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಶ್ವಾಸಕೋಶಗಳು ನಮ್ಮ ಉಸಿರಾಟದ ತಾಳವನ್ನು ಸಂಭಾಳಿಸಿಕೊಂಡು ಮಾತನಾಡಲು ನೆರವಾಗುವುದು.

Notes

ಭಾಷಾ ಕಲಿಕೆ ಮತ್ತು ಬೋಧನೆ

ಉಸಿರಾಟದ ಸಂಖ್ಯೆ ನಿಮಿಷಕ್ಕೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗುವುದು ನಮ್ಮ ತುಟಿಯ ಮಾಂಸಖಂಡಗಳು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಹೊಂದಿದ್ದು, ಎರಡು ಪರಸ್ಪರ ಒಂದರ ಹತ್ತಿರ ಇನ್ನೊಂದು ಚಲಿಸುವುದು, ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗುವುದು, ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಗುಂಡಾದ ಆಕಾರಕ್ಕೆ ಬರುವುದು. ನಾಲಕೆಗಿಯು ಮನುಷ್ಯನದ್ದು ದಪ್ಪಗಿದ್ದು ಉದ್ದಕ್ಕೆ ತೆರೆಯಲಾಗದು, ಕೋತಿಯ ನಾಲಗೆ ತೆಳ್ಳಗಿದ್ದು ದವಡೆ, ನಾಲಗೆ ಚಲಿಸುವುದು. ಇವೆಲ್ಲವೂ ಬೇರೆಬೇರೆ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಹೊರಡಿಸಲು ನೆರವಾಗಿವೆ.

ಗ್ರಹಿಕೆ

ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಣಿಗಳಂತೆ ಮಾನವನ ಮೆದುಳನ್ನು ಕೆಳಗಿನ ಭಾಗ ಮೆದುಳಿನ ನರತಂತು, ಮೇಲ್ಭಾಗ ಸೆರಬ್ರಮ್, ಮೆದುಳಿನ ನರತಂತು ಬೆನ್ನುಮೂಳೆ ಸೇರಿಕೊಂಡಿದ್ದು, ದೇಹವನ್ನು ಜೀವಂತವಾಗಿಡಲು ಉಸಿರಾಟದ, ಹೃದಯ ಬಡಿತದ ಹಿಡಿದ ಕಾಪಾಡುವುದು. ಸೆರಬ್ರಮ್ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ತುಂಬಾ ಮುಖ್ಯವಾಗಿದ್ದು ನಮ್ಮ ಅಂಗಾಂಶವನ್ನು ಪರಿಸರದೊಡನೆ ಸಮಾವೇಶಿಸಲು ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಸೆರಬ್ರಮ್‌ನ್ನು ಎರಡು ಗೋಳಗಳಾಗಿ ಎಡಗೋಳ, ಬಲಗೋಳ ಎಂದು ವರ್ಗೀಕರಿಸಬಹುದು. ಎರಡು ಗೋಳಗಳು ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಸೇರಿವೆ.

ಬಲಗೋಲದಲ್ಲಿ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಂದದ್ದು ಎಡಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಯಾತ್ಮಕವಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಎಡಭಾಗದ್ದು ಬಲಭಾಗದಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಮತ್ತು ಮಾತು ಹೊರಡುವಿಕೆ 90% ಭಾಗದಷ್ಟು ಬಲಭಾಗದಲ್ಲಿ 70% ಎಡಭಾಗದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುವುದೆಂದು ಸಂಶೋಧನೆ ತಿಳಿಸಿದೆ.

ಈ ಗೋಲಗಳ ಮಾತಿನ ಮೇಲೆ ಹಿಡಿತವನ್ನು ಸರಳವಾಗಿ ಟೆಸ್ಟ್ ಮಾಡಲು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಡಿಕೋಟಿಕ್ ಲಿಸನಿಂಗ್ ಟೆಸ್ಟ್‌ನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದಿದ್ದಾರೆ. ಎರಡು ಬೇರೆ ನರಗಳನ್ನು ಒಂದೊಂದು ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಉದಾ: ಒಂದು ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಎಂದು ಎಂದರೆ ಮತ್ತೊಂದು ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಎಂದು, ಎಂದರೆ ಮತ್ತೊಂದು ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಎಂದು, ಎಡ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದು, ಬಹಳ ಉದ್ದವಾದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿದ್ದು ಬಲಗೋಲಕ್ಕೆ ಕಳಿಸಿ ಮೊದಲಿಗೆ ನಂತರದಲ್ಲಿ ಎಡಗೋಳಕ್ಕೆ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಳಿಸಲಾಗುವುದು. ಪದದ ಗ್ರಹಿಕೆ ಮತ್ತು ಉತ್ಪಾದಿಸಲು ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಭಾಷೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಎಡ ಗೋಲದಲ್ಲಿ ಬ್ರೋಕಾ ಏರಿಯಾ (ಕಿವಿಯ ಮೇಲಿನ ಮುಂದಿನ ಭಾಗ) Wernicke's ಚಿಡಿಚಿವಡ ಕಿವಿಯ ಕೆಳ ಮತ್ತು ಸುತ್ತಲ ಪ್ರದೇಶ ಬ್ರೋಕಾ ಏರಿಯಾಕ್ಕೆ ಅಪಾಯವಾದರೆ ಮಾತನಾಡಲು ಸಮಸ್ಯೆ ರೆಂಕೀಸ್ ಏರಿಯಾಗೆ ಅಪಾಯವಾದರೆ ಮಾತು ಗ್ರಹಿಕೆಗೆ ತೊಂದರೆ. ರೋಗಿಗಳಿಗೆ ಕೆಲವು ಸಾರಿ ಪೆಟ್ಟಾದರೂ ತೊಂದರೆ ಆಗದಿರಬಹುದು. ಗಾತ್ರದಲ್ಲಿರುವ ಬದಲಾವಣೆ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಎಂದು ಸಂಶೋಧನೆ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಹೀಗೆ ಮಾನವನ ದೇಹವು ಮಾತಿನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ, ಮತ್ತು ಗ್ರಹಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಪಾತ್ರವಹಿಸುವುದು.

ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಗತಿ ಗಮನಿಸಿ-2

1. ಮಾನವನ ಮೆದುಳಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಗೋಲಗಳಿವೆ?

- ಎ) 1 ಬಿ) 2
ಸಿ) 3 ಡಿ) 4

2. ಮೆದುಳಿನ ಯಾವ ಗೋಲವು ಭಾಷೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದು?

.....
.....
.....

3. ಡಿಕೋಟಿಕ್ ಲಿಸನಿಂಗ್ ಟೆಸ್ಟ್ ಎಂದರೇನು? ವಿವರಿಸಿ. ಅದು ಏನನ್ನು ತೋರಿಸಿದೆ.

.....
.....
.....

3.2.2 ಪರಿಸರದ ಪಾತ್ರ

ಮಗುವಿಗೆ 4 ವರ್ಷವಾದಾಗ ತನ್ನ ಮನೆಯ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಸರಾಗವಾಗಿ ಆಡುತ್ತದೆ. ಮಗು ತನ್ನ ದೈನಂದಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚುಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನೋಡಿರುವುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಕಲಿಯುತ್ತದೆ. ಜೆನ್ನಿ ಮತ್ತು ಹೋಮ್ಸ್ ಅವರ ಉದಾಹರಣೆಗಳಿಂದ ಮಗುವಿಗೆ ಹಲವು ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳುವುದರ ಮೂಲಕ ಮಗುವಿನ ಮಾತು ಶುರುವಾಗುತ್ತದೆ. ಜೆನ್ನಿಗೆ ಮಾತು ಬರಲಿಲ್ಲ ಏಕೆಂದರೆ ಯಾವುದೇ ಭಾಷೆ ಆಕೆ ಕೇಳಿರಲಿಲ್ಲ. ಹೋಮ್ಸ್ ಹಲವು ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಪರಿಸರದಿಂದ ಪಡೆದಿದ್ದಳು. ಹೀಗೆ ಪರಿಸರದಿಂದ ಕೇಳಿದ, ನೋಡಿದ, ಸಂವಾದ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಪುಸ್ತಕ ಹಾಡು, ಸಂಗೀತ, ಟಿ.ವಿ. ಮುಂತಾದವುಗಳಿಂದ ಮಗು ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುವುದು.

Notes

ಇಸ್ವೆಲ್ಲಾ ಉದಾಹರಣೆಯಿಂದಲೂ ಇದು ಸಾಬೀತಾಗಿದೆ. ಇಸ್ವೆಲ್ಲಾ ಕಿವುಡ, ಮೂಕ ಮಗು ತನ್ನ ಕತ್ತಲೆಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಜೀವನ ಕಳೆದಿದ್ದರಿಂದ ಯಾವಾಗ ಆಕೆ ತನ್ನ ಹೊರಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ತೆರೆದುಕೊಂಡಳೋ ಆಗ ಆಕೆ ಭಾಷೆ ಮಾತನಾಡ ತೊಡಗಿದಳು.

ಭಾಷಿಕವಾಗಿ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆ ಇದ್ದರೆ ಭಾಷಾ ಗ್ರಹಿಕೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆ. 2-14 ರ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅಪ್ರಯತ್ನ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಭಾಷಾ ಗ್ರಹಿಕೆ ಸಾಧ್ಯ ಇದು ಜೆನ್ನಿ, ಇಸ್ವೆಲ್ಲಾರ ಅನುಭವಳು. ಪರಸ್ಪರ ವಿಭಿನ್ನವಾದವು ಜೆನ್ನಿ 13ನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಭಾಷೆಗೆ ತೆರೆದುಕೊಂಡು ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆದರೂ ವ್ಯಾಕರಣಬದ್ಧವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇಸ್ವೆಲ್ಲಾ ಎರಡೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಹಲವು ಭಾಷೆ ಕಲಿತಳು.

ಅನಾಥಾಶ್ರಮದಂತಹ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದ ಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮೊಡನೆ ಮಾತನಾಡುವವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲದ ಅಥವಾ ಮಾತನಾಡುವವರು ಯಾರೂ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಮಯ ಅವರಿಗೆ ಕೊಡದ ಕಾರಣ, ತಮ್ಮ ವಯಸ್ಸಿನ ಬೇರೆ ಮಕ್ಕಳಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಮಾತುಗಾರಿಕೆ ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಕಿವುಡ ಮಕ್ಕಳು ತೊದಲುತ್ವ ಮಾತು ಶುರು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇಯರ್ ಏಡ್ ಇಲ್ಲದೇ ಮಾತು ಕಲಿಯದೇ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಸನ್ನೆ ಭಾಷೆ ಬಳಸುತ್ತಾರೆ. ಅದೂ ಕೂಡ ಮೌಖಿಕ ಭಾಷೆಯಂತೆ ಬಹಳ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾದ ಭಾಷೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಮಕ್ಕಳು ಹೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಂದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವರು. ಒಂದು ವಾಸ್ತವ ಸಂಗತಿ- ಕಿವುಡ ತಂದೆ-ತಾಯಿಗಳ ಮಗ ಟಿ.ವಿ. ರೇಡಿಯೋ ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡರೂ ಆತನಿಗೆ ಮಾತುಬರಲಿಲ್ಲ. ತಂದೆತಾಯಿಗಳ ಜೊತೆ ಸನ್ನೆ ಭಾಷೆ ಕಲಿತ ಹಾಗಾಗಿ ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ಸಂವಾದ ಮಾಡುವ ಅವಕಾಶವು ಮಗುವಿಗೆ ಸಿಗಬೇಕು.

ಬೇರೆ ದೇಶದಿಂದ ಹೋದ ಮಕ್ಕಳು ಮನೆಯ ಭಾಷೆಯ ಜೊತೆಗೆ ಪರದೇಶದ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಅಪ್ರಯತ್ನಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಪ್ರಯಾಸವಿಲ್ಲದೆ ಕಲಿಯುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರ ತಂದೆತಾಯಿಗಳಿಗೆ ಈ ಪರದೇಶದ ಭಾಷೆ ಕಲಿಯುವುದು ಬಹಳ ಪ್ರಯಾಸಕರ ಕೆಲಸ.

ಪರಿಸರದ ಪಾತ್ರ ಇಲ್ಲಿ ಏನು?

ತಮ್ಮ ತಂದೆತಾಯಿಗಳನ್ನು ಅನುಕರಿಸುತ್ತಾ ಮನೆಯ ಭಾಷೆ ಕಲಿಯುತ್ತಾರಾ?

ತಂದೆತಾಯಿಗಳ ಅನುಕರಣೆಯಲ್ಲಿ ತಿದ್ದುಪಡಿ ತಂದೆತಾಯಿಗಳಿಂದಲೇ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಒಳ್ಳೆಯ ಪ್ರಭಾವ. ಅಂತಹ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳು ಇಲ್ಲಿವೆ. ಒಬ್ಬ ತಂದೆಯ ತಿದ್ದುವಿಕೆ ನೋಡಿ-

ತಂದೆ - ಪಾಪಾ
ಮಗು - ಹಾಪಾ
ತಂದೆ - ಪಾಪಾ
ಮಗು - ಹಾಪಾ

(ಮತ್ತೆರಡು ಸಾರಿ ಪುನರಾವರ್ತನೆ)

ಅಪ್ಪ - ಪಾಪಾ
ಮಗು - ಅಪ್ಪ

ಮುಂದಿನ ಉದಾಹರಣೆ:

'ಪಾಪಾ ಆಯಾ' ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಕಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ -

ಮಗು - ಪಾಪಾ ಆಯಾ
ಅಪ್ಪ - ಇಲ್ಲ ಪಪ್ಪಾ ಆಯಾ
ಮಗು - ಪಾಪಾ ಆಯಾ
ಅಪ್ಪ - ಹೇಳು, ಪಾಪಾ ಆಯಾ
ಮಗು - ಪಪ್ಪಾ ಆಯಾ

ಮಗು ನೋಡುತ್ತೆ ಆದರೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಎರಡೂ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಮಕ್ಕಳು ಉದಯಪುರದಲ್ಲಿ ತಂದೆತಾಯಿಗಳ ಜೊತೆ ವಾಸಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿ ನೋಡಿ-

ಮೇಲಿನ ಉದಾಹರಣೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಪುನರಾವರ್ತಿಸಿ ಕಲಿಸುವುದರಿಂದ ಮಗು ಕಲಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಮಕ್ಕಳ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ತಂದೆತಾಯಿಗಳು ಕೆಲವಾರು ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ತಿದ್ದಬಹುದಷ್ಟೆ ಎಂದು ಸಂಶೋಧನೆ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಮಗು ತಾನೇ ದಿನಕಳೆದಂತೆ ತಿದ್ದಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ, ತಂದೆತಾಯಿಗಳು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕಲಿಸಲು ಮುಂದುವರಿಸಿದರೆ ಮಕ್ಕಳು ಅದನ್ನು ಇಷ್ಟಪಡುವುದಿಲ್ಲ ಅಂದಮೇಲೆ ಮಗು ಕಲಿಕೆ ಸಿದ್ಧವಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ನಾವು ಕಲಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ.

Notes

ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಗತಿ ಗಮನಿಸಿ 3

1. ಯಾವ ತರಹದ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ತಂದೆತಾಯಿಗಳು ತಿದ್ದುತ್ತಾರೆ?
 - ಎ) ವ್ಯಾಕರಣದ ತಪ್ಪುಗಳು
 - ಬಿ) ವಾಕ್ಯ ಸಂಬಂಧಿತ ತಪ್ಪುಗಳು
 - ಸಿ) ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ತಪ್ಪುಗಳು
 - ಡಿ) ಅನುಕರಣೆಯಲ್ಲಾದ ತಪ್ಪುಗಳು
2. ಕೆಳಗಿನ ಸಂದರ್ಭಗಳನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಓದಿ
ಮಗು-- ಇನ್ನೊಂದು ಚಮಚ ಬೇಕು
ಅಪ್ಪ -- ಅಂದರೆ ಇನ್ನೊಂದು ಚಮಚ ಬೇಕಾ
ಮಗು-- ಹೌದು ದಯವಿಟ್ಟು ಇನ್ನೊಂದು ಚಮಚ ಕೊಡಿ
ತಂದೆ- ಮತ್ತೊಂದು ಚಮಚ ಎಂದು ಹೇಳು
ಮಗು - ಮತ್ತೆ ----- ಒಂದು ----- ಚಮಚ
ಅಪ್ಪ - ಹೇಳು ಮತ್ತೊಂದು
ಮಗು - ಮತ್ತೊಂದು
ಅಪ್ಪ - ಚಮಚ
ಮಗು -ಚಮಚ
ಅಪ್ಪ - ಮತ್ತೊಂದು ಚಮಚ
ಮಗು - ಮತ್ತೊಂದು ----- ಚಮಚ
ಈಗ ಮತ್ತೊಂದು ಚಮಚ ಕೊಡಿ

(ಎ) ತಂದೆ ಮಗುವಿಗೆ ಏನು ಕಲಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ?
(ಬಿ) ಅವರು ಯಶಸ್ವಿಗೊಂಡರೆ? ಹೇಗೆ
(ಐ) ಈ ಉದಾಹರಣೆಯಿಂದ ಮಗು ಹೇಗೆ ಕಲಿಯುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ?
3. ಈ ಯಾವುದು ಮಗು ಭಾಷೆ ಗ್ರಹಿಸಲು ಸಹಕಾರಿ-
 - ಎ) ಮಾತನಾಡಲು ಬಿಡದ ಮನೆಯ ವಾತಾವರಣ
 - ಬಿ) ಇತರ ಮಕ್ಕಳೊಡನೆ ಆಡ
 - ಸಿ) ದೊಡ್ಡವರ ಮಾತು ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡು
 - ಡಿ) ಸರಿಯಾದ ವಾಕ್ಯ ಮಾತನಾಡಲು ಹೇಳುವ ಮೂಲಕ
 - ಇ) ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಹೇಳಿಸುವುದು.

ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ಪುನರಾವರ್ತಿಸುವುದರಿಂದ ಮಗು ಕಲಿಯುವುದಿಲ್ಲ, ಮಕ್ಕಳು ಕಾಲಕಳೆದಂತೆ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಸರಿಯಾದ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿಯುತ್ತಾ ಸಾಗುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದು ಇಲ್ಲಿ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.

3.2.3 ಭಾಷಾ ಗಳಿಕೆಯ ಹಂತಗಳು

ಭಾಷೆಯನ್ನು ಗಳಿಸುವಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ಹೆಚ್ಚು ಅಥವಾ ಕಡಿಮೆ ಸ್ಥಿರವಾದ 'ಹಂತಗಳ', ಸರಣಿಯನ್ನು ಹಾದು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ವಿವಿಧ ಮಕ್ಕಳು ಪ್ರತಿ ಹಂತವನ್ನು ತಲುಪುವ ವಯಸ್ಸು ಗಣನೀಯವಾಗಿ ಬದಲಾಗಬಹುದು, ಆದಾಗ್ಯೂ 'ಹಂತಗಳ' ಕ್ರಮವು ಒಂದೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ.

ಕುಂಯ್/ಗುಂಯ್ ಗುಡುವುದು (Cooing/Goong)

ಸುಮಾರು 6 ವಾರಗಳಲ್ಲಿ ಮಗುವು ಕುಂಯ್/ಗುಂಯ್ ಗುಡುವುದನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತದೆ. ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಈ ಶಬ್ದಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸ್ವರಗಳ ಒಂದು ದಾರ(ನೂಲು)ದಂತೆ - ಊಊಊಊಊಊ (uuuu), ಈಈಈಈ (iiii) ಹಾಗೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕೇಳುವಂತಹವುಗಳೆಂದರೆ 'ಕೂ,ಗೂ' (cuuu,guuu).

ಬಡಬಡಿಸುವುದು (Babbling)

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿರುವಾಗ, ಮಕ್ಕಳು ಬಡಬಡಿಸಲು ಮುಂದುವರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಅವರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಏಕ ವ್ಯಂಜನ ರೂಪದಲ್ಲಿರುವಂತಹ ಉದಾಹರಣೆಗೆ, 'ಗೀ-ಗೀ-ಗೀ', 'ಕಾ-ಕಾ-ಕಾ', 'ಮಾ-ಮಾ-ಮಾ', 'ಪಾ-ಪಾ-ಪಾ', 'ಮೀ-ಮೀ-ಮೀ' ಇತ್ಯಾದಿ, ರೀತಿಯ ವ್ಯಾಪಕ ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ಸ್ವರಗಳು ಮತ್ತು ವ್ಯಂಜನಗಳನ್ನು ಉತ್ಪಾದಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾರೆ. 9 ರಿಂದ 10 ತಿಂಗಳುಗಳಲ್ಲಿ 'ಬಾ-ಬಾ-ಗಾ-ಗಾ' ನಂತಹ ಸಂಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗಿದ್ದು, ಮುಂದಿನ ಕೆಲವು ತಿಂಗಳುಗಳಲ್ಲಿ 'ಮಿಮ್-ಮಿಮ್-ಮೈ-ಯಾ' ನಂತಹ ಸಂಕೀರ್ಣವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಇವು ಭಾವನೆಗಳು ಮತ್ತು ಮಹತ್ವ ಹಾಗೂ ಪ್ರಯತ್ನದ ಅನುಕರಣೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ಪೋಷಕರಿಗೆ ಮಕ್ಕಳು ಅವರೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ತೋರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕಿರು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಭಾಷೆಯ ಸಂವಾದಾತ್ಮಕ ಪಾತ್ರದ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ.

ಏಕ ಪದ/ ಒಂದು ಪದ ಹಂತ

ಸುಮಾರು ಒಂದು ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿನ ಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮ ಮೊದಲ ಗುರುತಿಸಬಹುದಾದ ಪದಗಳನ್ನು ಗಳಿಸು(ಸಂಪಾದಿಸು)ತ್ತಾರೆ. ಈ ರೀತಿಯ ಅನೇಕ ಪದಗಳು ಅವರು ತಮ್ಮ ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡಿದ ಜನರು ಮತ್ತು ವಸ್ತುಗಳ ಹೆಸರುಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಮಾಮಾ (ತಾಯಿ), ಪಾಪಾ(ಅಪ್ಪ), ಬೈಯಾ(ಸಹೋದರ), ದೀದೀ(ಸಹೋದರಿ), ಸಿರಿಯಾ(ಪಕ್ಕಿ), ಗುರಿಯಾ(ಗೊಂಬೆ). ಈ ಹಂತದಲ್ಲೂ ಸಹ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಾ (ನಕಾರಾತ್ಮಕತೆ), ಖತಮ್(ಏನಾದರೂ ಮುಗಿದಿದೆ) ಮತ್ತು ದೇದೋ/ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡಿ(ಯಾವುದನ್ನಾದರೂ ಕೇಳುವುದು). ಈ ಹಂತವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹಾಲೋಫ್ರಾಸ್ಟಿಕ್ ಹಂತ (ಇದರರ್ಥ ಒಂದು ನುಡಿಗಟ್ಟು-ಠಿಡಿಚಿಚಿ ಅಥವಾ ವಾಕ್ಯವಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುವ ಒಂದೇ ಒಂದು ಪದ) ಎಂದು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಒಂದು ಮಗುವು 'ನನಗೆ ನೀರು ಬೇಕು' ಎಂದು ಹೇಳುವ ಬದಲು ಸರಳವಾಗಿ 'ಮಮ್ ಮಮ್'(ನೀರು) ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ವಾಸ್ತವಾಗಿ ವಿವಿಧ ರೀತಿಯ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಅವರು ಕೇವಲ 'ಮಮ್ ಮಮ್' ಎಂದು ಮಾತ್ರ ಬಳಸಬಹುದು ಮತ್ತು ಈ ರೀತಿಯ ಸಂದರ್ಭಗಳಿಂದ ಪೋಷಕರು ಅಂದಾಜು ಲೆಕ್ಕಾಚಾರದಿಂದ ಇಂತಹ ಉಚ್ಚಾರಣೆಗಳ ಅರ್ಥವನ್ನು ಊಹಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಈ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಪದಗಳ ಅರ್ಥಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ವಯಸ್ಕ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೋಲಿಸಿದಾಗ ಮಕ್ಕಳು ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು ಸಾಮಾನ್ಯೀಕರಣ ಮತ್ತು ಕಡಿಮೆ ಸಾಮಾನ್ಯೀಕರಣದ ಕಾರಣದಿಂದ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಒಂದು ಮಗು 'ಡಾಗೀ-ನಾಯಿಮರಿ' (ಜರರಜ) ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು ಸಾಮಾನ್ಯೀಕರಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲ ನಾಲ್ಕು ಕಾಲಿನ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಜರರಜ-ನಾಯಿಮರಿ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತದೆ. ಮತ್ತೊಂದೆಡೆ ಒಂದು ಮಗು ತನ್ನ 'ಆಟಿಕೆ ಡಕ್-ಬಾತುಕೋಳಿ'(ಜಣಭಿಇ) ಅನ್ನು ಮಾತ್ರ 'ಬಾತುಕೋಳಿ' ಎಂದು ಬಳಸಿದರೆ ಅದು ಕಡಿಮೆ ಸಾಮಾನ್ಯೀಕರಣವಾಗುತ್ತದೆ.

ದ್ವಿ / ಎರಡು ಪದ ಹಂತ

ಸುಮಾರು ಒಂದೂವರೆ ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿನ ಮಗುವಿಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸುಮಾರು 50 ಪದಗಳ ಕ್ರಿಯಾತ್ಮಕ ಶಬ್ದಕೋಶವಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಎರಡು ಪದಗಳ ಉಚ್ಚಾರಣೆಯಾಗಿ ಪದಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತದೆ. ಮೊದಲ ಎರಡು ಪದಗಳ ಉಚ್ಚಾರಣೆಗಳೂ ಸಹ ಏಕ/ಒಂದು ಪದ ಹಂತದ ಹಾಗೆಯೇ ಒಂದೇ ರೀತಿಯ ಅರ್ಥವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಹಾಲು ಇಲ್ಲ(ದೂಧ್ ನಹೀ), ಊಟ ಇಲ್ಲ(ಖಾನಾ ನಹೀ-ನಿರಾಕರಣೆ), ಹಾಲು ಖಾಲಿ(ದೂಧ್ ಖತಮ್-ಯಾವುದಾದರೂ ಮುಗಿದಿದೆ), ಮತ್ತು ಚೆಂಡು ಕೊಟ್ಟುಬಿಡು(ಬಾಲ್ ದೇದೋ). ಈ ಹಂತದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಪದಗಳು ನೀಡುವ ಹೊಸ ರೀತಿಯ ಅರ್ಥಗಳು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಅಮ್ಮ ರೊಟ್ಟಿ (ಮಮ್ಮೀ ಖಾನಾ), ಅಕ್ಕ ಹೊಡೆದರು (ಜೇಜೇ ಮಾರಾ), ಹೊರಗೆ ಹೋಗಬೇಕು (ಘೂಮಿ ಜಾನಾ), ಅಪ್ಪ ಫೋನ್ (ಪಾಪಾ ಫೋನ್), ನನಗೆ ಹಾಲು (ದೂದ್ ಪೀನಾ).

ಈ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳ ಉಚ್ಚಾರಣೆಗಳು ಅವರ ಸುತ್ತಲೂ ಬಳಸಿದ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿನ ವಾಕ್ಯಗಳ ರಚನೆಗಳನ್ನು ಹೋಲುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತವೆ. ಈ ಭಾಷಣ(ಮಾತು)ವನ್ನು 'ಟೆಲಿಗ್ರಾಫಿಕ್ ಭಾಷಣ' ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಇದು ವಿಷಯ ಸಂಬಂಧಿ ಪದಗಳಿರುವ ಟೆಲಿಗ್ರಾಫ್ ಸಂದೇಶಗಳನ್ನು ಹೋಲುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹಾಲು (ದೂದ್), ಅಮ್ಮ (ಮಮ್ಮೀ), ಊಟ(ಖಾನಾ, ಫುಡ್), ಅಪ್ಪಾ(ಪಾಪಾ), ಹೊಡೆದ(ಮಾರಾ), ಫೋನ್ ಇತ್ಯಾದಿ. ಇವು ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಚಿಕ್ಕ ಪದಗಳಾದ ಅ(ನೆ), ಗೆ(ಕೊ), ಇದೆ(ಹೈ), ಆದರೆ(ಪರ್) ಇತ್ಯಾದಿ ಮತ್ತು ಬಹುವಚನದಲ್ಲಿ ಬಳಸುವ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳಾದ ಗಳು, ಅಂದಿರು, ಅರು ಅಥವಾ ಕ್ರಿಯೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಳಸುವ 'ಉತ್ತ' - ಇವುಗಳನ್ನು ಬಳಸುವುದಿಲ್ಲ. ಹಂತದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ಅನುಕರಣೆ ಮಾಡಲು ವಯಸ್ಕರು ಹೇಳಿದ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಉಚ್ಚರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಅಪ್ಪ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ 'ಅಪ್ಪ ಹೋಗು' ಮತ್ತು ಹೊರಗೆ ನಾವು ಸುತ್ತಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ 'ಹೊರಗೆ ಸುತ್ತು' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತದೆ.

ದೀರ್ಘ ಕಾಲ ಉಚ್ಚಾರಣೆ

ಸಮಯ ಕಳೆದಂತೆ ಮಕ್ಕಳು ಬಳಸುವ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿನ ಪದಗಳ ಉದ್ದವು ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು 2 ರಿಂದ 4 ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅವರು ವಿವಿಧ ವ್ಯಾಕರಣ ರೂಪಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆಸಕ್ತಿದಾಯಕವಾದ ವಿಷಯವೆಂದರೆ ಬಹುತೇಕ ಮಕ್ಕಳು ಒಂದೇ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಈ ರೂಪಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಬ್ರೌನ್ (:ಡಿರಿಟಿಟಿ -1973) ಮತ್ತು ಡೆ ವಿಲ್ಲಿಯರ್ಸ್(ಜಜಿ ಗುಟುಟುಜಡಿ) ಅವರು ಕೈಗೊಂಡ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಡೆ ವಿಲ್ಲಿಯರ್ಸ್‌ರವರು ಇಂಗ್ಲೀಷ್/ಆಂಗ್ಲ ಭಾಷೆಯು ಮನೆಭಾಷೆಯಾಗಿರುವ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದರು. ಇದರಿಂದ ಮಕ್ಕಳು ಕೆಲವು ವ್ಯಾಕರಣಾಂಶಗಳನ್ನು ಮೊದಲು ಹಾಗೂ ಕೆಲವನ್ನು ನಂತರ ಪಡೆದು/ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. 'ನಾನು ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ' (ಖ ಚಿಟಿ, ಽಟಿರ ಽಟಿರ) ಇದರಲ್ಲಿರುವಂತಹ 'ಟಿರ-ತ್ತಿದ್ದೇನೆ' ರೂಪವನ್ನು ಮತ್ತು 'ನೀಲಿ ಬೂಟು ಗಳು, ಕೆಟ್ಟ ನಾಯಿಗಳು'(ಛಟಿಣಜಿ, ಽಠಜಿ, ಛಿಚಿಜಿ ಜಠಠ) ಇದರಲ್ಲಿರುವಂತಹ 'ಗಳು-' ಬಹುವಚನ-ಛಿಟಿಣಜಿಚಿಟಿ ರೂಪವನ್ನು, 'ಅಪ್ಪನ ಕಾರು' (ಜಚಿಜಜಡಿ, ಛಿಚಿಡಿ) ಇದರಲ್ಲಿರುವಂತಹ 'ನ-' ಮತ್ತು 'ಅವನಿಗೆ ಒಂದು ಸೇಬು ಬೇಕಂತೆ' ಽಜಿ ತಿಚಿಟಿಣಿ ಚಿಟಿ ಚಿಠಿಟಿಜಿ' ಇದರಲ್ಲಿರುವಂತಹ ಪ್ರಥಮ ಪುರುಷದಲ್ಲಿ ಏಕವಚನ 'ಗೆ-' ಬಳಸುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲೇ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು 'ಬಂದನು/ಳು/ರು, ಹೋದನು/ಳು/ರು, ನೋಡಿದನು/ಳು/ರು' ರೀತಿಯ ಅನಿಯಮಿತ ಭೂತಕಾಲ ಕ್ರಿಯಾ ಪದಗಳನ್ನು 'ಪ್ರೀತಿಸಿದನು/ಳು/ರು, ಆಡಿದನು/ಳು/ರು, ಮತ್ತು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದನು/ಳು/ರು-ಈ ರೀತಿಯ ನಿಯಮಿತ ಭೂತಕಾಲ ಕ್ರಿಯಾ ಪದಗಳಿಗಿಂತ ಮೊದಲೇ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ಭೂತಕಾಲದ ಸಂಪಾದನೆ/ಗಳಿಕೆಯನ್ನು ಬಹಳ ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದರೆ, ನಾವು 'ನಿಯಮಿತ ಭೂತ ಕಾಲರೂಪಗಳ ಗಳಿಕೆಯು ಸರಿಯಾದ ಅನಿಯಮಿತ ರೂಪಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಸಾಮಾನ್ಯೀಕೃತ ರೂಪಗಳಿಂದ ಬದಲಾಯಿಸುವುದನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ 'ಬಂತು', 'ಹೋಯ್ತು', 'comed', 'goed', ಇತ್ಯಾದಿ ಮತ್ತು ಇವು ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಸರಿಯಾದ ರೂಪಗಳಾದ 'ಬಂದನು/ಳು/ರು' ಮತ್ತು 'ಹೋದನು/ಳು/ರು' (came, went) ಆಗಿ ಬದಲಾಯಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುತ್ತೇವೆ.

ಭಾಷಾ ಕಲಿಕೆ ಮತ್ತು ಬೋಧನೆ

Notes

ಈ ಸ್ಪಷ್ಟ ಹಿಂಜರಿಕೆ ಮತ್ತು ಭಾಷೆಯನ್ನು ಗಳಿಸಲು ಮಕ್ಕಳು ಹಾದು ಹೋಗುವ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿನ ಸಾಮ್ಯತೆಯ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯು ಬಹಳ ಮಹತ್ವದ್ದಾಗಿದೆ. ಇದರರ್ಥ ಭಾಷಾ ಗಳಿಕೆಯು ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ತರುವ ಅಭ್ಯಾಸ ಅಥವಾ ಸರಳ ಅನುಕರಣೆಯ ನೇರ ವಿಷಯವಲ್ಲ. ಹಾಗೇನಾದರೂ ಇದ್ದರೆ, ಎಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳು ಭಾಷೆಯನ್ನು ಗಳಿಸಲು ಸಾಮ್ಯತೆ ಇರುವ ಹಂತಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅವರಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬಂದ ತಪ್ಪಾದ ರೂಪಗಳಾದ 'ಬಂತು', 'ಹೋಯ್ತು' (comed, goed) ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರು ಯಾವಾಗಲೂ ಕೇಳುವ 'ಬಂದನು/ಳು/ರು' ಮತ್ತು 'ಹೋದನು/ಳು/ರು' (came, went) -ರೀತಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ರೂಪಗಳೊಂದಿಗೆ ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ, ಮಕ್ಕಳು ಮಾತನಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ ಕ್ಷಣದಿಂದ, ಅವರಿಗೆ ತಾವು ಮಾತನಾಡುವ ಭಾಷೆ(ಗಳು) ಕೆಲವು ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದಿರುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಮಕ್ಕಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾತನಾಡಲು ಕಲಿಯುವಾಗ ಅವರು ಮಾಡುವ ತಪ್ಪುಗಳು ಈ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಪುರಾವೆಗಳಾಗಿವೆ. ಅವರ ಭಾಷೆಯು ಯಾವುದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಾದರೂ ಅದು ಪದಗಳ ಕಲಬೆರಕೆ ಸಂಗ್ರಹವಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅದು ವಯಸ್ಕರ ಭಾಷೆಗಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿದ್ದರೂ, ಅದೂ ಸಹ ನಿಯಮಬದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ತಿಳಿಸಬೇಕಾದುದು ಏನೆಂದರೆ, ಯಾವ ಮಗು ಒಂದನೇ ದಿನದಿಂದ ಅನೇಕ ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆಯೋ ಆ ಮಗು ಪ್ರತಿಯೊಂದರಲ್ಲೂ, ಸಂಕೀರ್ಣ ರಚನೆಗಳ ಹೋಲಿಸಬಹುದಾದ ರೂಪಗಳನ್ನು ಗಳಿಸು(ಸಂಪಾದಿಸು)ತ್ತದೆ. ಭಾಷೆಗಳು ಮಿಶ್ರಣವಾಗಿದ್ದರೂ ಅವರು ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ

1. ಯಾವ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು ಸಾಮಾನ್ಯೀಕರಿಸುತ್ತಾರೆ ?

- a) ಕುಂಯ್ಯಾಗುವುದು(Cooing/Gooing) b) ಬಡಬಡಿಸುವುದು (Babbling)
c) ಏಕ/ಒಂದು ಪದ ಹಂತ d) ದ್ವಿ/ಎರಡು ಪದ ಹಂತ

2. ಟೆಲಿಗ್ರಾಫಿಕ್ (ತಂತಿ ಟಿಪಾಲು)ಭಾಷಣ ಎಂದರೇನು ?

.....
.....
.....

3. ನಿಮ್ಮ ಅನುಭವದ ಮೂಲಕ ಮಕ್ಕಳು ಏಕ/ಒಂದು ಪದ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವ ಪದಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಆಲೋಚಿಸಿ.

.....
.....
.....

4. ನಿಮ್ಮ ಅನುಭವದ ಮೂಲಕ 3 ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿನ ಮಗು ಪದಗಳನ್ನು (ಶಬ್ದ) ಕಲಿಯುವಾಗ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು ಸಾಮಾನ್ಯೀಕರಿಸುವ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಆಲೋಚಿಸಿ.

.....
.....
.....

5. ಒಂದು ಮಗುವಿನ ಮನೆ ಭಾಷೆ(ಇಂಗ್ಲೀಷ್) ಆಗಿದ್ದು, ಬಹುವಚನವನ್ನು ತನ್ನದಾಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಈ ಕೆಳಕಂಡ ಹಂತಗಳ ಮೂಲಕ ಹಾದುಹೋಗುತ್ತದೆ :

- ಮೊದಲು ಕಾಲು-ಕಾಲುಗಳು (foot-feet), ಮನುಷ್ಯ-ಮನುಷ್ಯರು(man-men) ಇತ್ಯಾದಿ ರೂಪದ ಅನಿಯಮಿತ ಬಹುವಚನಗಳನ್ನು ತನ್ನದಾಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

Notes

- ನಂತರ ಬೆಕ್ಕುಗಳು (cats) ಮತ್ತು ಚೀಲಗಳು (bags) ರೀತಿಯ ನಿಯಮಿತ ಬಹುವಚನ ರೂಪಗಳನ್ನು ತನ್ನದಾಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.
- 'ಕಾಲು' ಮತ್ತು 'ಮನುಷ್ಯ' ಎಂಬುದಕ್ಕೆ 'ಕಾಲುಗಳು' ಮತ್ತು 'ಮನುಷ್ಯರು' ಎಂದು ಬಹುವಚನ ರೂಪಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಮೇಲಿನ ನಿಯಮವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಸಾಮಾನ್ಯೀಕರಿಸುತ್ತದೆ.
- ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಸಾಮಾನ್ಯೀಕರಿಸದ ಬಹುವಚನಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಮಗುವು ಕಾಲು ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯ - ಪದಗಳ ಬಹುವಚನ ರೂಪಗಳಾದ ಕಾಲುಗಳು ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯರು ಎಂದು ಮಾಡುವಾಗ ಮಗು ಮತ್ತೆ ಹಿಂದಿನದಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ.

3.3 ದ್ವಿತೀಯ ಭಾಷಾ ಗಳಿಕೆಯ ಕಲಿಕೆ

ಮಕ್ಕಳು ಶಾಲೆಗೆ ಬರುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಮನೆ ಭಾಷೆ(ಗಳು)ಯ ಬಗ್ಗೆ ನಿರರ್ಗಳವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರಿಗೆ ಶಾಲೆಯ ಬೋಧನಾ ಮಾಧ್ಯಮವು ಅವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವ ಭಾಷೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಇತರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬೋಧನಾ ಮಾಧ್ಯಮವು ಹೊಸದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಬಿಹಾರದ ಒಂದು ಮಗು ಮನೆಯಲ್ಲಿ 'ಭೋಜ್ಜರಿ ಅಥವಾ ಮೈಥಿಲಿ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಹಿಂದಿ-ಬೋಧನಾ ಮಾಧ್ಯಮವಿರುವ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿರಬಹುದು ಅಥವಾ ಬಂಗಾಳಿಯ ಒಂದು ಮಗು ಸಂತಾಳಿ ಅಥವಾ ನೇಪಾಳಿ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಆ ಮಗು ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಾಳಿ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಎದುರಿಸಬಹುದು. ಮೇಲಿನ ಎರಡೂ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಗು ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ತರಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಆಂಗ್ಲ ಭಾಷೆಯನ್ನೂ ಸಹ ಕಲಿಯುವುದು ಅಗತ್ಯವಾಗಬಹುದು. ಈ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹಿಂದಿ, ಬೆಂಗಾಳಿ ಮತ್ತು ಆಂಗ್ಲಭಾಷೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ದ್ವಿತೀಯ ಭಾಷೆಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ.

ಈ ಮೇಲಿನ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಲ್ಲಿ ದ್ವಿತೀಯ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಗಳಿಸುವುದು ಸವಾಲಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮ ಮನೆ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಈ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಎದುರಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಎದುರಿಸಿದರೂ ತುಂಬಾ ಸೀಮಿತ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಶಾಲಾ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕೂಡಾ ದ್ವಿತೀಯ ಭಾಷೆಗೆ ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಕೆಲವೇ ಗಂಟೆಗಳು ಮಾತ್ರ ಸಿಗುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲೀಷ್‌ನಂತಹ ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ಇದು ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ನಾವು ಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮ ದ್ವಿತೀಯ ಭಾಷೆಯಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಪ್ರಥಮ ಭಾಷೆಯಂತೆ ಗಳಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ? ಎಂಬುದನ್ನು ಚರ್ಚಿಸಲಿದ್ದೇವೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡುವಾಗ ವರ್ಗಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ದ್ವಿತೀಯ ಭಾಷೆಗಳ ಗಳಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುವ ವಿವಿಧ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಚರ್ಚಿಸಲಿದ್ದೇವೆ. ನಾವು ದ್ವಿತೀಯ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ 'ಕಲಿಕೆ'ಯ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಚರ್ಚಿಸಲಿದ್ದೇವೆ. ಮಗು ಈಗಾಗಲೇ ಕಲಿತಿರುವ ಭಾಷೆಯು ತಮ್ಮ ದ್ವಿತೀಯ ಭಾಷೆಗಳ ಕಲಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಹಸ್ತಕ್ಷೇಪ ಮಾಡುತ್ತವೆ ಎಂಬ ಸಾಮಾನ್ಯ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ವಿಮರ್ಶಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸುವ ಮೂಲಕ ನಾವು ತೀರ್ಮಾನ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿದೆ.

3.3.1 ಪ್ರಥಮ ಭಾಷೆಗಳ ಹಾಗೆಯೇ ದ್ವಿತೀಯ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಗಳಿಸ(ಸಂಪಾದಿಸ)ಬಹುದೇ?

ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರಿಸುವ ಮೊದಲು 'ಭಾಷಾ ಗಳಿಕೆ' ಮತ್ತು 'ಭಾಷಾ ಕಲಿಕೆ' - ಈ ಪದಗಳ ನಡುವಿನ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಚರ್ಚಿಸೋಣ.

ನಮ್ಮ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ನೆರೆಹೊರೆಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಕೇಳುವ ಮೂಲಕ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಕಲಿಯುವಾಗ ಲಭ್ಯವಿರುವ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಸಂವಹನ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಬಳಸುವ ಮೂಲಕ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುವುದನ್ನು 'ಭಾಷಾ ಗಳಿಕೆ'ಯು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಮತ್ತೊಂದೆಡೆ 'ಭಾಷಾ ಕಲಿಕೆ'ಯು ವರ್ಗಕೋಣೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟ ಬೋಧನೆಯ ಮೂಲಕ ಭಾಷೆಯ ನಿಯಮಗಳು ಮತ್ತು ಶಬ್ದಕೋಶವನ್ನು ಕಲಿಯುವ ಮೂಲಕ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುವುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.

ಕ್ರೇಶನ್‌ರವರು ಈ ಎರಡನ್ನು ದ್ವಿತೀಯ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಬೆಳೆಸುವ ಮಾರ್ಗಗಳಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, “..... ಭಾಷಾ ಗಳಿಕೆಯು ಅದೇ ರೀತಿಯ ತದ್ರುಪ/ಅನನ್ಯವಲ್ಲದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿದ್ದು, ಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮ ಪ್ರಥಮ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮಾರ್ಗವಾಗಿದೆ. ಭಾಷಾ ಗಳಿಕೆಯು ಒಂದು ಉಪ ಪ್ರಜ್ಞಾ (ಅರ್ಥ ಸೃಷ್ಟಿ) ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿದೆ : ಭಾಷಾ ಗಳಿಕೆದಾರರಿಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ತಾವು ಭಾಷೆಯನ್ನು ಗಳಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬ ಅಂಶದ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿದಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಸಂವಹನಕ್ಕಾಗಿ ಭಾಷೆಯನ್ನು ತಾವು ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬ ಅಂಶ ಮಾತ್ರ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿದಿರುತ್ತದೆ..... (ಈ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ) ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಾವು ಗಳಿಸಿದ ಭಾಷೆಗಳ ನಿಯಮಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಜ್ಞಾ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ತಿಳಿದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ನಮಗೆ ಸರಿಯಾದ 'ಅನುಭವ'ವಿರುತ್ತದೆ. ಯಾವ ನಿಯಮವನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೂ ವ್ಯಾಕರಣ ಬದ್ಧ ವಾಕ್ಯಗಳು ಸರಿ ಎನಿಸುತ್ತವೆ ಅಥವಾ ಸರಿ ಎಂಬ ಅನುಭವವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ದೋಷಗಳು ತಪ್ಪು ಎಂದು ಅನುಭವವಾಗುತ್ತದೆ. ಗಳಿಕೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸುವ ಇತರ ವಿಧಾನಗಳೆಂದರೆ, ಧ್ವನಿತ/ಸೂಚಿತ ಕಲಿಕೆ, ಅನುಪಚಾರಿಕ ಕಲಿಕೆ ಮತ್ತು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಕಲಿಕೆ. ತಾಂತ್ರಿಕವಲ್ಲದ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ಗಳಿಸುವುದು ಎಂದರೆ ಭಾಷೆಯನ್ನು 'ಎತ್ತಿಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿದೆ.

ದ್ವಿತೀಯ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಬೆಳೆಸಲು ಎರಡನೇ ಮಾರ್ಗವೆಂದರೆ ಭಾಷಾ ಕಲಿಕೆ. ದ್ವಿತೀಯ ಭಾಷೆಯ ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕ ಜ್ಞಾನ, ನಿಯಮಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು, ಅವುಗಳ ಇರುವಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಯುವುದು ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದನ್ನು ಸೂಚಿಸಲು 'ಕಲಿಕೆ' ಪದವನ್ನು ನಾವು ಬಳಸುತ್ತೇವೆ. ತಾಂತ್ರಿಕವಲ್ಲದ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಕಲಿಕೆ ಎಂದರೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರುವಂತೆ ಭಾಷೆಯ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಯುವುದು ಅಂದರೆ 'ವ್ಯಾಕರಣ' ಅಥವಾ 'ನಿಯಮಗಳು'. ಕೆಲವು ಸಮನಾರ್ಥಕಗಳೆಂದರೆ ಭಾಷೆಯ ಔಪಚಾರಿಕ ಜ್ಞಾನ ಅಥವಾ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಕಲಿಕೆಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. (ಕ್ರೇಶನ್, 1982 : 10)

ಮೊದಲ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಗಳಿಸಲು ಅಪಾಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ಹೆಚ್ಚು ಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮ ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಕನಿಷ್ಠ ಎರಡು ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಮನೆಯ ಪರಿಸರಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುತ್ತಾರೆ ಹಾಗೂ ಅವರ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳಲು (ಜಿಠಿಠಿಠಿಠಿ) ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ಅವರು ಹೆಚ್ಚು ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಕಲಿಯುತ್ತಾರೆ. ಭಾಷೆಯನ್ನು ಗಳಿಸಲು ಮಗುವಿರುವ ಈ ಅಪಾರವಾದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ನಾವು ಪರಿಗಣಿಸಿದರೆ, ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರತಿದಿನ ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶ ನೀಡಿದರೆ, ಹೆಚ್ಚು ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶ ನೀಡುವ ಪರಿಸರವನ್ನು ಒದಗಿಸಿದರೆ ದ್ವಿತೀಯ ಭಾಷೆಯನ್ನೂ ಸಹ ಗಳಿಸಬಹುದು ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಪ್ರಶಂಸಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಇದನ್ನು ನಾವು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಈ ಕೆಳಗಿನ ಉದಾಹರಣೆಯಲ್ಲಿ ನೋಡಬಹುದಾಗಿದೆ. ಕೆಲವು ಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮ ಕುಟುಂಬಗಳೊಂದಿಗೆ ತಮ್ಮ ತಾಯ್ನಾಡನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ವಿದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸುತ್ತಾರೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹಿಂದಿ ಮಾತನಾಡುವ ಮಕ್ಕಳು ಭಾರತವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಅಮೇರಿಕಾದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದ್ದು, ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಆಂಗ್ಲಭಾಷೆಯನ್ನು ಕೇಳುವ ಮೂಲಕ ಹಾಗೂ ಸಹಪಾಠಿಗಳು ಹಾಗೂ ಶಿಕ್ಷಕರೊಂದಿಗೆ ಅಂತರ್‌ಕ್ರಿಯೆ ನಡೆಸುವ ಮೂಲಕ ಹಾಗೂ ಇತರೆ ಸ್ಥಳಗಳಾದ ಮಾರುಕಟ್ಟೆ, ಟಿವಿ/ದೂರದರ್ಶನ ಇತ್ಯಾದಿ, ಮೂಲಕ ಆಂಗ್ಲಭಾಷೆಯನ್ನು ಗಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ದ್ವಿತೀಯ ಭಾಷೆಗೆ ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾಗಿ ಅವಕಾಶ ನೀಡಿದರೆ ನಾವು ಅದನ್ನು ಗಳಿಸಲು ಇರುವ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಆದಾಗ್ಯೂ ಮಕ್ಕಳು ದ್ವಿತೀಯ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಗಳಿಸುವಂತೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದು ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಒಂದು ಮುಖ್ಯವಾದ ಸವಾಲಾಗಿದೆ. ಪ್ರಥಮ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಲಭ್ಯವಿರುವ ಭಾಷಾ ಸಮೃದ್ಧ ವಾತಾವರಣವು ಏಕ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ದ್ವಿತೀಯ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಲಭ್ಯವಿರುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಎಂಬ ಭಾಷೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಾಗ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ದಿನಕ್ಕೆ ಕೇವಲ 30 ನಿಮಿಷಗಳಿಗೆ ಈ ಭಾಷೆಗೆ ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳಲು ನಿರ್ಬಂಧಿಸಲಾಗಿದೆ ಅಥವಾ ಇನ್ನೂ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಕರೂ ಸಹ ಆ ಭಾಷೆಯನ್ನು ನಿರರ್ಗಳವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವವರಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಗಂಭೀರವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

Notes

3.3.2 ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ದ್ವಿತೀಯ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಗಳಿಸುವಂತೆ ಹೇಗೆ ನಾವು ಸಹಾಯಮಾಡಬಹುದು ?

ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಾವು ತಮ್ಮ ಮಾತೃಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಲು ಲಭ್ಯವಿರುವ ಭಾಷಾ ಸಮೃದ್ಧ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಹೋಲುವಂತಹ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದು ಒಂದು ಸವಾಲಾಗಿದ್ದರೂ, ಇದು ಉತ್ತರದ ಒಂದು ಪ್ರಮುಖ ಭಾಗವಾಗಿದೆ. ಕ್ರೇಶನ್‌ರವರ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ, ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ದ್ವಿತೀಯ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ 'ಗ್ರಹಿಸಬಹುದಾದ ಇನ್‌ಪುಟ್' ಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. 'ಗ್ರಹಿಸಬಹುದಾದ ಇನ್‌ಪುಟ್' ಎಂದರೆ, ಮಕ್ಕಳು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿರುವಂತಹ ಜೊತೆಗೆ ಅವರಿಗೆ ಸವಾಲಾಗಿರುವ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಬಳಸುವುದಾಗಿದೆ. ಈ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಇರುವ ಮುಖ್ಯ ಭಾಗವೆಂದರೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅರ್ಥಪೂರ್ಣವಾಗಿರುವಂತಹ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಸಂದರ್ಭಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಇದು ಸವಾಲನ್ನು ಪೂರೈಸಲು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ನಿಮ್ಮ ತರಗತಿಯ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಇಂಗ್ಲೀಷ್‌ನ ಕೆಲವು ಪದಗಳು ಗೊತ್ತಿದ್ದರೆ, ಅವರಿಗೆ ಅರ್ಥಪೂರ್ಣವೆನಿಸುವ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಪದಗಳನ್ನು ಬಳಸುವುದು 'ಗ್ರಹಿಸಬಹುದಾದ ಇನ್‌ಪುಟ್' ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಶಿಕ್ಷಕರು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಈ ರೀತಿಯ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ನೀಡಬಹುದು - ಕಷ್ಟಹಲಗೆಯನ್ನು ಒರೆಸು, ಪೆನ್ನಿಲ್‌ಅನ್ನು ಎತ್ತಿಕೋ, ಚಾರ್ಟಿನಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ಓದು, ಇತ್ಯಾದಿ, ಇದರಿಂದ ಆ ಸಂದರ್ಭ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಕರ ಕಾರ್ಯಗಳು/ಪ್ರದರ್ಶನವು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ಗೊತ್ತಿರುವ ಕಷ್ಟಹಲಗೆ, ಪೆನ್ನಿಲ್ ಮತ್ತು ಚಾರ್ಟಿಮ್ನಿ ಬ:ಸೋ, ಅರ್ಥವನ್ನು ರಚಿಸಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಶಿಕ್ಷಕರು ಮಗುವಿಗೆ ಪರಿಚಿತವಾದ ಪದಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ಸೂಚನೆಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ 'ಗ್ರಹಿಸಬಹುದಾದ ಇನ್‌ಪುಟ್'ಅನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಇವುಗಳನ್ನು ನೀಡಿರುವ ಸಂದರ್ಭದ ಕಾರಣದಿಂದ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿರುವ ಸವಾಲನ್ನು ಪೂರೈಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕವಾಗಿ ದ್ವಿತೀಯ ಭಾಷಾ ಬೋಧನಾ ವಿಧಾನ(ಚಿರಿಡಿರಿಡಿಚಿಛಿಛಿ)ಗಳಲ್ಲಿ ಮಗು ಮೊದಲು ರಚನೆ/ವ್ಯಾಕರಣ ನಿಯಮಗಳನ್ನು, ನಂತರ ಸಂವಹನದಲ್ಲಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವುದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದರ ಬದಲು, ದ್ವಿತೀಯ ಭಾಷಾ ಗಳಿಕೆಗೆ 'ಅರ್ಥದಿಂದ ರಚನೆಯ ಕಡೆಗೆ ಸಾಗುವುದು' ಅಗತ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಕ್ರೇಶನ್‌ರವರು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ 'ನಿರರ್ಗಳವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವುದನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಬೋಧಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬದಲಿಗೆ ಸ್ವತಃ ಅದೇ ಕಾಲಕ್ರಮೇಣ ಹೊರಹೊಮ್ಮುತ್ತದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದ ಪ್ರಕಾರ ಮಾತನಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಬೋಧಿಸಲು ಇರುವ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಮತ್ತು ಬಹುಶಃ ಏಕ ಮಾತ್ರ ಮಾರ್ಗವೆಂದರೆ ಸರಳವಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸಬಹುದಾದ ಇನ್‌ಪುಟ್‌ಅನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಬೇಗ ಗಳಿಸುವವರು 'ತಾನು ಸಿದ್ಧ' ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದಾಗ ಪ್ರಾರಂಭಿಕ ಭಾಷಣ ಬರುತ್ತದೆ. ವಿವಿಧ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ವಿಭಿನ್ನ ಸಮಯಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಸಿದ್ಧತೆಯ ಸ್ಥಿತಿ ಸಂಭವಿಸುತ್ತದೆ. ಮೇಲಾಗಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಕ ಭಾಷಣವು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಇನ್‌ಪುಟ್ ಅನ್ನು ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ವ್ಯಾಕರಣ ಬದ್ಧವಾಗಿ ನಿಖರವಾಗಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಕಾಲಕ್ರಮೇಣ ಗಳಿಸುವವರು ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಮತ್ತು ನಿಖರತೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ'. (ಕ್ರೇಶನ್, 1982: 22)

'ಗ್ರಹಿಸಬಹುದಾದ ಇನ್‌ಪುಟ್' ನ ಅಗತ್ಯತೆಯ ಹೊರತಾಗಿ, ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಅಂಶಗಳು ದ್ವಿತೀಯ ಭಾಷಾ ಗಳಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುತ್ತವೆ. ಗುರಿಪಡಿಸಿದ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿಯಲು ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿರುವ ಅಭಿಪ್ರೇಣೆ, ಅವರಲ್ಲಿನ ಆತ್ಮ ವಿಶ್ವಾಸ, ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕಲಿಯುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಅವರ ಕುತೂಹಲ/ಆತಂಕ, ಮತ್ತು ಭಾಷೆಯ ಮಗ್ಗೆ ಅವರ ಮನೋವೃತ್ತಿ ಎಲ್ಲವೂ ಭಾಷಾ ಕಲಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುತ್ತವೆ. ಈ ಅಂಶಗಳು ದ್ವಿತೀಯ ಭಾಷಾ ಗಳಿಕೆಯನ್ನು ತಡೆಯಬಹುದು ಅಥವಾ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಬಹುದು.

ಅನೇಕ ಸಂಶೋಧನೆಗಳು ಜನರಿಗೆ ಗುರಿಪಡಿಸಲಾದ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ 'ಗ್ರಹಿಸಬಹುದಾದ ಇನ್‌ಪುಟ್'ಅನ್ನು ಒದಗಿಸಿದರೂ, ಅವರಿಗೇನಾದರೂ ಅಭಿಪ್ರೇಣೆ ಅಥವಾ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ ಕಡಿಮೆ ಇದ್ದರೆ ಅಥವಾ ಕಡಿಮೆ ಮಟ್ಟದ ಕುತೂಹಲವಿದ್ದರೆ, ಅವರು ಅದನ್ನು ಗಳಿಸುವಲ್ಲಿ ವಿಫಲರಾಗುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಹಲವು ಸಂಶೋಧನೆಗಳು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿವೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕಲಿಕಾರ್ಥಿಗಳು ಕಲಿಯುವಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಟ್ಟದ ಆತಂಕವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರೂ ಭಾಷಾ ಕಲಿಕೆಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯು ನಿಧಾನವಾಗಬಹುದು.

ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯ ಅಭಿಪ್ರೇರಣೆ, ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ ಮತ್ತು ಮನೋವೃತ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ನಿಯಂತ್ರಣವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಅವರು 'ಗ್ರಹಿಸಬಹುದಾದ ಇನ್‌ಪುಟ್' ಅನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳು ಯಾವುದೇ ಆತಂಕ ಅಥವಾ ಹಿಂಜರಿಕೆ ಇಲ್ಲದೆ ಕಲಿಯುವಂತಹ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ವರ್ಗಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಕ್ರೇಶನ್‌ರವರ ಪ್ರಕಾರ, 'ಯಾರು ಇನ್‌ಪುಟ್ ಅನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಾರೋ ಮತ್ತು ಕಡಿಮೆ ಆತಂಕ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಅವರೇ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ಭಾಷಾ ಶಿಕ್ಷಕರು' ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. (ಕ್ರೇಶನ್, 1982:32)

3.3.3 ದ್ವಿತೀಯ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಬೆಳೆಸುವಲ್ಲಿ ಕಲಿಕೆಗೆ ಯಾವ ಪಾತ್ರವಿದೆ ?

ಭಾಷೆಯ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಕಲಿಯುವುದು ಆ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನಿರರ್ಗಳವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವವರನ್ನಾಗಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವ ಭಾಷಾ ಗಳಿಕೆಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯ ಬದಲಾಗಿ (ಡಿಜಿಟಿಟಿಟಿಟಿಟಿಟಿಟಿ) ಬರುವುದಲ್ಲ. ಆದಾಗ್ಯೂ, ಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಿ ತಾವು ಬಂದಿರುವುದು ಅಥವಾ ಮಾತನಾಡಿದುದು ಸರಿಯಾಗಿದೆಯೇ ಅಥವಾ ತಪ್ಪೇ ಎಂದು ನೋಡಲು ಇದು ಸಹಾಯ ಮಾಡಬಹುದು. ಕ್ರೇಶನ್‌ರವರ ಪ್ರಕಾರ, 'ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ, ಗಳಿಕೆಯ ದ್ವಿತೀಯ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮಾತುಗಳಿಂದ "ಆರಂಭಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ನಿರರ್ಗಳತೆಗೆ ಇದು ಕಾರಣವಾಗಿದೆ.

ಕಲಿಯುವಿಕೆಗೆ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಕನಾಗಿ ಅಥವಾ ಸಂಪಾದಕನಾಗಿ ಒಂದೇ ಒಂದು ಕಾರ್ಯವಿದೆ. ಗಳಿಸಿಕೊಂಡ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಂದ ಉತ್ಪಾದನೆಯಾದ ನಂತರ, ನಮ್ಮ ಮಾತಿನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಕಲಿಯುವಿಕೆಯು ತನ್ನ ಪಾತ್ರವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ನಾವು ನಾತನಾಡುವ ಅಥವಾ ಬರೆಯುವ ಮೊದಲು ಅಥವಾ ನಂತರ (ಸ್ವಯಂ ತಿದ್ದುಪಡಿ/ಸರಿಪಡಿಸುವಿಕೆ) ಸಂಭವಿಸಬಹುದು'. ಕ್ರೇಶನ್, 1982:15)

ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ವ್ಯಾಕರಣ ನಿಯಮಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸಲು ಮತ್ತು ತನ್ನನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಲು ಈ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಬಳಸಲು ಹಾಗೂ ತಾನು ಏನನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವೆನೋ ಅದರ ನಿಖರತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಸಮಯವಿದ್ದಾಗಿ ಮಾತ್ರ ವ್ಯಾಕರಣ ನಿಯಮಗಳ ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕ ಕಲಿಕೆಯ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಕನಾಗಿ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಅನವಶ್ಯಕ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ, ಇಬ್ಬರು ಸಂಭಾಷಣೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ನಿಖರತೆಗಿಂತ ನಿರರ್ಗಳತೆಯು ತುಂಬಾ ಮುಖ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ, ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ತನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಹಿಂಜರಿಕೆಯಿಂದಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಗಮನ ಸೆಳೆಯುವಂತಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದಾಗ್ಯೂ ನಾವು ಬರೆಯುವಾಗ ಮತ್ತು ನಾವು ಬರೆದಿರುವುದರ ನಿಖರತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸಲು ಸಮಯವಿದ್ದಾಗ, ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆಯು ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಿದೆ.

ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ - 5

1. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ದ್ವಿತೀಯ ಭಾಷಾ ಗಳಿಕೆ _____ಯಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ.

a) ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ

b) ಗ್ರಹಿಕೆ

c) ಸ್ವ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ

d) ಸರಿ/ತಪ್ಪು ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ

2. ನೀವು ನಿಮ್ಮ ದ್ವಿತೀಯ ಭಾಷೆ(ಗಳು) ಎಂದು ಯಾವ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತೀರಿ ?

.....

.....

.....

Notes

3. ನಿಮ್ಮ ಶಾಲೆಗೆ ಬರುವ ಮಕ್ಕಳ ದ್ವಿತೀಯ ಭಾಷೆಗಳು ಯಾವುವು ?

4. ಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮ ದ್ವಿತೀಯ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಲು ಯಾವ ಅಂಶಗಳು ಪ್ರಮುಖವಾಗಿವೆ ?

3.3.4 ನಮ್ಮ ಪ್ರಥಮ ಭಾಷೆಯು ನಮ್ಮ ದ್ವಿತೀಯ ಭಾಷಾ ಕಲಿಕೆಯ ನಡುವೆ ಬರುತ್ತದೆಯೇ (ತಲೆ ಹಾಕುತ್ತದೆಯೇ / ಅಡ್ಡಿಯಾಗುತ್ತದೆಯೇ/ಹೆಸ್ಟೇಷನ್ ಮಾಡುತ್ತದೆಯೇ) ?

ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದವರೆಗೆ ಈಗ ಈ ರೀತಿ ಭಾವಿಸಲಾಗಿತ್ತು : ಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮ ದ್ವಿತೀಯ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಗಳಿಸುವಾಗ ಅನೇಕ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಕಾರಣವೆಂದರೆ ಅವರ ಪ್ರಥಮ ಭಾಷೆ-ಅದರ ವ್ಯಾಕರಣ, ಶಬ್ದಕೋಶ ಮತ್ತು ಧ್ವನಿವಿಜ್ಞಾನ(ಧ್ವನಿಗಳು). ನಾವು ಕನ್ನಡವನ್ನು (ಹಿಂದಿಯನ್ನು) ಪ್ರಥಮ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲೀಷನ್ನು ದ್ವಿತೀಯ ಭಾಷೆಯಾಗಿರುವ ಸಂದರ್ಭವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಇದನ್ನು ಚರ್ಚಿಸೋಣ.

ವ್ಯಾಕರಣ

ಬಹುಶಃ ಕನ್ನಡ (ಹಿಂದಿ) ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ವಾಕ್ಯಗಳ ನಡುವಿನ ಸ್ಪಷ್ಟ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೆಂದರೆ ಕನ್ನಡ (ಹಿಂದಿ) ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಯಾಪದವನ್ನು ವಾಕ್ಯದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಇರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲೀಷ್‌ನಲ್ಲಿ ಇದು ವಾಕ್ಯದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ :

ನಾನು ಸೇಬನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. (ಮೆ ಸೇಬ್ ಖಾ ರಹಾ ಹ್ಲೂ.)

I am eating an apple.

ಆದಾಗ್ಯೂ ಇದು ಸ್ಥಳೀಯ ಕನ್ನಡ (ಹಿಂದಿ) ಮಾತನಾಡುವವರಿಗೆ ಇಂಗ್ಲೀಷ್‌ಅನ್ನು ಕಲಿಯಲು ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಕನ್ನಡ (ಹಿಂದಿ) ಭಾಷೆಯನ್ನಾಡುವ ಒಬ್ಬ ಸ್ಥಳೀಯ 'ಏ ಚಿಟಿ ಜಚಿಣುಟಿಂ ಚಿಟಿ ಚಿತಿತಿಟಿಟಿ' ಎಂದು ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ಕೇಳಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿರುವಂತೆ ವಾಕ್ಯದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಯಾಪದವನ್ನು ಇರಿಸಲಾಗಿದೆ.

ದ್ವಿತೀಯ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿಯುವಾಗ ಮಕ್ಕಳು ಮಾಡುವ ಅನೇಕ 'ತಪ್ಪುಗಳು' ಅವರ ಪ್ರಥಮ ಭಾಷೆಯ ಮಧ್ಯೆ ಪ್ರವೇಶದಿಂದ ಉಂಟಾಗಿರುವುದಲ್ಲ ಎಂದು ಅನೇಕ ಸಂಶೋಧನೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬಂದಿದೆ. ಮಕ್ಕಳು ಮತ್ತು ವಯಸ್ಕರೂ ಸಹ ತಮ್ಮ ಪ್ರಥಮ ಭಾಷೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಆಗಿರಲಿ, ದ್ವಿತೀಯ ಭಾಷಾ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಲು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಕ್ರಮವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಪ್ರಥಮ ಭಾಷೆಯನ್ನೂ ಸಹ ಗಳಿಸಲು ಈ ಕ್ರಮವನ್ನು ಹೋಲುವ ಕ್ರಮವನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪ್ರಥಮ ಭಾಷೆಯನ್ನಾಡುವ ಸ್ಥಳೀಯರು ಇಂಗ್ಲೀಷ್‌ಅನ್ನು ಗಳಿಸುವಾಗ, ಪ್ರಥಮ ಪುರುಷದ (3rd person) ಏಕವಚನ ಮತ್ತು ಸ್ವಾಮ್ಯಸೂಚಕಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು ನಿರಂತರವಾದ 'ing' (ತ್ತಿದ್ದಾನೆ/ಳಿ/ರೆ) ರೂಪವನ್ನು ಮತ್ತು ಬಹುವಚನ '(ಗಳು, ಅರು, ಅಂದಿರು)ವನ್ನು ಗಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ದುಲೇ ಮತ್ತು ಬರ್ಟ್ (Dulay and Burt-1974) ರವರು ಚೀನಾ ಮತ್ತು ಸ್ಪಾನಿಷ್ ಮೂಲದ ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ಮಾಡಿದ ಅಧ್ಯಯನ ಪ್ರಮುಖವಾಗಿದೆ.

ರಚನೆಯನ್ನು ಗಳಿಸುವಾಗ ಮಕ್ಕಳು ಮಾಡುವ ತಪ್ಪುಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಕ್ರಮ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ 'ನಿರಾಕರಣೆ'ಯನ್ನು ಗಳಿಸುವಾಗ ಅನೇಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ವಾಕ್ಯದ ಮೊದಲು/ಮುಂದೆ ನಕಾರಾತ್ಮಕತೆಯನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಾರೆ :

ಇಲ್ಲ ಇಷ್ಟ ಇದು ಈಗ ರಾವೆಮ್ (1974)

Not like it now. Ravem (1974)

ನಂತರದ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಯಾಪದದ ಮೊದಲು/ಮುಂದೆ ನಕಾರಾತ್ಮಕತೆಯನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಾರೆ.

ನಾನು ಇಷ್ಟ ಇಲ್ಲ ಇದನ್ನು ಕ್ಯಾನೊ ಎಟ್ ಅಲ್ (1975)

I no like this one Cancino et al. (1975)

ಹೇಗೆಂದರೆ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಭಾಷಾ ಗಳಿಕೆಯ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಈ ತಪ್ಪುಗಳು ಪ್ರಥಮ ಭಾಷೆಯ ಹಸ್ತಕ್ಷೇಪದ ಪ್ರಕರಣವಲ್ಲ ಎಂದು ಪ್ರಥಮ ಭಾಷೆ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಾಮಾನ್ಯ ದ್ವಿತೀಯ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಗಳಿಸುವಾಗ ವಿವಿಧ ಸ್ಥಳೀಯ ಭಾಷೆಗಳ ಮಕ್ಕಳು ಒಳಗಾಗುವ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಏಕರೂಪತೆ ಇದೆ ಮತ್ತು ವಾಸ್ತವಾಗಿ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಗಳಿಸುವಾಗ ಈ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಹೋಲಿಕೆ/ಸಾಮ್ಯತೆ ಇದೆ.

ಶಬ್ದಕೋಶ

ಯಾವುದೇ ಭಾಷೆಯ ಶಬ್ದಕೋಶವು ಅದು ಆಡುವ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಪರಿಸರದಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಭಾರತೀಯ ಇಂಗ್ಲೀಷ್‌ನ ಬಳಕೆದಾರರು ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಭಾರತೀಯ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಇತರ ಭಾರತೀಯ ಬಳಕೆದಾರರೊಂದಿಗೆ ಸಂವಹನ ನಡೆಸಲು ಇಂಗ್ಲೀಷ್‌ಅನ್ನು ಬಳಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ :

- ಲೇಪಾವಳಿಯೆಂದು ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಪೂಜಾರಿ ಅವನಿಗೆ ಪ್ರಸಾದವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ತನಗಾಗಿ ಒಂದು ಹೊಸ ಕುರ್ತಾ(ಜುಬ್ಬಾ) ಪೈಚಾಮವನ್ನು ಮತ್ತು ತನ್ನ ಪತ್ನಿಗಾಗಿ ಹೊಸ ಸೀರೆಯನ್ನು ಖರೀದಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಮನೆಯ ಸುತ್ತಲೂ ದೀಪಗಳನ್ನು ಬೆಳಗಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ವಿವಿಧ ಸಿಹಿತಿಂಡಿಗಳಾದ ಜಿಲೇಬಿ, ರಸಗುಲ್ಲಾ, ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತಾರೆ.
- ವಾರ್ತಾಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಭಾರತದಾದ್ಯಂತ ಸಂಘಟಿಸಿದ ಧರಣಿಗಳು ಮತ್ತು ಬಂದ್‌ಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪೂರ್ತಿ ವರದಿಗಳಿವೆ.
- ಮದುವೆಗಾಗಿ ಶಾಮಿಯಾನವನ್ನು ಸುಂದರವಾಗಿ ಅಲಂಕರಿಸಲಾಗಿದೆ.
- ರಾತ್ರಿ ಒಂದರ ನಂತರ ಸಪ್ತಪದಿ ಮತ್ತು ಕನ್ಯಾದಾನ ನಡೆಯಿತು.

(Deepawali-ಹಿಂದೂಗಳ ದೀಪಗಳ ಹಬ್ಬ, prasada -ಹಿಂದೂಗಳು ಆರಾಧನೆ ಮಾಡುವ ಸ್ಥಳ (ದೇವಾಲಯ)ದಲ್ಲಿ ನೀಡುವ ಪವಿತ್ರವಾದ ಸಿಹಿ ತಿಂಡಿಗಳು, ಠೀಣಿಚಿಡಿ-ಒಬ್ಬ ಹಿಂದೂ ಪುರೋಹಿತ, kurta pajama -ಭಾರತೀಯ ಉಡುಗೆ, , ಾಡಿಜಿ -ಮಹಿಳೆಯರು ಧರಿಸುವ ಭಾರತೀಯ ಉಡುಗೆ, deepagalu -ಮಣ್ಣಿನಿಂದ ಮಾಡಿದ ಚಿಕ್ಕ ದೀಪಗಳು, jalebi, ras gullagalu - ಭಾರತೀಯ ಸಿಹಿತಿಂಡಿಗಳು, dharanigalu ಮತ್ತು bandhgalu - ಮುಷ್ಕರಗಳು/ಪ್ರತಿಭಟನೆಗಳು, , hamiyaanaa -ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಜನರನ್ನು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಲು ಬಳಸಲಾಗುವ ದೊಡ್ಡದಾದ ಡೇರೆ, , aptapadi - ಹಿಂದೂ ವಿವಾಹದಲ್ಲಿ ವಧು ಮತ್ತು ವರ ಹೋಮದ ಸುತ್ತಲೂ ಸುತ್ತುವ ಒಂದ ಆಚರಣೆ, kanyaa daana -ಹಿಂದೂ ವಿವಾಹದಲ್ಲಿ ವಧುವಿನ ತಂದೆ ವಧುವನ್ನು ದಾನ ಮಾಡುವ ಒಂದು ಆಚರಣೆ.)

ಇಟಾಲಿಯನ್ ಪದಗಳು ಕನ್ನಡ ಪದಗಳಾಗಿದ್ದು ಯಾವುದೇ ಬದಲಾವಣೆ ಇಲ್ಲದೆ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಬಳಸಲಾಗಿದೆ. ಇವು ಭಾರತೀಯ ಬಳಕೆದಾರರು ಇಂಗ್ಲೀಷ್‌ಅನ್ನು ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಭಾರತೀಯ ಸಮಾಜ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿದೆ. ಈ ರೀತಿಯ ಪದಗಳು ಭಾರತೀಯ ಜೀವನ ಶೈಲಿಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲೀಷ್‌ನ ಇತರ ವಿಧಗಳಾದ ಬ್ರಿಟೀಷರ ಇಂಗ್ಲೀಷ್, ಅಮೇರಿಕಾದ ಇಂಗ್ಲೀಷ್, ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯಾದ ಇಂಗ್ಲೀಷ್, ಸಿಂಗಾಪೂರದ ಇಂಗ್ಲೀಷ್, ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕಾದ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಇತ್ಯಾದಿ ಇಂಗ್ಲೀಷ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಇದು ಒಳಗೊಂಡಿಲ್ಲ. ಇಂಗ್ಲೀಷ್‌ನ ಪ್ರತಿ ವಿಧದ ಶಬ್ದಕೋಶದ ಕೆಲವು ಭಾಗವು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಿಂದ ಸುತ್ತುಗಟ್ಟಿದೆ.

Notes

ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲೀಷ್‌ಅನ್ನು ಮಾತನಾಡಿದಾಗ ಕೆಲವು ಪದಗಳನ್ನು ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿ ಬಳಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂಗ್ಲೀಷ್‌ನ ಸ್ಥಳೀಯ ವಿಧ (ಪ್ರಭೇದಗಳಲ್ಲಿ ಅವೆಂದರೆ ಬ್ರಿಟೀಷ್, ಅಮೆರಿಕನ್ ಇತ್ಯಾದಿ), 'uncle' ಮತ್ತು 'aunt' ಎಂಬ ಪದಗಳನ್ನು ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಮಾವ, ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ, ಅತ್ತೆ, ಮಾವ ಇತ್ಯಾದಿ ಕೌಟುಂಬಿಕ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲು ಮಾತ್ರ ಬಳಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ, ಭಾರತೀಯರು ಈ ಪದಗಳನ್ನು ಹಿರಿಯರು, ನೆರೆಯವರು, ಅಂಗಡಿಯವರು, ಪೋಷಕರ ಸ್ನೇಹಿತರು, ಬಸ್ ಚಾಲಕರು ಇತ್ಯಾದಿ- ಇವರನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲು ಬಳಸುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ಪದಗಳ ಗುಂಪನ್ನು ಕಡಿಮೆಗೊಳಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ 'address of welcome', 'members of the family', 'bunch of keys', 'box of matches' ಅನ್ನು 'welcome address', 'familymember', 'key bunch', ಮತ್ತು 'match box' ಆಗಿ ಮಾಡಿರುವುದು. ಹಾಗೆಯೇ ಸ್ಥಳೀಯ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಪ್ರಭೇದಗಳು 'postpone' ಅನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. 'prepone' ಎಂಬ ಪದವು ಭಾರತೀಯ ಇಂಗ್ಲೀಷ್‌ನ ಒಂದು ಭಾಗವಾಗಿದೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ ಇದು ಈಗ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮೆಚ್ಚುಗೆ ಪಡೆದಿದೆ. ಭಾರತೀಯ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಸಹ ಅನೇಕ ನುಡಿಗಟ್ಟುಗಳನ್ನು (phrase) ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಆದರೆ ಇದು ಇಂಗ್ಲೀಷ್‌ನ ಸ್ಥಳೀಯ ವಿಧಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬಂದಿಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ 'pin-drop silence', 'change of heart', 'each and every', 'do the needful' ಇತ್ಯಾದಿ.

ಭಾರತೀಯ ಇಂಗ್ಲೀಷ್‌ನಲ್ಲಿ ಔಪಚಾರಿಕವಾಗಿ ಸಂವಹನ ಮಾಡುವಾಗ ಉನ್ನತ ಶ್ರೇಣಿಯಲ್ಲಿನ ಜನರಿಗೆ ನೀಡಲಾಗುವ ಮಹತ್ವವನ್ನು address forms (ವಿಳಾಸ ರೂಪಗಳು), signing off forms (ಸಹಿ ಮಾಡಿ ಹೊರಹೋಗುವ ರೂಪಗಳು) ಮತ್ತು phrases (ನುಡಿಗಟ್ಟುಗಳು) ಅನ್ನು ವೈವಿಧ್ಯಮಯವಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಇಂಗ್ಲೀಷ್‌ನ ಇತರ ವಿಧಗಳ ವೈವಿಧ್ಯತೆಯ ಭಾಗವಾಗಿಲ್ಲ.

Respected sir (ಗೌರವಾನ್ವಿತರೆ/ಮಾನ್ಯರೆ)

ಆಡಿಚಿತಿ your kind attention to (ನಿಮ್ಮ ಗಮನವನ್ನು _____ ಕಡೆ ಸೆಳೆಯಲು)

To bring to your kind notice (ನಿಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಲು)

ಹೀಗಾಗಿ, ಎರಡು ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ಭಾಷೆಗಳು ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳು ಪರಸ್ಪರ ಸಂಪರ್ಕಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ವಿವಿಧ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳು/ವಸ್ತುಗಳು ಇತ್ಯಾದಿಗಳಿಗೆ ದ್ವಿತೀಯ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾದ ಯಾವುದೇ ಪದಗಳಿಲ್ಲದಿರುವಾಗ ಈಗಾಗಲೇ ಗೊತ್ತಿರುವ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿನ ಪದಗಳನ್ನು ಬಳಸುವುದು. ಭಾಷೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವ ಪರಿಸರದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ದ್ವಿತೀಯ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಪದಗಳನ್ನು ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿ ಬಳಸುವುದು ಮತ್ತು ಹೊಸ ಪದಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ನುಡಿಗಟ್ಟುಗಳನ್ನು (phrases) ರಚಿಸುವುದು ಎಲ್ಲವೂ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳಾಗಿವೆ. ಇದನ್ನು ಹಸ್ತಕ್ಷೇಪ/ನಡುವೆ ಬರುವುದು/ ಅಡ್ಡಿಯಾಗುವುದು ಎಂದು ಶಬ್ದೀಕರಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಇದು ಪ್ರಥಮ ಭಾಷೆಯಿಂದ ದ್ವಿತೀಯ ಭಾಷೆಗೆ ನಕಾರಾತ್ಮಕ/ಯುಣಾತ್ಮಕ ವರ್ಗಾವಣೆಯನ್ನು ಇದು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.

ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ - 6

1. 'pin-drop silence', 'change of heart', 'each and every' ಈ ರೀತಿಯ

ನುಡಿಗಟ್ಟುಗಳನ್ನು

ನಾವು ಎಲ್ಲ ಕಾಣುತ್ತೇವೆ ?

a) ಸ್ಥಳೀಯ ಇಂಗ್ಲೀಷ್

b) ಭಾರತೀಯ ಇಂಗ್ಲೀಷ್

c) ಅಮೇರಿಕಾದ ಇಂಗ್ಲೀಷ್

d) ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯಾದ ಇಂಗ್ಲೀಷ್

Notes

2. ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ (ಹಿಂದಿ) ವಾಕ್ಯಗಳ ನಡುವಿನ ಪ್ರಮುಖ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೇನು ?

.....

.....

.....

3. 'ಭಾರತೀಯ ಇಂಗ್ಲೀಷ್‌ನಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಂಶಗಳು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಗೋಚರಿಸುತ್ತವೆ' - ಈ ಮೇಲಿನ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಲು ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ನೀಡಿರಿ.

.....

.....

.....

ಧ್ವನಿ ವಿಜ್ಞಾನ (ಧ್ವನಿಶಾಸ್ತ್ರ)

ಪ್ರಪಂಚದ ಬೇರೆಬೇರೆ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ಒಂದೇ ರೀತಿ ಮಾತನಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಆಡುವ ಮಾತಿಗೆ ಅಮೇರಿಕಾದ ಆಡುಮಾತಿಗೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯನ್ ಇಂಗ್ಲಿಷ್, ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಹಾಗೂ ಅಮೇರಿಕಾದ ಭಾಷೆಗಿಂತ ವಿಭಿನ್ನ. ಹಾಗೆಯೇ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಎಲ್ಲಾ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿ ಮಾತನಾಡುವ ರೀತಿ ಬೇರೆಬೇರೆ. ಉದಾ: ಬಂಗಾಲ, ಬಿಹಾರ ಅಥವಾ ತಮಿಳುನಾಡಿನವರು ಹಿಂದಿಯನ್ನು ಮಾತನಾಡಿದರೆ ಅವರು ಯಾವ ಪ್ರದೇಶದವರೆಂದು ಗುರುತಿಸುವುದು ಕಷ್ಟವಲ್ಲ.

ಬೇರೆಬೇರೆ ಪ್ರದೇಶದ ಜನರಾಡುವ ಭಾಷೆಯ ಮಾತುಗಾರಿಕೆ ಅಥವಾ ವ್ಯಾಕರಣದಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಬದಲಿಗೆ ಅವರ ಉಚ್ಚಾರಣೆಯ ರೀತಿ ಬೇರೆಯಷ್ಟೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಹಲವು ಕಾರಣಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನು ನೋಡೋಣ.

ಎರಡನೆಯ ಭಾಷೆಯ ಕಲಿತ ಶಬ್ದಗಳು ನಮ್ಮ ಮೊದಲ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಉದಾ: ಮೂಲ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷಿಕ ಗಿಚಿಟಿ ಮತ್ತು ಫಾಚಿಣಿಫ್ಫಿ ಎನ್ನುವ ಶಬ್ದ ಉಚ್ಚರಿಸಿದರೆ ಮೊದಲ ಅಕ್ಷರದ ಉಚ್ಚಾರಣೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿರುತ್ತದೆ. ಅದೇ ಹಿಂದಿ ಭಾಷಿಕ ಉಚ್ಚರಿಸಿದರೆ ಗಿ ಉಚ್ಚಾರಣೆಯಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಹಿಂದಿ ಭಾಷಿಕರು treasure, measure ಶಬ್ದಗಳನ್ನು treazure, meazure ಎನ್ನುವ ಶಬ್ದ ಹೊರಡಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಇದೇ ತರಹ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮೂಲದವರು ಹಿಂದಿಯನ್ನು ಕಲಿಯುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲೂ ಅವರಿಗೆ ಮುಂದಿನ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸುವಾಗ ಬಹಳ ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಾರೆ. Khargosh (ಖರ್‌ಗೋಷ್), Ghar (ಘರ್), Chatri (ಚತ್ರಿ), Jharnaa (ಝರ್‌ನಾ), Thila (ತಿಲಾ), Phal (ಫಲ್), ಚಿಚಿಟಿಣ (ಭಾಲು), ಖಿ, ಘ, ಛ, ಝ, ಭ ಎಂಬ ಶಬ್ದಗಳು ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದಿರುವುದೇ ಇದಕ್ಕೆ ಮೂಲಕಾರಣ. (Khargosh-Rabbit, ghar-house, chatrri-umbrella, jharnaa-stream, thilu-bag, Phul-flower, Bhaluu-bear) ಎಂಬ ಅಕ್ಷರಗಳಿಂದ ಶುರುವಾಗುವ ಶಬ್ದಗಳು ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ.

Notes

ಧ್ವನಿಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಭಾಷೆಯ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಮತ್ತೊಂದು ಶಬ್ದ ಗ್ರಹಿಸುವವರು ವಯಸ್ಸು ಕೂಡ ಪರಿಗಣಿತವಾಗುವುದು. ವಯಸ್ಸಿಗನುಗುಣವಾದ ಮೆದುಳಿನ ಗ್ರಹಣಶಕ್ತಿ ಕಾರಣ. ಮಗುವಿನ ತೊದಲು ನುಡಿಯ ಹಂತದ್ದೇ ಎಡ ಮೆದುಳು ಭಾಷಾ ಗ್ರಹಿಕೆಯಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುವುದು. ಭಾರತೀಯ 3-4 ವಯಸ್ಸಿನ ಮಗುವನ್ನು ಅಮೇರಿಕಾದ ಅಥವಾ ಬ್ರಿಟನ್‌ನಲ್ಲಿಟ್ಟರೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮಾತನಾಡುವವರ ಜೊತೆಗೆ ಅವರ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾತನಾಡುವುದು.

ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಗತಿ ಗಮನಿಸಿ - 7

1. ಮೂಲ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷಿಕ ಏಚಿಡಿಂಠ್ ಶಬ್ದ ಉಚ್ಚರಿಸಲು ಕಷ್ಟಪಡುವುದೇಕೆ?

(ಎ) ಈ ಶಬ್ದ ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನಲ್ಲಿಲ್ಲ

(ಬಿ) ಏ ಶಬ್ದ ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿಲ್ಲ

(ಸಿ) ಹಿಂದಿ ಮಾತನಾಡುವುದಿಲ್ಲ.

(ಡಿ) ಕಲಿಯಲು ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ.

2. ಯಾಕೆ ನಮ್ಮ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿರುವ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಆಡಲು ಒಂದು ಮನಸ್ಸಿನ ನಂತರ ಕಷ್ಟಪಡುವುದೇಕೆ?

.....
.....
.....

3. ಅಮೇರಿಕಾ, ಬ್ರಿಟನ್‌ನ ಯಾವುದಾದರೂ, ಟಿ.ವಿ. ರೇಡಿಯೋ ಚಾನಲ್‌ನ್ನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ, ಅದು ನಮ್ಮ ದಬಶದ ಮಾಧ್ಯಮದ ಭಾಷೆಯಂತಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆಯೇ ಹಿಂದಿಯನ್ನು ಬಂಗಾಲ, ಪಂಜಾಬದಲ್ಲಿ ಆಡುವವರ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿರುತ್ತದೆ. ಈ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಗಮನಿಸಿ.

.....
.....
.....

3.4 ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿಸುವ ವಿಧಾನಗಳು

ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿಸುವ ವಿಧಾನಗಳ ಮೇಲೆ ಸಾಮಾಜಿಕ, ರಾಜಕೀಯ, ಮನಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಪ್ರಭಾವಗಳು ಆಗುತ್ತವೆ. ಸಮಾಜದ ಅವಶ್ಯಕತೆ, ಭಾಷೆ ಎಂದರೇನು ಎಂಬುದನ್ನು ಅರಿಯುವುದು, ಮಕ್ಕಳು ಭಾಷೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಕಲಿಯುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವುದು ಇದಕ್ಕಿಂತ ಮುಖ್ಯ.

3.4.1 ವ್ಯಾಕರಣ ಅನುವಾದ ವಿಧಾನ

ಇದು ಅತ್ಯಂತ ಹಳೆಯ ಮಾದರಿಯಾಗಿದ್ದು, ಈಗಲೂ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಬಳಸುತ್ತಾರೆ. ಇದರ ಮೂಲ ಉದ್ದೇಶ ಈ ಭಾಷೆಯ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡು ಬರವಣಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಗಲಿ ಎಂಬುದು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ವ್ಯಾಕರಣದ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಬಾಯಿಪಾಠ ಮಾಡಿ ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಭಾಷೆಯಿಂದ ಅನುವಾದ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಶಿಕ್ಷಕರ ಸಹಾಯದಿಂದ ಭಾಷೆ ಕಲಿಯುತ್ತಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಕಲಿತ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಆಡಲು ಮತ್ತು ಕೇಳುವಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದಿರುವುದು ಈ ವಿಧಾನದ ಮಿತಿ.

ಯಾವ ಭಾಷೆಯ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕೇಳುವ ಮತ್ತು ಆಡುವ ಅವಕಾಶಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಆಧ್ಯತೆ ನೀಡಬೇಕು. ಇವು - direct method -ನೇರ ವಿಧಾನ ಮತ್ತು Audio -Lingual Method-- ಶ್ರವಣ ಶ್ರೋತ್ರ ವಿಧಾನ. ಈ ವಿಧಾನಗಳು ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಒತ್ತು ಕೊಡುವುದಲ್ಲದೆ, ವ್ಯಾಕರಣ ಅನುವಾದವೂ ಅಲ್ಲದೆ ಭಾಷಾ ವಿಜ್ಞಾನದ ಮೂಲ ಭಾಷಾ ರೂಪಗಳು ತಿಳಿಯಲು ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿದೆ. ಎರಡನೆಯ ಮಹಾಯುದ್ಧವು ಅನುವಾದಕರಿಗೆ, ಗೂಢಚಾರರಿಗೆ, ಸಂಜ್ಞಾ ಭಾಷೆಗೆ ಮಹತ್ವ ನೀಡಿತು. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಹಲವು ಭಾಷೆಗಳ ಪರಿಣಿತರು. ಹೀಗೆ ಈ ವಿಧಾನಗಳು ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಮಾತನಾಡಲು ಒತ್ತು ಕೊಟ್ಟಿದೆ.

ಟೀಪ್ ರೆಕಾರ್ಡರ್, ಭಾಷಾ ಪ್ರಯೋಗಾಲಯಗಳು ಈ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದಿದೆ. ಂಣಜುಠ - ಐಟಿಂಕಾಚಿಟಿ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಬಳಸುವ ಒಂದು ಸಂವಾದದ ಮಾದರಿ ನೀಡಲಾಗಿದೆ.

ಕಮಲ- ನಿನ್ನ ಹೆಸರೇನು?

ಗೀತಾ- ನನ್ನ ಹೆಸರು ಗೀತಾ, ನಿನ್ನ ಹೆಸರು ಏನು?

ಕಮಲ- ನನ್ನ ಹೆಸರು ಕಮಲ, ನಿನ್ನ ಮನೆ ಎಲ್ಲಿ

ಗೀತಾ- ನಾನು ಅಶೋಕ ವಿಹಾರದಲ್ಲಿದ್ದೇನೆ. ನೀನು ಎಲ್ಲಿದ್ದೀಯೆ?

ಕಮಲ-ನಾನು ರಾಜೇಂದ್ರ ನಗರದಲ್ಲಿದ್ದೇನೆ.

ಆಧುನಿಕ ಕಲಿಕಾ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಸಂವಾದಕ್ಕೆ ಹಾಗೂ ಸಹಜತೆಗೆ ಒತ್ತು ನೀಡಲಾಗುತ್ತದೆ.

Notes

3.4.4 ಸಂವಾದ (ಸಂಭಾಷಣಾ ರೂಪದ ವಿಧಾನ)

ಸಂಶೋಧನೆಯು ಈ ವಿಧಾನದ ಮೇಲೆ ಬಹಳ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರಿದೆ ಎಂದು ಭಾಷಾಶಾಸ್ತ್ರ ಹೇಳಿದೆ. ಸಾಮಾಜಿಕ ಭಾಷಾ ವಿಜ್ಞಾನವು ಭಾಷಾ ರಾಚನಿಕತೆಯ ಜೊತೆಗೆ ಯಾವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಬಳಸಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸುವುದು. ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಸಂವಾದ ಎಂಬ ಶಿಕ್ಷಣ ವಿಧಾನ ಭಾಷಾ ಕಲಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರಿದೆ.

3.4.5 ನೈಸರ್ಗಿಕ ವಿಧಾನ

ಭಾಷಾ ಬೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನ ನೀಡಬೇಕಾಗಿರುವುದು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗೆ ಹೊರತೂ ಶಿಕ್ಷಕನಿಗಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಬೋಧನಾ-ಕಲಿಕಾ ಸಾಮಗ್ರಿಗಾಗಲೀ ಅಲ್ಲ ಎಂಬ ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಈ ವಿಧಾನವು ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯತೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ. ಭಾಷೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಸಂಶೋಧನೆಗಳೂ ಕೂಡ ಇದೇ ಸತ್ಯವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತವೆ. ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿಯುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹಂತವೆಂಬುದನ್ನು ಕೂಡ ಈ ಸಂಶೋಧನೆಗಳು ಹೇಳುತ್ತವೆ. ಈ ತಪ್ಪುಗಳು ಮಗುವಿನ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಕಲಿಕಾ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯ ಸೂಚಕಗಳಾಗಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಗುರುತಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಈ ಸಂಶೋಧನೆಗಳು ಮಗು ಹುಟ್ಟಿನಿಂದ ಸ್ವಯಂಭುವಾಗಿ ಭಾಷಾ ಗ್ರಹಣಶಕ್ತಿ ಹೊಂದಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿವೆ. ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷದ ಮಗು ನಿಯಮಬದ್ಧ ಭಾಷೆ ಕಲಿತು ಶಾಲೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದು. ಮಗುವಿಗೆ ನಿರಾತಂಕ ವಾತಾವರಣವಿದ್ದು, ಆಸಕ್ತಿದಾಯಕತೆ ಹುಟ್ಟಿಸಬೇಕೇ ಹೊರತು, ಭಯಗಳನ್ನಲ್ಲ. ಇದು ಭಾಷಾ ಕಲಿಕೆಗಿರುವ ದೊಡ್ಡ ಸವಾಲು.

ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿ - 8

1. Direct Method (ನೇರವಿಧಾನ) ದ ಉದ್ದೇಶ ಏನು?

.....
.....
.....

2. ಭಾಷಾ ಕಲಿಕೆಯ ಅತಿ ಹಳೆಯ ವಿಧಾನ ಯಾವುದು? ಹಾಗೂ ಅದರ ಮಿತಿಗಳೇನು?

.....
.....
.....

3. ಇಂದು ಯಾವ ವಿಧಾನವನ್ನು ಬಳಸಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ? ಏಕೆ

.....
.....
.....

Notes

4. Audio-lingual ಮೂಲಕ ಭಾಷೆ ಕಲಿಸುವ ಆಸಕ್ತಿದಾಯಕ. ಸಂಭಾಷಣೆಯೊಂದನ್ನು ಬರೆಯಿರಿ.

.....
.....
.....

3.5 ಸಾರಾಂಶ

- ಮಕ್ಕಳು ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗದೆಯೇ ಯಾವುದೇ ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾದ ಶಿಕ್ಷಣವಿಲ್ಲದೆ, ಪರಿಸರದ ಮೂಲಕ ಭಾಷೆ ಕಲಿಯುತ್ತಾರೆ.
- ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಭಾಷಾಗ್ರಹಿಕೆಯ ಸ್ವಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿರುತ್ತದೆ. ಪರಿಸರದಿಂದ ಒಂದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಬಹಳ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ಕಲಿತಿರುತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹಿರಿಯರನ್ನು ಅನುಕರಿಸಿ ಭಾಷೆ ಕಲಿಯುತ್ತವೆ ಎನ್ನುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ.
- ಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮ 2 ರಿಂದ 14 ರ ವಯಸ್ಸಿನ ನಡುವಿನ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದಾದನಂತರ, ಭಾಷೆಯನ್ನು ಪ್ರಾದೇಶಿಕರಂತೆ ಮಾತನಾಡಲು ಕಲಿಯುವುದು ಬಲುಕಷ್ಟ, ಮುಂದೆ ತಕ್ಕುದಾದ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕರೆ ವ್ಯಾಕರಣ ಮತ್ತು ಶಬ್ದಶಕ್ತಿ ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಷ್ಟೆ.
- ಮನುಷ್ಯನ ಎಡ ಮೆದುಳಿನ ಬ್ರೋಕಾ ಏರಿಯಾ ಮತ್ತು ರೆಂಕೀಸ್ ಏರಿಯಾದಲ್ಲಿ ಭಾಷಾ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಏರ್ಪಡುತ್ತವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಮಾತಿನ ಉಗಮ, ಸಂಗ್ರಹವಾಗುತ್ತದೆ. ಪೆಟ್ಟಾದರೆ ಅದು ಭಾಷೆಯ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮ ಬೀಳುತ್ತದೆ.
- ಮಕ್ಕಳು ಭಾಷಾ ಕಲಿಕೆಯ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಕೂ ಎನ್ನುವ ಹಂತ, ತೊದಲು ನುಡಿ ಹಂತ, ಒಂದು ಪದದ ಹಂತ ಎರಡು ಪದದ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುತ್ತಾ ಸಾಗುತ್ತದೆ.
- ಎರಡನೆಯ ಭಾಷಾ ಕಲಿಕೆಯು ಎರಡನೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟ ಶಿಕ್ಷಣದ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಭಾಷೆಯ ಚೊತೆಗೆ ಎರಡನೆಯ ಭಾಷೆಯ ಸಾಂಗತ್ಯ ದೊರೆತರೆ ಕಲಿಯುವುದು ಸುಲಭ.
- ಸ್ಪಷ್ಟ ವಿವರಣೆ ಮತ್ತು ಸಹಜ ಮತ್ತು ಪರಿಸರ ಸ್ನೇಹಿ ಸಂವಾದ ಎಂಬುದು ಎರಡನೆಯ ಭಾಷಾ ಗ್ರಹಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನೆರವಾಗುವುದು.
- ಎರಡನೆಯ ಭಾಷೆಯ ಬೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಸಂದರ್ಭ ವಶಿ ಅರ್ಥಗಳು ಮತ್ತು ವ್ಯಾಕರಣ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಬರುವುದು.
- ಕಾಲಾನುವರ್ತಿಯಾಗಿ ಎರಡನೆಯ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಮತ್ತು ಸುಲಲಿತವಾಗಿ ಕಲಿಯಬಹುದು.
- ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ, ಸ್ವಂತ ನಂಬಿಕೆ, ಕುತೂಹಲ ಇವು ಕಲಿಯಲು ನೆರವಾಗುವುದು.

Notes

- ನಮ್ಮ ಮೊದಲ ಭಾಷೆಯು ಎರಡನೆ ಭಾಷೆಯ ಕಲಿಕೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡಿಯಾಗದು.

3.6 ಓದಬೇಕಾದ ಪುಸ್ತಕ ಮತ್ತು ಗ್ರಂಥಯುಣ

1. Aitchison.J (1979). The articulate manual: An introduction to psycholinguistics, London, Hutchinson & Co.
2. Aitchison.J (2003) Teach yourself linguistics, United Kingdom, Hodder & Stoughton Ltd.,
3. Agnihotri, R.K. (2007) Towards & Pedagogical Paradigm rooted in Multilinguality. International Multilingual Research Journal, 1.2:1-10
4. Agnihotri.R.K & Khanna A.L (Eds 1994) Second language acquisition. New Delhi: Sage Publications.
5. Cook V. (2008) second language learning and language teaching. United Kingdom: Hodder education.
6. Krashen.S (1982) Principles and practice in second language acquisition pergamon press Inc.
7. McGregor.W (2009) Linguistics: An introduction, London: Continuum International Publishing Group.
8. Richards J.C & Rodgers T.S (1995). Approaches and methods in language teaching. United Kingdom: Cambridge University Press.
9. Yule.G (2006). The study of language, India: Cambridge University Press.

3.7 ಘಟಕದ ಕೊನೆಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು

1. ಭಾಷಾ ಕಲಿಯುವಿಕೆ ಹಾಗೂ ಗ್ರಹಿಕೆಯಲ್ಲಿನ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಮತ್ತು ಹೋಲಿಕೆಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿ.
2. ಮೊದಲ ಭಾಷಾ ಗ್ರಹಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪರಿಸರದ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆಯ ಪಾತ್ರವನ್ನು ವಿವರಿಸಿ.
3. ಭಾಷಾ ಕಲಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಭೌತಿಕ ಪರಿಸರದ ಕೊಡುಗೆ ಏನು
4. ಸಂಭಾಷಣೆಯೊಂದನ್ನು ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿ ನೀಡಿ, ಮಕ್ಕಳು ಅನುಕರಣೆಯಿಂದ ಕಲಿಯುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿಕೊಡಿ.
5. ಭಾಷಾ ಗ್ರಹಿಕೆಯಲ್ಲಿ ವಿಷಮ ಸಮಯದ ಪಾತ್ರವೇನು?

Notes

6. ಟೆಲಿಗ್ರಾಫಿಕ್ ಸ್ವೀಚ್ ಮತ್ತು ಊರಟರಿಯಿಡಿಭಿಣುಭಿ, ಠಿಜಿಜಿಭಿ (ಒಂದು ಶಬ್ದ ಮತ್ತು ಮಾತಿನ ನಡುವಿನ ಹಂತ) ಒಂದು ಪದದ ಹಂತ ಇವುಗಳ ನಡುವಿನ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೇನು?
7. ಸಂಪದ್ಭರಿತ ಪರಿಸರವನ್ನು ಎರಡನೆಯ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿಯುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಿದರೆ, ಮೊದಲ ಭಾಷೆಯಂತೆಯೇ ಇದನ್ನೂ ಗ್ರಹಿಸುತ್ತಾರೆಯೇ?
8. ಎರಡನೆಯ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿಯಲು ಇರುವ ವಿಧಾನ ಮತ್ತು ವಿಧಾನಗಳು ಯಾವುವು?
9. ಎರಡನೆಯ ಭಾಷೆಯ ಕಲಿಯುವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಭಾಷೆಯು ಅಡ್ಡಿಯಾಗದು ಎಂಬುದನ್ನು ಒಪ್ಪುತ್ತೀರಾ? ಸಕಾರಣ ಕೊಡಿ.
10. ಭಾಷಾ ಚಟುವಟಿಕೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಮೆದುಳಿನ ಪಾತ್ರವೇನು? ಬ್ರೋಕಾ ಏರಿಯಾ ಮತ್ತು ರಿಂಕೀಸ್ ಏರಿಯಾದ ಕಾರ್ಯಗಳೇನು?
11. ಭಾಷಾ ಶಿಕ್ಷಣ ವಿಧಾನಗಳ ಒಳತು ಮತ್ತು ಮಿತಿಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿ.

